

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบและลีลาการสัมภาษณ์ของพิธีกรรายการประเภทสนทนาเชิงสาระทางโทรทัศน์” เป็นการศึกษาถึงรูปแบบและลีลา หรือสไตล์ (style) เฉพาะตัวในการสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการของพิธีกรรายการสนทนาเชิงสาระจำนวน 6 รายการ โดยเน้นศึกษาในเรื่องการเปิดประเด็น การตั้งคำถาม การสรุปคำตอบหรือสรุปประเด็น การเชื่อมประเด็น การมีปฏิสัมพันธ์ของพิธีกรต่อผู้ร่วมรายการ และบุคลิกภาพส่วนบุคคลในการนำเสนอตัวเองของพิธีกร ตลอดจนศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อสไตล์การสัมภาษณ์ของพิธีกรแต่ละรายการ และทัศนคติที่มีต่อสไตล์การสัมภาษณ์ของพิธีกรแต่ละคนของผู้ชมหรือผู้รับสาร ซึ่งในการศึกษาเรื่องนี้ ผู้วิจัยกำหนดใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการวิเคราะห์เทปรายการ การสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth Interview) และการจัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) โดยจะนำเสนอผลการวิจัยตามจุดประสงค์ที่แต่ละรายการ

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารายการสนทนาเชิงสาระ ซึ่งมีประวัติความเป็นมา ประเด็นในการสนทนา วันเวลาออกอากาศ และรายชื่อของผู้ร่วมรายการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

รายการ	พิธีกร	ชื่อตอน	สถานี	วัน	เวลา	ลักษณะรายการ
1. กรองสถานการณ์	อดิศักดิ์ ศรีสม	- รับซ่อมสามีชอบซ่อม เมียบ - เพิ่มมาตรการเข้มลด อุบัติเหตุ - อุบัติเหตุปีใหม่ยอดตาย ลดลง - บทบาทกองทุน สิ่งแวดล้อม	ช่อง 11	จันทร์ - ศุกร์	20.30 - 21.30 น.	สัมภาษณ์ ตลอดทั้ง รายการ
2. ถึงลูกถึงคน	สรยุทธ สุทัศน์ะจินดา	- เลือกตั้ง 48 สายเลือด นักการเมือง - ฟันฟุหาค่าปัดอง - โพลเช็กส์ เด็กไทย - ชูวิทย์แจ...? : ซื่อขาย ใบอนุญาต โรงอาบอบนวด?	ช่อง 9	จันทร์ - ศุกร์	23.00 - 24.30 น.	สัมภาษณ์ ตลอดทั้ง รายการ
3. บ่ายนี้มีคำตอบ	วิศาล คิลกวนิช / สุนทรี อรรถสุข	- ปิดจุดอ่อนสถาบัน อุดมศึกษาเฉพาะทาง - แก้วแก้วใหม่รวยกว่า - ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ เมื่อราคาน้ำมันแพงขึ้น - เทศกาลอาหาร คลองเตย	ช่อง 9	จันทร์ - ศุกร์	14.15 - 15.00 น.	สัมภาษณ์ ตลอดทั้ง รายการ

รายการ	พิธีกร	ชื่อตอน	สถานี	วัน	เวลา	ลักษณะรายการ
4. มั่นนี้ทอล์ค	ร.ศ.ดร. ไพฑูรย์ เสรีวิวัฒนา	- วางแผน การเงินเพื่อชีวิต - แนวโน้มเศรษฐกิจ หุ้นไทยและกลยุทธ์ การลงทุนปี 48 - ปี 48 ลงทุนอย่างไรให้ รวย - แนวโน้มเศรษฐกิจและ หุ้นไทย ปี 48	ช่อง 11	พุธ	23.00 – 24.00 น.	สัมภาษณ์ ตลอดทั้ง รายการ
5.เจียวกแฝง	ยุทธนา กระบวนแสง / จอมขวัญ หลาวเพชร	-	ช่อง 9	จันทร์ - ศุกร์	13.00 – 13.30 น.	สัมภาษณ์เป็น ส่วนหนึ่งของ รายการ
6.เส้นทางนักลงทุน	ธีรศักดิ์ รัตนเสวี	-	ไอทีวี	จันทร์ - ศุกร์	9.00 – 9.30 น.	สัมภาษณ์เป็น ส่วนหนึ่งของ รายการ

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบรายละเอียดรายการทั้ง 6 รายการ ที่ทำการศึกษา

รายการรองสถานการณ์

พิธีกร : อดิศักดิ์ ศรีสม

ประวัติความเป็นมาของรายการ

ก่อนปี พ.ศ.2540 ช่อง 11 ได้ผลิตรายการ ที่มีชื่อว่า “รายการประเทศไทยรายวัน” ซึ่งเป็นรายการสนทนาเชิงข่าว ที่มี ดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล รับผิดชอบดูแลอยู่ จนเมื่อ ดร.สมเกียรติ พ้นตัวเองไปเป็นนักการเมือง ด้วยการเข้าไปเป็นสมาชิกวุฒิสภา ในปี พ.ศ.2540 จึงได้มีการปรับเปลี่ยนรายการเป็น “รายการรองสถานการณ์” ที่มี คุณอดิศักดิ์ ศรีสม รับผิดชอบเป็นพิธีกรแทน โดยการชักชวนของ ดร.สมเกียรติ และมีการปรับรูปแบบรายการเป็นรายการที่มุ่งเน้นติดตามสถานการณ์ต่างๆที่อยู่ในความสนใจของผู้ชม และเปิดโอกาสให้ผู้ชมที่บ้าน ได้โทรศัพท์เข้ามา

ซักถามข้อสงสัยเพิ่มเติมได้ ปัจจุบัน พิธีกรรายการทรงสถานการณ์มีหลายคนหมุนเวียนกัน แต่พิธีกรหลักก็ยังคงเป็น คุณอดิศักดิ์ ซึ่งมักมาทำหน้าที่ในวันที่มีประเด็นสำคัญ

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เทปรายการทรงสถานการณ์ทั้งหมด 4 เทปรายการ ดังนี้

1. รายการทรงสถานการณ์ ตอน “รับซ่อมสามล้อซ่อมเมีย” ออกอากาศวันที่ 18 พฤศจิกายน 2547

โดยประเด็นการสนทนาในตอนนี้ เป็นการพูดคุยกันเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาสามล้อซอมภรรยา ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างตำรวจ กรมคุมประพฤติ และภาคเอกชน ซึ่งเป็นการเพิ่มทางเลือก นอกเหนือไปจากการแจ้งตำรวจเพื่อดำเนินคดี เป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่จะช่วยแก้ไขปัญหาด้วยการปรับพฤติกรรม และแก้ปัญหาร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โดยผู้ร่วมรายการมีดังนี้

- 1) ดร.กิติพงษ์ กิตยารักษ์ อธิบดีกรมคุมประพฤติ
- 2) พล.ต.ต.ชัชวาลย์ สุขสมจิตร รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล
- 3) ดร.ผุสดี ตามไท ที่ปรึกษาผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

2. รายการทรงสถานการณ์ ตอน “เพิ่มมาตรการเข้มลดอุบัติเหตุ” ออกอากาศ 21 ธันวาคม 2547

โดยประเด็นการสนทนาในตอนนี้ เป็นการพูดคุยกันเกี่ยวกับการเตรียมมาตรการเพื่อรับมือกับอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นในการเดินทางช่วงเทศกาลปีใหม่ ซึ่งมีเป้าหมายหลักในการลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุ ให้มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตน้อยกว่าปีที่ผ่านมา และในการพูดคุยกันในวันนี้ก็ได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมาสนทนากัน 3 คน ดังนี้

- 1) ฯพณฯ จาตุรนต์ ฉายแสง รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน
- 2) คุณ ภัทรพันธ์ กฤษณา ประธานเครือข่ายเหยื่อเมาแล้วขับ
- 3) คุณ บุญอยู่ สอนสี สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาแล้วขับ

3. รายการรองสถานการณ์ ตอน “อุบัติเหตุปีใหม่ยอดตายลดลง” ออกอากาศวันที่ 5 มกราคม 2548

โดยประเด็นของการสนทนาในตอนนี้ เป็นการพูดคุยกันถึงอุบัติเหตุในช่วงปีใหม่ที่ผ่านมา ซึ่งยอดของผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุมีจำนวนลดลง และรายการในตอนนี้จะพูดคุยวิเคราะห์ร่วมกันว่าเหตุที่ทำให้ยอดลดลงนั้นมาจากปัจจัยใดบ้าง ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการเตรียมการรับมืออุบัติเหตุในช่วงเทศกาลต่อไป โดยมีผู้ร่วมรายการ ดังนี้

- 1) ฯพณฯ จาตุรนต์ ฉายแสง รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน
- 2) ฯพณฯ นิกร จำนง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ในฐานะรองผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน

4. รายการรองสถานการณ์ ตอน “บทบาทกองทุนสิ่งแวดล้อม” ออกอากาศวันที่ 18 มกราคม 2548

โดยประเด็นของการสนทนาในตอนนี้ เป็นการพูดคุยเพื่อให้ความรู้ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของกองทุนสิ่งแวดล้อม ให้ประชาชนมีความเข้าใจมากขึ้น และสามารถใช้เป็นช่องทางในการช่วยกันดูแลฟื้นฟูและจัดการกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของไทย รวมถึงให้ข้อมูลเกี่ยวกับความคืบหน้าของการดูแลพัฒนาสิ่งแวดล้อม แนวนโยบายที่ผ่านมา และที่จะทำต่อไปในอนาคต โดยมีผู้ร่วมรายการ ดังนี้

- 1) คุณ เกษมสันต์ จินฉวาโส รองเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รายการถึงลูกถึงคน

พิธีกร : สรยุทธ สุทัศนะจินดา

ประวัติความเป็นมาของรายการ

ภายหลังจากที่ คุณสรยุทธ สุทัศนะจินดา ได้ลาออกจากเนชั่น ในปี พ.ศ.2546 คุณสรยุทธ ได้ปรึกษารื้อกับ คุณมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ ผู้อำนวยการองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ในเรื่องของการขอเวลาทำรายการสด 5 วัน ซึ่งคุณมิ่งขวัญก็อนุญาติเวลาให้ 1 ชม.เต็ม โดยคุณสรยุทธตั้งใจที่จะทำรายการรูปแบบเดียวกันกับ “คม ชัด ลึก” ที่คุณสรยุทธเคยทำอยู่ที่เนชั่น 3-4 ปี และให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นผ่านการส่งข้อความรวมทั้งโหวตคะแนนเข้ามาได้ตามที่คุณมิ่งขวัญ เสนอ จากนั้นก็ได้มีการระดมความคิดในการตั้งชื่อรายการจากกว่า 100 ชื่อ จนกระทั่งได้ชื่อรายการว่า “ถึงลูกถึงคน” โดยการเสนอของคุณสรยุทธเอง และด้วยความสำเร็จของรายการทำให้มีการปรับเวลาออกอากาศเพิ่มเป็น 1 ชั่วโมงครึ่ง ในเวลาต่อมา

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เทปรายการถึงลูกถึงคนทั้งหมด 4 เทปรายการ คือ

1. รายการถึงลูกถึงคน ตอน “เลือกตั้ง 48 สายเล็ดนักรการเมือง” ออกอากาศ วันที่ 25 มกราคม 2548

โดยประเด็นของการสนทนาในตอนนี้เป็น การพูดคุยกันถึงความรู้สึกความคิดเห็นของ นักรการเมืองในฐานะพ่อที่ส่งลูกลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อเป็นทายาททางการเมืองต่อจากตน และถาม

ถึงที่มาที่ไป ความคิด ความรู้สึกของลูกในการลงสมัครรับเลือกตั้งในฐานะทายาทนักการเมือง โดยมีผู้ร่วมรายการที่เป็นตัวแทนมาสะท้อนภาพของความคิดดังกล่าว 6 คน ด้วยกัน คือ

- 1) คุณ จงชัย เทียงธรรม อดีต ส.ส.สุพรรณบุรี 8 สมัย
- 2) คุณ เสมอกัน เทียงธรรม ในฐานะทายาทคุณจงชัย ผู้สมัคร ส.ส.เขต 6 สุพรรณบุรี
- 3) คุณ เสริมศักดิ์ การุณ อดีต ส.ส.ระยอง 8 สมัย
- 4) ร้อยตรีฤชดา การุณ ทายาทนายเสริมศักดิ์ ผู้สมัคร ส.ส.ระยอง เขต 2
- 5) คุณ ธวัชวงศ์ ณ เชียงใหม่ อดีต ส.ส.เชียงใหม่ 5 สมัย
- 6) ร้อยเอกหญิง ดร.เดือนเต็มดวง ณ เชียงใหม่ ทายาทนายธวัชวงศ์ ผู้สมัคร ส.ส.เชียงใหม่ เขต 1

2. รายการถึงลูกถึงคน ตอน “ฟื้นฟูหาดป่าตอง” ออกอากาศ วันที่ 27 มกราคม 2548

โดยประเด็นของการสนทนาในตอนนี้ เกี่ยวกับเรื่องการฟื้นฟูหาดป่าตองภายหลังเหตุการณ์สึนามิ ผ่านไปหนึ่งเดือน ทั้งการฟื้นฟูพื้นที่ การให้ความช่วยเหลือ การฟื้นฟูการท่องเที่ยว และผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นขณะดำเนินการฟื้นฟู ซึ่งมีผู้ร่วมรายการดังนี้

- 1) คุณ อุดมศักดิ์ อัครวงกุล ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต
- 2) คุณ เป็ลียน กี่สัน นายกเทศมนตรีป่าตอง
- 3) คุณ พาณี โกยสมบูรณ์ เจ้าของโรงแรมบ้านไทย
- 4) คุณ ธนวัตร อิทธิศิริ ผู้ประกอบการร้านกาแฟแฟรนไชส์ ที่หาดป่าตอง
- 5) คุณ อมร ปรียาพงศ์ ผู้ประกอบการรายย่อยที่หาดป่าตอง
- 6) คุณ เพ็ญศรี กาญจนเพ็ญ ผู้ประกอบการรายย่อย
- 7) คุณ บุญยง ไกรสิทธิ์ ผู้ประกอบการหิวกระดิกหน้าหาด
- 8) คุณ อำเพียร เกื้อนถิ่น ประธานกลุ่มร่ม เตียง หน้าหาดป่าตอง

3. รายการถึงลูกถึงคน ตอน “โพลเซ็กซ์เด็กไทย” ออกอากาศ 14 กุมภาพันธ์ 2548

โดยประเด็นของการสนทนาในตอนนี้ เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในวันวาเลนไทน์ ที่สำนักวิจัยเอแบคโพลสำรวจออกมาว่า วัยรุ่น กทม.ประมาณหนึ่งแสนคนตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์กันในวันนี้ ซึ่งกลายเป็นประเด็นที่ฮือฮามากในหน้าหนังสือพิมพ์ จึงเกิดคำถามตามมาว่า โพลจะเป็นประโยชน์ หรือจะเป็นการชี้นำ ซึ่งมีหลายฝ่ายที่มาร่วมแสดงความคิดเห็นกัน ในตอนนี ดังนี้

- 1) อาจารย์เทวินทร์ ขอเหนียวกลาง นักวิจัยของสำนักวิจัยเอแบคโพล
- 2) อาจารย์นพดล วรรณิการ์ ผู้อำนวยการสำนักวิจัยเอแบคโพล
- 3) คุณ อนิศ โอสถานุเคราะห์ นักเขียน
- 4) คุณ ภูริ พ่วงศ์เจริญ นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 5) คุณ เมธาวดี รักษ์เจริญ นิสิตชั้นปีที่ 3 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 6) คุณ มนตรี สันทวิชัย (ครูยุ่น) สว.สมุทรสงคราม

4. ถึงลูกถึงคน ตอน ชูวิทย์เฉ...? ซื่อขายใบอนุญาตโรงอาบอบนวด? ออกอากาศ วันที่ 1 มีนาคม 2548

โดยประเด็นที่สนทนากันในตอนี้เกี่ยวกับข่าวคราวการขออนุมัติเปิดสถานอาบอบนวดเอไลน่า ซึ่งนายชูวิทย์ กมลวิศิษฐ์ ในฐานะ ส.ส.ระบบบัญชีรายชื่อพรรคไทยรักไทย ออกมาแจ้งว่ามีการซื่อขายใบอนุญาตกับทางตำรวจนครบาล พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นว่า สถานอาบอบนวดแห่งนี้ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม คืออยู่หน้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ถึงแม้จะอยู่ในเขตโซนนิ่งก็ตาม ซึ่งผู้ร่วมรายการในตอนี้ ประกอบด้วย

- 1) พล.ต.ต. ชัชวาลย์ สุขสมจิตร รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล และรองโฆษกตำรวจนครบาล
- 2) คุณ ชูวิทย์ กมลวิศิษฐ์ ส.ส.ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคชาติไทย

รายการบ่ายนี้มีคำตอบ

พิธีกร : วิศาล ดิลกวัฒนิก และ สุนทรี อรรถสุข

ประวัติความเป็นมาของรายการ

จากการสัมภาษณ์คุณสุนทรี อรรถสุข พบว่า รายการบ่ายนี้มีคำตอบเกิดขึ้นเมื่อประมาณ 5-6 ปีที่ผ่านมา จากนโยบายของคุณอรสา คุณวัฒน์ อดีต ผู้อำนวยการองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย หรือ อสมท. โดยมุ่งหวังจะให้รายการเป็นช่องทางสำหรับให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะภาครัฐ ได้มีช่องทางในการประชาสัมพันธ์นโยบาย โครงการ เผยแพร่ข้อมูลความรู้ ข่าวสารต่างๆขององค์กรให้ประชาชนได้รับทราบ ซึ่งส่วนใหญ่หน่วยงานที่ต้องการประชาสัมพันธ์จะทำหน้าที่ติดต่อเข้ามาเพื่อขอเวลาในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และจะต้องมี

ค่าใช้จ่ายในการผลิตให้กับทางราชการด้วย โดยในช่วงแรก พิธีกรคือ คุณพิสิฐ กิรติการกุล และคุณสุนทรี อรรถสุข ทำหน้าที่เป็นพิธีกรเป็นเวลา 2 ปี คุณบุญยอด สุขถิ่นไทย เป็นพิธีกรต่อมา 1 ปี จนมีการปรับอีกครั้ง คือคุณวิศาล คิลกวนิช และคุณสุนทรี อรรถสุข เป็นพิธีกรต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลาเกือบ 3 ปี

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เทปรายการข่ายนี้มีคำตอบ จำนวน 4 เทปรายการ ดังนี้

1. รายการข่ายนี้มีคำตอบ ตอน”ปิดจุดอ่อน สถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทาง” ออกอากาศวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2548

โดยประเด็นที่สนทนากันเกี่ยวกับมาตรการประเมินคุณภาพการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทาง โดยสมศ. มีผู้ร่วมรายการ ดังนี้

- 1) รศ.ดร.สายหยุด นิยมวิภาค
- 2) พลอากาศตรี ศ.ดร.สมนึก พาลีบัตร์

2. รายการข่ายนี้มีคำตอบ ตอน “เก้าเก้าใหม่รวยกว่า” ออกอากาศ วันที่ 1 มีนาคม 2548

โดยประเด็นการสนทนาในตอนี้ มีการพูดคุยเกี่ยวกับช่องทางการเป็นเจ้าของกิจการ ตั้งแต่วิธีการ งบประมาณ การดำเนินการ ปัญหาและอุปสรรค ความเสี่ยง การประสบผลสำเร็จ ความล้มเหลวในธุรกิจ การช่วยเหลือจากภาครัฐและสถาบันการเงิน ซึ่งมีผู้ร่วมรายการ 3 คน ดังนี้

- 1) คุณสมจิตร ลิขิตสถาพร กรรมการผู้จัดการบริษัทแฟรนไชส์ โฟกัส จำกัด
- 2) คุณณัฐวุฒิ เกาโบรมย์ ประธานกรรมการปฏิบัติการ บริษัทเคพีเอ็น ออโตเมทีฟ จำกัด (มหาชน)
- 3) คุณโกสินทร์ โกเมน กรรมการผู้จัดการ บริษัท ERA แฟรนไชส์ (ประเทศไทย) จำกัด

3. รายการข่านี้มีคำตอบ ตอน “ผลกระทบต่อเศรษฐกิจเมื่อราคาน้ำมันแพงขึ้น” ออกอากาศ วันที่ 2 มีนาคม 2548

โดยประเด็นที่สนทนากันในตอนนี้เกี่ยวกับ ราคาน้ำมันที่มีผลต่อเศรษฐกิจของประเทศในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการขึ้นราคาสินค้า ค่าครองชีพ ภาวะเงินเฟ้อ การปรับอัตราดอกเบี้ย และการเตรียมวางแผนการใช้จ่าย มีผู้ร่วมรายการดังนี้

- 1) คุณศิริพล ขอดเมืองเจริญ อธิบดีกรมการค้าภายใน
- 2) ดร.สันติ ภิระนันท์ ผู้จัดการตลาดตราสารหนี้

4. รายการข่านี้มีคำตอบ ตอน “เทศกาลอาหารคลองเตย” ออกอากาศวันที่ 11 มีนาคม 2548

โดยประเด็นในการสนทนาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์งานเทศกาลอาหารคลองเตยว่ามีรายละเอียดในการจัดงานอย่างไร มีจุดประสงค์อย่างไร ผู้ที่เข้าร่วมงานจะได้อะไร จากงานในครั้งนี้นี้บ้าง มีผู้ร่วมรายการ ดังนี้

- 1) คุณหญิงณัฐนนท์ ทวีสิน ปลัดกรุงเทพมหานคร
- 2) คุณชัยวัช อยุธยา ผู้อำนวยการเขตคลองเตย
- 3) คุณสุรเกียรติ์ ลิ้มเจริญ ผู้อำนวยการเขตวัฒนา

รายการมันนี่ทอล์ค

พิธีกร : รศ.ดร.ไพบูลย์ เสรีวิวัฒนา

ประวัติความเป็นมาของรายการ

จากการสัมภาษณ์ รศ.ดร.ไพบูลย์ เสรีวิวัฒนา พบว่ารายการมันนี่ทอล์คเกิดขึ้นเมื่อประมาณกว่า 12 ปีที่ผ่านมา โดยเริ่มต้นจากการที่รศ.ดร.ไพบูลย์ เสรีวิวัฒนา อาจารย์มหาวิทยาลัยบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ หรือนิด้า ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเรื่องหุ้น ได้ออกบรรยายตามสถานที่ต่างๆ เพื่อให้ความรู้เรื่องหุ้น จนกระทั่งมีผู้จุดประกายเสนอแนะให้อาจารย์ผลิตรายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับหุ้นโดยเฉพาะ ให้เป็นรายการที่ให้ความรู้เรื่องหุ้นในแบบการสอนหนังสือให้กับชาวบ้าน คือสอนเรื่องยากให้เข้าใจง่าย ซึ่งก็ได้รับความเห็นชอบและการจัดสรรเวลาจากผู้อำนวยการสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ในขณะนั้น และได้ซื้อรายการที่เหมาะสมคือ “รายการวอลสตรีท วิค” ที่อาจารย์ชอบดูสมัยที่เรียนอยู่สหรัฐอเมริกา เมื่อประมาณเกือบ 30 ปีที่แล้ว ซึ่งรายการนี้เป็นรายการที่ออกอากาศทาง สถานี PBS ซึ่งเป็นช่องเพื่อประชาชน ที่ไม่มีการขายโฆษณาเหมือนกับช่อง 11 ของไทย อาจารย์จึงได้แรงบันดาลใจที่จะทำเช่นกัน ในช่วงแรกรายการ ยังถ่ายทำในห้องส่งเป็นส่วนใหญ่ และมีช่วงย่อยๆ ในรายการเหมือนหนังสือนิตยสาร คือ ช่วง คำศัพท์หุ้น ช่วงวิเคราะห์หุ้น โดยมีการสัมภาษณ์ในช่วงกลาง แต่ต่อมาเริ่มมีรายการอื่นที่ทำการวิเคราะห์หุ้นรายวัน ดังนั้น อาจารย์จึงมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบ เนื่องจากรายการนี้ออกอากาศเพียงสัปดาห์ละ 1 วัน การวิเคราะห์หุ้นให้ทันเหตุการณ์อย่างรายการที่วิเคราะห์จึงทำไม่ได้ จึงมีการปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมเป็นระยะ จนถึงปัจจุบัน ก็กลายเป็นรายการที่ส่วนใหญ่จะเน้นการออกไปจัดเวทีเสวนาตามสถานที่ต่างๆ โดยจะจัดขึ้นที่ตลาดหลักทรัพย์เป็นหลัก นอกเหนือไปจากการจัดเสวนาตามสถานศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ซึ่งการติดต่อเพื่อออกอากาศก็จะมีการแทรกช่วงนวัตกรรมทางการเงิน ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนในหุ้นด้วย โดยมีผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นพิธีกรในช่วงนี้

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เทปรายการมันนี่ทอล์ค จำนวน 4 เทปรายการ ดังนี้

1. รายการมันนี่ทอล์ค ตอน ““วางแผนการเงินเพื่อชีวิต” ออกอากาศ 10 พฤศจิกายน 2547

ประเด็นที่สนทนากันในตอนนี้เกี่ยวกับการวางแผนการเงิน ประโยชน์ของการวางแผนการเงิน วิธีการวางแผน เทคนิคการวางแผนการเงิน ปรัชญาการใช้เงิน แนวทางการออม แนวทางการใช้หนี้ระยะสั้น ระยะยาว และข้อคิดวางแผนการนำเงินไปลงทุน รวมถึงการวางแผนชีวิตให้มีความสุข

- 1) ดร.นิเวศน์ เหมวชิรวรากร
- 2) เรืองวิทย์ นันทากวีวัฒน์
- 3) มนตรี สอนไพศาล
- 4) จูตินารถ ฦ พัทลุง

2. รายการมันนี่ทอล์ค ตอน “แนวโน้มเศรษฐกิจ หุ้นไทยและกลยุทธ์การลงทุนปี 48” ออกอากาศ วันที่ 1 ธันวาคม 2547

ประเด็นที่สนทนากันตอนนี้เกี่ยวกับเรื่องแนวโน้มอนาคตปี 2548 เกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจและตลาดหุ้นของไทย การคาดการณ์ตัวเลขเศรษฐกิจ ปัจจัยต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและตลาดหุ้น โดยเฉพาะปัญหาภาคใต้ ราคาน้ำมันและหวัดนก รวมไปถึงความไม่แน่นอนทางการเงินที่กำลังจะมีการเลือกตั้ง โดยมีผู้ร่วมรายการ คือ

- 1) ดร.สมชาย ภคภาสวิวัฒน์
- 2) ดร.ก้องเกียรติ โอภาสวงการ
- 3) ดร.ศุภวุฒิ สายเชื้อ
- 4) คุณเรืองวิทย์ นันทากิวัฒน์

3. รายการมันนี่ทอล์ค ตอน “ปี 48 ลงทุนอย่างไรให้รวย” ออกอากาศ 29 ธันวาคม 2547

ประเด็นที่สนทนากันเกี่ยวกับแนวโน้มเศรษฐกิจในตลาดโลกที่จะลดตัว ว่ามีผลกับทิศทางการลงทุนและการขยายตัวในตลาดหุ้นไทยอย่างไร โครงการของภาครัฐที่มีผลกับเศรษฐกิจ โดยมีผู้ร่วมรายการดังนี้

- 1) ดร.ปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์
- 2) ดร.อนุสรณ์ ธรรมใจ
- 3) คุณศิริวัฒน์ วรเวชวุฒิคุณ
- 4) คุณศิริพงษ์ สุทธาโรจน์

4. รายการมันนี่ทอล์ค ตอน “แนวโน้มเศรษฐกิจและหุ้นไทยปี 48” ออกอากาศ วันที่ 26 มกราคม 2548

ประเด็นที่สนทนากันเกี่ยวกับเรื่องแนวโน้มอนาคตปี 2548 เกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจและตลาดหุ้นของไทย ปัจจัยต่างๆที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจและตลาดหุ้น แนวโน้มการลงทุนต่างๆ โดยเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยมีผู้ร่วมรายการ คือ

- 1) ดร.ทง พิทยะ ประธานคณะกรรมการ สำนักงานคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

รายการเชิญแขกแขง

พิธีกร : จอมขวัญ หลาวเพชร และยุทธนา กระบวนแสง

ประวัติและความเป็นมาของรายการ

มกราคม 2547 ช่อง 9 โมเดิร์น ไลน์ ทีวี ต้องการให้เนชั่นผลิตรายการเกี่ยวกับหุ้น เนื่องจากเห็นว่า ตลาดหุ้นปลายปี 47 น่าจะมีแนวโน้มที่ดี จึงควรมีรายการที่น่าเสนอเกี่ยวกับหุ้น

ให้ประชาชนได้มีช่องทางในการติดตาม รายการเขี้ยวแวงจึงเกิดขึ้น โดยมีช่วงสัมภาษณ์เป็นส่วนหนึ่งของรายการ ซึ่งถึงแม้ปลายปี 47 ตลาดหุ้นจะไม่ค้ำอย่างที่เคยคิด แต่รายการก็มีผู้ชมให้การติดตาม

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เทปรายการเขี้ยวแวง จำนวน 4 เทปรายการ ดังนี้

1. รายการเขี้ยวแวง ออกอากาศวันที่ 3 พฤศจิกายน 2547

โดยประเด็นที่สนทนากันในตอนนี้เกี่ยวกับรายละเอียดขององค์กร การประกอบการ และผลการประกอบการ เพื่อนำเสนอเป็นตัวอย่างให้เห็นแนวทางการประกอบการ การส่งออก รวมถึงวิเคราะห์ภาพรวมของธุรกิจปุน ในฐานะผู้ที่ประสบผลสำเร็จในการดำเนินธุรกิจปุน โดยมีผู้ร่วมรายการ คือ

1) ดร.สถาพร เพชรทองคำ เลขานุการบริษัทผู้จัดการฝ่ายธุรกิจสัมพันธ์บริษัท ปุนซีเมนต์นครหลวง

2. รายการเขี้ยวแวง ออกอากาศวันที่ 3 ธันวาคม 2547

โดยประเด็นที่มีการสนทนากันในตอนนี้เกี่ยวกับรายละเอียดของบริษัทไทยนี่ออคซ์ สแตนเลส ภาพรวมการทำธุรกิจเกี่ยวกับสแตนเลสโดยทั่วไป ประชาสัมพันธ์บริษัทและรายละเอียดการขายหุ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการแนะนำบริษัท ในวันสุดท้ายของการจองหุ้นของบริษัท โดยมีผู้ร่วมรายการ ดังนี้

- 1) คุณประยูทธ มหากิจศิริ ประธานกรรมการไทยน็อกซ์ สแตนเลส
- 2) คุณชวลิต จินดาวณิต หัวหน้าวาณิชธนกิจ บล.ทีสโก้

3. รายการซื้อขายแลกเปลี่ยน ออกอากาศวันที่ 17 มกราคม 2548

โดยประเด็นที่สนทนากันเป็นการแนะนำหุ้นน้องใหม่ ที่เป็นหุ้นของตัวแรก ของปี 2548 คือ เคพีเอ็น ออโตเมทีฟ จำกัด มหาชน มีผู้ร่วมรายการ ดังนี้

- 1) คุณณัฐวุฒิ เกาโบรมย์ ประธานกรรมการปฏิบัติการหรือซีอีโอ เคพีเอ็น ออโตเมทีฟ
- 2) คุณวันชัย คหะแก้ว กรรมการผู้จัดการบริษัทเคพีเอ็น ออโตเมทีฟ
- 3) คุณเล็ก สีขรวิทย์ รองกรรมการผู้อำนวยการบริษัทเคพีเอ็น ออโตเมทีฟ

4. รายการซื้อขายแลกเปลี่ยน ออกอากาศวันที่ 25 มกราคม 2548

โดยประเด็นที่สนทนากันเกี่ยวกับการประกอบการของบริษัทผู้ผลิตมาม่า และธุรกิจใหม่ ในการผลิตถ้วยกระดาษบะหมี่ที่ผลิตร่วมกับจีนเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม รวมถึงการคาดการณ์เปรียบเทียบบะหมี่ถ้วย กับบะหมี่ซอง ผู้ร่วมรายการคือ

- 1) คุณพิพัฒน์ พะเนียงเวทย์ กรรมการผู้อำนวยการ บมจ.ไทยเพรสซิเดนทึฟู้ดส์ จำกัด มหาชน ผู้ผลิตบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปตรามาม่า

รายการเส้นทางนักลงทุน

พิธีกร : ธีรรัตน์ รัตนเสวี

ประวัติความเป็นมาของรายการ

รายการเส้นทางนักลงทุนเริ่มต้นจากการ ปี 2540 ที่ ตลาดหลักทรัพย์ยกเลิกตัววิ่งเกี่ยวกับหุ้นจากทางช่อง 9 ทางไอทีวี จึงได้ติดต่อตลาดหลักทรัพย์ เพื่อรับข้อมูลเรื่องหุ้นมานำเสนอในรูปแบบของรายการ โดยในระยะแรกยังคงเป็นการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลขหุ้นอย่างเดียว ยังไม่มีการวิเคราะห์ หรือสัมภาษณ์แต่อย่างใด จนถึงปี พ.ศ.2544 จึงได้เพิ่มช่วงสัมภาษณ์เข้าไป จนถึงปัจจุบัน รายการเส้นทางนักลงทุนมีกว่า 8 ปี มีคุณธีรรัตน์ รัตนเสวี คุณเลกการผลิตในทุกขั้นตอน รวมทั้งทำหน้าที่พิธีกรมาโดยตลอดอีกด้วย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เทปรายการเส้นทางนักลงทุน จำนวน 4 เทปรายการ ดังนี้

1. รายการเส้นทางนักลงทุน ที่ออกอากาศวันที่ 18 พฤศจิกายน 2548

ประเด็นที่สนทนากันเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์บ้านและคอนโด ครั้งที่ 12 ที่กำลังจะจัดขึ้นที่เมืองทองธานี พร้อมวิเคราะห์แนวโน้มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ภายหลังหมดมาตรการอสังหาริมทรัพย์ โดยมีแขกรับเชิญ คือ คุณ ช่าง ปัญญาสกุลวงศ์ ในฐานะ ประธานการจัดงานบ้านและคอนโดครั้งที่ 12

2. รายการเส้นทางนักลงทุน ที่ออกอากาศวันที่ 21 ธันวาคม 2547

โดยประเด็นที่สนทนาเกี่ยวกับแนวโน้มตลาดหุ้นไทย ว่าทำไมต่างชาติจึงกลับมาให้ความสนใจซื้อหุ้นไทยในวันนี้ โดยมีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ผู้ให้สัมภาษณ์คือ คุณเอกพิทยา เอี่ยมคงเอก บล.พัฒนสิน

3. รายการเส้นทางนักลงทุน ออกอากาศวันที่ 22 ธันวาคม 2547

โดยประเด็นที่สนทนาเกี่ยวกับตลาดหุ้นไทยในช่วงใกล้เทศกาลคริสต์มาส เป็นการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ผู้ให้สัมภาษณ์ คือ คุณ อติพงษ์ ภัทรวิกรม ผอ.ฝ่ายกลยุทธ์การลงทุน บล.ไทยพาณิชย์

4. รายการเส้นทางนักลงทุน ออกอากาศวันที่ 13 มกราคม 2548

โดยประเด็นที่สนทนาเกี่ยวกับการวิเคราะห์สถานการณ์หุ้นไทย ในเรื่องของโอกาสที่จะขึ้นไปทดสอบระดับ 700 โดยสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ผู้ให้สัมภาษณ์คือ คุณอรุณรัตน์ จิวางกูร ผช.ผอ.ฝ่ายวิเคราะห์หลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์นครหลวงไทย

สำหรับผลการศึกษาผู้วิจัยจะยกนำเสนอตามจุดประสงค์ที่ละวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาสไตล์ของพิธีกรรายการสนทนาเชิงสาระในการสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการ (ในเรื่องการเปิดประเด็น การตั้งคำถาม การสรุปคำตอบหรือสรุปประเด็น การเชื่อมประเด็น การปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการ และบุคลิกภาพในการนำเสนอตัวเอง)

จากปัญหานำวิจัยข้อที่ 1 คือ สไตล์การสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการของพิธีกรรายการสนทนาเชิงสาระแต่ละรายการเป็นอย่างไรนั้น ผลการวิจัยจากการศึกษาเทปรายการทั้ง 6 รายการ ผู้วิจัยได้แยกวิเคราะห์สไตล์ของพิธีกรในการสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. **การเปิดประเด็น** จะใช้แนวคิดเรื่องเทคนิคการกล่าวเปิดสุนทรพจน์มาประกอบการวิเคราะห์การกล่าวนำเข้าสู่ประเด็นของพิธีกรก่อนที่จะเริ่มพูดคุยสนทนากันว่ามีสไตล์ในการกล่าวนำอย่างไร

2. **การตั้งคำถาม การสรุปประเด็นหรือคำตอบ และการเชื่อมประเด็น**

จะใช้แนวคิดเรื่องการตั้งคำถามในการสัมภาษณ์มาประกอบการวิเคราะห์การตั้งคำถามของพิธีกรว่ามีการใช้คำถามประเภทใดบ้างในสถานการณ์อย่างไร และจะวิเคราะห์เรื่องการสรุปและเชื่อมประเด็นไปพร้อมกัน

3. **การปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการและการสร้างบรรยากาศในรายการ** เนื่องจากทั้งการปฏิสัมพันธ์และการสร้างบรรยากาศเป็นสิ่งที่มาด้วยกัน เป็นผลต่อกันและกัน โดยผู้วิจัยจะวิเคราะห์ทั้งการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการควบคู่ไปกับการสร้างบรรยากาศในรายการไปพร้อมกัน

4. **บุคลิกภาพส่วนบุคคลและการนำเสนอตัวเองของพิธีกร** โดยผู้วิจัยจะวิเคราะห์บุคลิกภาพส่วนบุคคลของพิธีกรว่ามีลักษณะเฉพาะอย่างไร และมีความตั้งใจในการนำเสนอตัวเองหรือพยายามสร้างภาพลักษณ์ของตัวเองในลักษณะใด และอย่างไร และจะยกนำเสนอผลการวิเคราะห์ที่ละรายการดังนี้

รายการกรองสถานการณ์

พิชกร : อติศักดิ์ ศรีสม

จากการวิเคราะห์เทปรายการกรองสถานการณ์ทั้ง 4 เทปรายการเพื่อศึกษาสไตส์การสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการของคุณอติศักดิ์ ตามจุดประสงค์ที่ 1 ได้ผลการศึกษาออกมาดังนี้

1. การเปิดประเด็น คุณอติศักดิ์มีสไตส์ในการพุดนำเข้ารายการโดยมีการบอกวันที่ ออกอากาศทุกวัน และให้ข้อมูลที่มาที่ไปของประเด็นที่จะพุดในวันนั้นๆก่อน โดยจะโยงประเด็น ให้ใกล้ชิดกับคนดู เพื่อให้คนดูรู้สึกว่าเป็นเรื่องใกล้ตัว หรือเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องควรแก่การติดตาม ตามด้วยการแนะนำแขกรับเชิญ หลังจากนั้นจะเชิญชวนผู้ชมให้โทรเข้ามาในรายการ พร้อมกับแนะนำเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่รับโทรศัพท์เพื่อตอบคำถามจากทางบ้านในประเด็นนั้นๆ และนี่คือ ตัวอย่างการเปิดประเด็นของคุณอติศักดิ์ ตอน “โรงซ่อมสามี่” ออกอากาศ วันที่ 18 พฤศจิกายน 2547

“วันนี้มีอีกมาตรการหนึ่งขึ้นมาเพื่อที่จะใช้สำหรับคนที่เรียกได้ว่าชอบซ่อมภรรยา ว่ากันว่าผู้ชายบางคนตบยุงน้อยกว่าเมีย แต่ก็อย่างว่าละครับ มีอีกหลายสาเหตุหลายปัจจัย เมื่อเรื่องราวไปถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว บางทีเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ลำบากใจว่าจะจัดการอย่างไร บางครั้งมองว่าเป็นเรื่องครอบครัวก็ไม่รับแจ้งความ หรือบางครั้งถ้ารับที่จะดำเนินคดีแล้ว ปรากฏว่าภรรยายื่นยันนะ ครัวว่าจะเอาเรื่องกับสามี่ให้ได้ แต่พอข้ามคืนนะครั้บใจอ่อน กลับมาหาเจ้าหน้าที่ตำรวจบอกไม่เอาเรื่องแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจก็จะไม่รู้จะทำอย่างไรเช่นกันนะครั้บ เพราะคดีได้ดำเนินขั้นตอนไปแล้ว แต่ข่าวที่ออกมาวันนี้เป็นอย่างนี้ครั้บ มีความร่วมมือกับหลายฝ่าย ทั้งตำรวจด้วย ทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างกรมคุมประพฤติด้วยและจากเอกชนด้วย จะเปิดให้มีทางเลือกอย่างนี้ครั้บ โรงซ่อมสามี่ เพื่อปรับพฤติกรรมกันไปร่วมกันแก้ปัญหา และใช้วิชาชีพที่มีส่วนเข้ามาร่วมตรงนี้ด้วย วันนี้ น่าสนใจครั้บ โรงซ่อมสามี่ ซึ่งเขาบอกว่าถ้าซ่อมไม่ได้ อากาหรหนักๆนี้ต้องส่งไปโรงพยาบาล รามาธิบดี ซึ่งวิธีการคือใช้ยาปราบฟัว คุยกับ 3 ท่านละกันนะครั้บ...”

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่าคุณอติศักดิ์เริ่มกล่าวถึงปัญหา ก่อน ที่พยายามชี้ให้เห็นว่าเป็นปัญหาที่ใกล้ตัว แต่ที่ผ่านมายังไม่สามารถจัดการกับปัญหานี้ได้ จึงโยงเข้าวิธีการที่น่าสนใจที่จะสนทนากันในวันนี้ หากใช้แนวคิดเรื่องเทคนิคการกล่าวเปิดสุนทรพจน์เข้ามาประกอบการพิจารณา จะพบว่า คุณอติศักดิ์ได้เริ่มต้นด้วยการบรรยายหรือพรรณนา (Narration or Description) ถึงเรื่องที่สัมพันธ์สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังจะสนทนากัน และได้ยกเรื่องราวขยายความปัญหาที่มัก

เกิดขึ้น ในลักษณะที่คนทั่วไปก็ยอมรับว่า ทิศทางของปัญหาเป็นแบบนี้มาตลอดจริง และเกิดขึ้นจริงในช่วงเวลาที่ผ่านมา โดยยังไม่ได้รับการแก้ไข จากนั้นจึงนำเข้าสู่ประเด็นที่จะสนทนากันเพื่อนำไปสู่วิธีการแก้ไขอีกหนึ่งวิธีที่น่าสนใจและบอกแนวทางคร่าวๆให้ทราบก่อนไปคุยรายละเอียด

นอกจากนี้จากการศึกษาการเปิดประเด็นของคุณอดิศักดิ์ในอีก 3 เทปรายการที่เหลืองพบว่า คุณอดิศักดิ์มักจะเริ่มต้นด้วยวิธีการคล้ายๆกัน คือ บรรยายหรือพรรณนาถึงเรื่องที่สัมพันธ์สอดคล้องกับเรื่องที่จะสนทนา เพื่อให้เห็นความสำคัญของปัญหาก่อน ซึ่งบางครั้งจะใช้เทคนิคนี้ร่วมกับกับเทคนิคการอ้างอิงเวลา (Timely Reference) อย่างในตอน “อุบัติเหตุปีใหม่ยอดตายลดลง” คุณอดิศักดิ์ยังเห็นความจำเป็นในการให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวเลขที่จำเป็นกับเรื่องที่จะสนทนากัน แต่ก่อนจะกล่าวถึงตัวเลขในเรื่องของอุบัติเหตุ คุณอดิศักดิ์ได้เอ่ยถึงความสูญเสียในห้วงเวลาเดียวกันคือเหตุการณ์สีนามิด้วย เป็นเรื่องที่สอดคล้องกันคือเหตุเกิดในห้วงเวลาเดียวกัน และยังเป็นเหตุที่ภาครัฐต้องทำงานหนักเพื่อแก้ไขปัญหาไปพร้อมกัน ที่สำคัญ สีนามิ ยังเป็นเหตุที่ยังคงอยู่ในกระแสความสนใจ ที่ไม่ควรที่จะไม่เอ่ยถึง มีการอ้างอิงเวลาเกิดขึ้น ในช่วงต้นของการเปิดประเด็น ดังตัวอย่าง

“...5 มกราคม 2548 นะครับ ก็เป็นวันที่ 11 แล้ว สำหรับเรื่องราวของสีนามิมลุ่มพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ การดำเนินการก็ยังคงดำเนินต่อไปนะครับ ยอดผู้เสียชีวิตก็ยังเพิ่มขึ้นตลอดเวลา นะครับ อย่างไรก็ตามในห้วงเวลาเดียวกันนั้น ในทุกๆปีจุดสนใจเราจะพุ่งเป้าไปที่เรื่องของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในช่วงปีใหม่...”

สรุปแล้ววิธีการเปิดประเด็นของคุณอดิศักดิ์ มักจะใช้เทคนิคหลักคือ บรรยายและพรรณนาถึงความสำคัญของปัญหา เรื่องที่สอดคล้องสัมพันธ์กับปัญหา หรือเรื่องที่จะสนทนากันเป็นหลัก ส่วนจะใช้เทคนิคอื่นร่วมด้วยบ้างหรือไม่ มักจะเป็นเทคนิคเสริมปลีกย่อยเท่านั้น

2. การตั้งคำถาม การสรุปประเด็นหรือคำตอบ และการเชื่อมประเด็น ทุกครั้งหลังจากแนะนำเจ้าหน้าที่คุณอดิศักดิ์จะเข้าประเด็นแล้วถามคำถามทันที โดยไม่มีการทิ้งช่วงให้ผู้ชมหรือแขกรับเชิญตั้งตัว ซึ่งคำถามเปิดประเด็นของคุณอดิศักดิ์ก็จะเป็นคำถามสั้นๆ ใช้คำง่ายๆ กระชับ และตรงประเด็น เป็นเสน่ห์เฉพาะตัวของคุณอดิศักดิ์ ยกตัวอย่างเช่น

“ท่านรองครับ สถานการณ์สิ่งแวดล้อมของประเทศในภาพรวมๆในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลเรื่องนี้อยู่ด้วยเนี่ยเราอยู่ในสถานะไหนครับ” (ตอน “บทบาทกองทุนสิ่งแวดล้อม”)

ออกอากาศ 18 มกราคม 2548) ซึ่งเป็นลักษณะของประเภทคำถามเปิดเพื่อให้ผู้ตอบอธิบาย รายละเอียด

“ทำไมมันลดลงครับท่านรองนายกฯ ครับ” (ตอน “อุบัติเหตุปีใหม่ยอดตายลดลง” ออกอากาศ 5 มกราคม 2548) ซึ่งเป็นลักษณะของคำถามหยั่ง เพื่อขอทราบเหตุผลเชิงลึก ซึ่งถ้าใช้เป็นคำถามเปิดมักจะน่าสนใจติดตามมากกว่าคำถามเปิดธรรมดา

โดยภาพรวมของการศึกษา ผู้วิจัยพบว่าการตั้งคำถามของคุณอดิศักดิ์ มักจะเป็นคำถามเปิดเสียส่วนใหญ่เพื่อให้แขกรับเชิญให้รายละเอียด นอกจากนี้ ลักษณะคำถามของคุณอดิศักดิ์ ยังมีลักษณะเฉพาะตัวคือ พยายามใช้คำและเรียงประโยคให้เป็นภาษาพูด และดูเป็นการพูดคุยกันในแบบที่เป็นกันเอง เป็นคำง่ายๆ เข้าใจง่ายๆ อีกลักษณะหนึ่งของคำถามที่คุณอดิศักดิ์มักถาม คือ คำถามที่ตรงไปตรงมาในแบบของคุณอดิศักดิ์ กล่าวคือ ถ้าเป็นพิธีกรที่มีบุคลิกภาพอีกแบบถาม อาจจะดูก้าวร้าว แต่ด้วยน้ำเสียงและบุคลิกของคุณอดิศักดิ์กลับทำให้คำถามลักษณะนี้ดูเป็นการถามตรงๆธรรมดา เช่น

“ที่ให้กู้ๆ ไปเนี่ยใช้คืนมั่งไหมอะ (จ้องหน้ายิ้มๆสังเกตอาการแขกรับเชิญ) ผมเห็นหน่วยราชการกู้กันเยอะ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็กู้เยอะ....(ตอน “บทบาทกองทุนสิ่งแวดล้อม” ออกอากาศ 18 มกราคม 2548)

จากคำถามนี้ เป็นคำถามที่ตรงไปตรงมา แต่ด้วยบุคลิกภาพของคุณอดิศักดิ์ทำให้คำถามดังกล่าวดูเหมือนมีอารมณ์หยอกเิน ดูน่ารัก ทำให้บรรยากาศในการพูดคุยสบายๆมากขึ้น ไม่ดูตรงประเด็นจนกระด้างก้าวร้าว

บ่อยครั้งที่คุณอดิศักดิ์ช่วยอธิบายเสริมประเด็นผู้ร่วมรายการให้ชัดเจน พร้อมถามคำถามทวน หรือถามคำถามเปิดเพื่อย้ำให้ผู้ร่วมรายการเพิ่มเติมรายละเอียด เช่น

“เพราะว่าแทนที่พอจะช่วยให้ท่านอธิบดีว่าเนี่ย เลยกลายเป็นติดคุกติดตะราง ทีนี้ครอบครัวแตกแยกไปเลย ลูกเต๋าลำบากไปอีกใช้ไหมอะ เพราะฉะนั้นมาถึงวันนี้มันก็เลยเกิดกระบวนการอันใหม่ที่จะเป็นทางเลือก ใช้ไหมอะ อย่างที่ท่านอธิบดีเขียน คือ หนึ่ง ยังไงอะ เมื่อเกิดคดีความในลักษณะแบบอย่างนี้ขึ้น ทะเลาะเบาะแว้งแล้วมีการทำร้ายร่างกายกัน มันจะเป็นยังไง ลองเล่าตัวอย่างให้ฟังได้ไหม” (ตอน “โรงซ่อมสามิ” ออกอากาศ 26 พฤศจิกายน 2547)

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่า คุณอดิศักดิ์เป็นพิธีกรที่ให้ความสำคัญกับการสรุปและเชื่อมโยงประเด็นมาก อย่างตัวอย่างข้างต้น คุณอดิศักดิ์จะปฏิบัติในลักษณะนี้อย่างสม่ำเสมอ คือสรุปประเด็นหรือคำตอบเมื่อครู่ก่อนที่จะเชื่อมโยงไปประเด็นใหม่อย่างกลมกลืน หรือให้ขยายประเด็นนี้เพิ่มเติมโดยผู้ร่วมรายการคนเดิม หรืออาจเชื่อมโยงเพื่อให้เกิดความสอดคล้องก่อนที่จะโยงเข้ากับประเด็นที่จะถามผู้ร่วมรายการคนต่อไป

บางครั้งคุณอดิศักดิ์ ก็ถามคำถามนำบ้างเป็นครั้งคราว แม้จะไม่บ่อยนัก เช่น คำถามที่ถามเกี่ยวกับอุบัติเหตุจากรถในช่วงปีใหม่ซึ่งเป็นช่วงที่เกิดสึนามิ ดูเหมือนคุณอดิศักดิ์จะช่วยเปิดทางให้ภาครัฐกลายๆ ว่ารัฐบาลเองแม้จะต้องแบ่งกำลังไปดูแลปัญหาสึนามิ แต่ก็ไม่ได้ทอดทิ้งปัญหาอุบัติเหตุปีใหม่ จะเห็นได้จากตัวอย่างคำถามข้างล่างนี้

“ตอนแรกผมคิดว่าท่านจะไม่ได้ดูแล้ว เพราะว่าพอเกิดสึนามิเนี่ยเรื่องนี้ จะไม่ได้รับความสนใจ ปรากฏว่าลงไปดูใหม่ซะ” (ตอน “อุบัติเหตุปีใหม่ยอดตายลดลง” ออกอากาศ 4 มกราคม 2548)

โดยสรุปแล้ว สไตส์การถามและลักษณะคำถามของคุณอดิศักดิ์ส่วนใหญ่จะเป็นคำถามเปิดเพื่อให้แขกรับเชิญอธิบายรายละเอียด ใช้คำง่ายๆ ตรงประเด็น แต่มีความสุภาพ นุ่มนวล มีการพูดเสริมประเด็นเป็นระยะสม่ำเสมอ กลมกลืน ใช้ความสุภาพให้เป็นประโยชน์ในการถามตรงแต่ดูไม่ก้าวร้าว

3. การสร้างบรรยากาศในรายการและการปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการ คุณอดิศักดิ์มีความพยายามในการสร้างบรรยากาศให้เป็นกันเอง เพื่อให้ผู้ร่วมรายการเกิดความผ่อนคลาย พิธีกรจะมีการกล่าวเชื่อมโยงเรื่องที่ผู้ร่วมรายการคนหนึ่งพูดก่อนจะถามผู้ร่วมรายการอีกคนก่อนแทบจะทุกครั้งเหมือนเป็นการชวนคุยและเพิ่มการมีส่วนร่วมระหว่างกัน ทำให้ผู้ร่วมรายการรู้สึกถึงความเป็นเอกภาพในการพูดคุยว่าทั้งหมดกำลังพูดคุยในเรื่องเดียวกันอยู่ และต่างก็มีส่วนร่วมในเรื่องที่พูด ซึ่งนอกจากจะทำให้ผู้ร่วมรายการรู้สึกมีปฏิสัมพันธ์กันในเรื่องที่พูดแล้ว ยังทำให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในประเด็นที่พูดอย่างต่อเนื่องอีกด้วย นอกจากนี้คุณอดิศักดิ์ยังมีข้อดีในการเฉลียวทให้กับผู้ร่วมรายการ โดยไม่มุ่งถามผู้ร่วมรายการคนใดคนหนึ่งต่อเนื่องกันจนทำให้ผู้ร่วมรายการคนอื่นเก้อ แต่มีการโยนคำถามให้ผู้ร่วมรายการแต่ละคนสลับกันอย่างสม่ำเสมอ

บุคลิกภาพส่วนบุคคล คุณอดิศักดิ์เป็นพิธีกรที่จัดได้ว่ามีรูปร่างหน้าตาดี สอดคล้องกับบุคลิกภาพและการวางตัวที่สุภาพ เป็นมิตร มีน้ำเสียงนุ่มนวล อักษรชัดเจน พุคชัดถ้อยชัดคำดีมาก จังหวะการพูดค่อนข้างเนิบช้า ซึ่งแม้โทนเสียงจะไม่สามารถกระตุ้นให้เกิดความน่าสนใจได้มากนัก แต่มีการให้น้ำหนักคำเพื่อสื่อความหมายได้ดี และชัดเจน การแสดงออกทางสีหน้าเป็นไปอย่างสำรวม มีการขมวดคิ้วแสดงสีหน้าครุ่นคิดสงสัยแต่พองาม ยิ้มบางๆในบางครั้ง หรือใช้วิธียิ้มในหน้าเพื่อแสดงความพอใจ หรือเห็นด้วย ตลอดจนหัวเราะนิดๆอย่างสำรวมเมื่อเห็นขัน ใช้นิ้วโป้งแตะปลายคางหรือเขี่ยปลายจมูกเป็นบางครั้งเพื่อแสดงอาการคิดตามขณะฟังแขกรับเชิญ

โดยสรุปแล้วสไตล์การทำหน้าที่พิธีกรของคุณอดิศักดิ์ มีสไตล์ที่เน้นความสุภาพนุ่มนวล และสำรวมเป็นหลัก แฝงไว้ด้วยความเป็นกันเองในระดับหนึ่ง แต่ยังคงความมีสาระและจริงจังเป็นสำคัญ โดยภาพรวม สไตล์การสัมภาษณ์ของคุณอดิศักดิ์มีความลงตัวและสอดคล้องกับบุคลิกภาพส่วนบุคคล ดำเนินรายการได้เนื้อหาต่อเนื่อง ครอบคลุมประเด็นสำคัญ เรียงลำดับเนื้อหาได้ดี มีสไตล์เรียบๆ ดูได้เรื่อยๆ แต่อาจจะขาดสีสัน ความตื่นเต้น และขาดความน่าสนใจไปบ้าง

รายการถึงลูกถึงคน

พิธีกร : สรยุทธ สุทัศนจินดา

จากการวิเคราะห์เทปรายการถึงลูกถึงคนทั้ง 4 เทปรายการเพื่อศึกษาสไตล์การสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการของคุณสรยุทธ ตามจุดประสงค์ที่ 1 ได้ผลการศึกษาออกมาดังนี้

1. การเปิดประเด็น เห็นได้ชัดว่าคุณสรยุทธให้ความสำคัญกับการเปิดประเด็นอย่างมาก โดยจะให้เวลากับการเปิดประเด็นค่อนข้างนาน และเป็นพิธีกรที่มีทักษะในการเปิดประเด็นที่โดดเด่น น่าสนใจ คุณสรยุทธจะใช้วิธีการเปิดประเด็นโดยการปูพื้น ลำดับข้อมูลของเรื่องที่จะสนทนากันในวันนั้นๆก่อนจนครอบคลุม เพื่อให้ผู้ชมสามารถรับชมการสนทนาได้อย่างเข้าใจ แม้จะไม่ทราบเรื่องราวเกี่ยวกับประเด็นที่จะสนทนากันมาก่อน โดยเลือกนำเสนอด้านที่เข้าใจเกี่ยวกับความสนใจของผู้ชมและสอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่จะสนทนา แล้วจึงค่อยโยงเข้าประเด็นที่ต้องการ

สำหรับการเปิดประเด็นของคุณสรยุทธ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคการกล่าวเปิดสุนทรพจน์มาพิจารณาร่วมด้วย โดยจะทำการวิเคราะห์ประกอบตัวอย่างให้เห็นชัดเจน จากตัวอย่างการกล่าวเปิดประเด็นตอน “โพลเซ็กซ์เด็กไทย” ออกอากาศ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2548 ที่มีเนื้อหาจากการถอดเทปดังนี้

“สวัสดิ์ครับขอต้อนรับเข้าสู่ถึงลูกถึงคน วันนี้แน่นอนครับเห็นหัวข้อกันไปแล้วนะครับ เรื่องของโพลเช็ทส์เด็กไทย อันเนื่องมาจาก สำนักวิจัยเอแบคโพล มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เขาเสนอผลสำรวจออกมาก่อนหน้านี้แล้วครับ ก่อนที่จะถึงวันวาเลนไทน์คือวันนี้ คือประมาณสัปดาห์ที่แล้ว เป็นการสำรวจภาคสนามเรื่อง ค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงในวันวาเลนไทน์ ทัศนศึกษาเยาวชนอายุ 15-24 ปี ในกรุงเทพมหานคร เขาสำรวจเป็น ลักษณะที่เขาใช้คำว่า สุ่มตัวอย่างแบบเชิงชั้นภูมิหลายชั้นของประชากร แต่ละช่วงอายุจำแนกตามเขตชั้นพื้นที่ อ่านตรงนี้ท่านผู้ชมคงจะไม่เข้าใจนะครับ สำหรับชาวบ้านทั่วไป แต่ว่าที่เป็นเรื่องฮือฮา ก็คือว่า มีผลสำรวจออกมาซึ่งกลายเป็นเรื่องฮือฮากันในหน้าหนังสือพิมพ์และก็แวดแวดต่างๆไปก่อนจะถึงวันนี้คือ หนึ่งในตัวเลขที่เอแบคโพลเขาบอกก็คือ วัยรุ่นใน กทม. ประมาณหนึ่งแสนคนตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ในวันวาเลนไทน์ก็คือวันนี้ละครับ นี่เป็นตัวเลข เป็นโพลที่ออกมา ก็เป็นพาดหัวหนังสือพิมพ์หลายฉบับอย่างน้อย วัยรุ่น กทม. ประมาณหนึ่งแสนคนตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ในวันนี้ก็คือวันวาเลนไทน์ นอกเหนือจากนั้นก็ยังมีตัวเลขว่า ประมาณ 3 แสน ถึง 4 แสนคนของวัยรุ่น กทม. เนี่ย เคยมีเพศสัมพันธ์ โดยจำนวนคู่นอนเฉลี่ยเท่ากับ 2 คน 3 แสน ถึง 4 แสนคน แล้วในกลุ่มนี้ประมาณ 7 หมื่น ถึง 8 หมื่นคน มีคู่นอนประจำตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีคู่นอนประจำตั้งแต่ 2 คนก็แปลว่า ใช้ชีวิตแบบที่มีคู่นอน 2 คน เป็นปกติ ขึ้นไปก็อาจจะมากกว่า 2 คน นี่เป็นตัวเลขซึ่งยังมีอีกตัวหนึ่งนะฮะ เอแบคโพลเขายังบอกว่าวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วประมาณหนึ่งหมื่นถึงสองหมื่นคนเคยมีกิจกรรมทางเพศพร้อมกันกว่า 2 คนขึ้นไป หรือว่า เซ็กส์หมู่ หนึ่งถึงสองหมื่นคนใน กทม. เรื่องนี้ก็นำมาซึ่งการดำเนินการมากมายในวันนี้นะครับ ทั้งการรณรงค์ ทั้งการบอกกับวัยรุ่น บอกกับเด็กๆ นั่นส่วนหนึ่งนะฮะ รวมถึงการตรวจม่านรูด ซึ่งวันนี้เราได้เห็นข่าวกันไปแล้ว อีกส่วนหนึ่งก็นำมาซึ่งเสียงวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งก็คล้ายๆกับก่อนหน้านี้ครับ อย่างที่เราเคยจับมาแล้วครั้งหนึ่งก็คือการวิจัยซึ่งไปวิจัยพฤติกรรมของเด็กๆ พฤติกรรมของวัยรุ่น ซึ่งก็มีการวิจารณ์ว่าวัยรุ่นไทยมีปัญหาอย่างโจ่งน ไปพบว่ามีปัญหาอย่างโจ่งน มีพฤติกรรมทางเพศอย่างนั้น มีพฤติกรรมทางเพศอย่างนี้ ก็มีกลุ่มคนที่เขาทำงานเกี่ยวกับเด็ก เขามีความเห็นคล้ายๆกันก็คือว่า ทำไมไปทำการวิจัยอย่างนี้ เป็นการไปถ้ามองเด็ก เป็นการไปทำให้เด็กเนี่ย กลับจะมีปัญหาด้วยซ้ำไป และมันก็ไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ ผู้ใหญ่ต่างหากที่เป็นตัวปัญหา วันนี้เมื่อมีเรื่องของโพลก็ต้องจับอีกครั้งหนึ่งนะฮะครับ แต่เป็นการจับแบบวิชาการจริงๆ เพราะว่าเดี๋ยวผมจะไล่เรียงกับทางเอแบคโพลนะครับว่าเขาทำอย่างไรเพราะวันที่จัดรายการวันก่อนก็ตั้งคำถามอยู่แล้วนะครับว่า ทำไมเขาไปสำรวจ 1,513 ตัวอย่าง ใน กทม. แต่ตัวเลขที่สำรวจออกมาได้เป็นแสนคน...”

จะเห็นว่าในช่วงแรกคุณสรยุทธจะใช้เทคนิคในการอ้างอิงเวลา (Timely Reference) โดยกล่าวถึงความจริงที่เพิ่งเกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดประเด็นปัญหา กล่าวคือ คุณสรยุทธได้ทำความถึงผลวิจัยที่สำนักวิจัยเอแบคโพลได้ทำการศึกษาเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว หลังจากนั้นจึงเริ่มใช้เทคนิคการ

บรรยายหรือการพรรณนา (Narration or Description) เพื่อให้ผู้ชมเริ่มเห็นภาพของความสำคัญของ ปัญหาที่จะต้องมีการสนทนากันในวันนี้ ไม่ว่าจะเป็นตัวเลขที่น่าตกใจของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น หรือกระแสวิพากษ์วิจารณ์ที่ออกมาเกี่ยวกับผลการวิจัย จากนั้นก็ดับท้ายด้วยเทคนิคการตั้งเป็นคำถาม (Question) โดยเป็นคำถามที่ทั้งอ้างอิงมาจากกลุ่มคนที่ทำงานเกี่ยวกับเด็ก และคำถามที่สังคมกำลังตั้งคำถาม ซึ่งมีพิธีกรเป็นสื่อกลางในการถามคำถามเหล่านี้กับฝ่ายต่างๆที่เกี่ยวข้องแทนผู้ชมหรือสังคม ซึ่งตรงนี้เองที่ผู้ชมเริ่มรู้สึกได้ว่าปัญหาที่จะพูดกันในวันนี้เป็นปัญหาของเราที่จะต้องให้ความสนใจติดตามอย่างแท้จริง

และเมื่อพิจารณาการเปิดประเด็นของวันที่ 25 มกราคม 2548 ตอน “ทายาทนักการเมือง” จะพบว่า คุณสรยุทธกลับใช้เทคนิคการกล่าวเปิดเกี่ยวกับเรื่องนั้นโดยตรง (Bald Statement) โดยบอกอย่างตรงไปตรงมาว่า “สวัสดีครับ ขอต้อนรับเข้าสู่ถึงลูกถึงคนครับ วันนี้ จะมาคุยกันเรื่องการเมืองแบบสบายๆบ้างนะครับ หลังถกกันหน้าดำคร่ำเครียดหลายครั้ง คินนี้จะคุยกันเรื่องของทายาททางการเมืองครับ...” แล้วจึงเริ่มใช้เทคนิคการบรรยายหรือพรรณนา (Narration or Description) ให้ผู้ชมได้รายละเอียดของการสืบทอดอาชีพทางการเมืองที่มีมากขึ้นในการเลือกตั้งสมัยนี้ แล้วจึงแนะนำแขกรับเชิญในลำดับต่อมา

ส่วนการเปิดประเด็นของวันที่ 27 มกราคม 2548 ตอน “ฟื้นฟูหาคป่าดอง” พบว่า คุณสรยุทธใช้เทคนิคการอ้างอิงประวัติศาสตร์ ประมวลสิ่งที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์สีนามีเมื่อหนึ่งเดือนก่อนหน้าจนถึงปัจจุบัน แล้วจึงเริ่มใช้เทคนิคการบรรยายหรือพรรณนา (Narration or Description) เพื่อบอกความสำคัญของการฟื้นฟูที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันแก้ไข

และสำหรับการเปิดประเด็นของวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2548 ตอน “ชูวิทย์แฉ...? ชู้อบายไบอนุญาตโรงอาบอบนวด? เป็นการใช้เทคนิคควมกันระหว่างการบรรยายหรือพรรณนา (Narration or Description) และการกล่าวเปิดเกี่ยวกับเรื่องนั้นโดยตรง (Bald Statement) ประกอบกับเทคนิคการอ้างคำพูด (Quotation) พร้อมอ้างอิงประวัติศาสตร์ (Historical Reference) และอ้างอิงเวลา (Timely Reference) ไปพร้อมกัน ดังจะเห็นได้จากข้อความกล่าวเปิดในช่วงต้น “สวัสดีครับ ขอต้อนรับเข้าสู่ถึงลูกถึงคนครับ วันนี้ก็เป็นเรื่องที่คุณชวามไถ่เข้ามา นะครับ เป็นอีกครั้งที่คุณชูวิทย์กมลวิศิษฐ์ ออกมาแฉเรื่องอาบอบนวด แต่ดูเหมือนคุณกรณิจะย้อนกลับไปเป็นเรื่องเป็นราว ดูเหมือนคล้ายๆกับตอนที่คุณชูวิทย์ออกมาเป็นที่รู้จัก นั่นก็คือเรื่องของคุณชูวิทย์กับตำรวจครับ นี่ไม่ใช่ชูวิทย์กับนักการเมืองนะครับ 23 ก.พ.เนี่ย คุณชูวิทย์ กมลวิศิษฐ์ ก็ออกมาพูดถึงเรื่องนี้...”

จาก 4 เทปรายการที่ศึกษา พบว่าคุณครูยุทธใช้เทคนิคหลายอย่างในการเปิดประเด็น ไม่เน้นเทคนิคใดเทคนิคหนึ่งเป็นพิเศษ สไตส์การเปิดประเด็นจึงมีสีสันไม่จำเจ โดยมีเป้าหมายสำคัญสูงสุดคือการดึงดูดผู้ชมให้เห็นความสำคัญของประเด็นปัญหาและติดตามชมการสนทนา ซึ่งได้มีการปูพื้นด้วยข้อมูลที่เลือกมาแล้วว่าสอดคล้องกับปัญหาและความสนใจ เพื่อทำความเข้าใจร่วมกันก่อนเข้าสู่การสนทนาต่อไป

2. การตั้งคำถาม การสรุปประเด็นหรือคำตอบ และการเชื่อมประเด็น

ส่วนการตั้งคำถามในสไตส์ของคุณครูยุทธที่เป็นเอกลักษณ์ก็คือ มีความตรงไปตรงมาสูง ทั้งในตัวคำถามและน้ำเสียง สำหรับคำถามเปิดประเด็นคำถามแรก ส่วนใหญ่ก็จะถามคำถามเข้าประเด็นทันที โดยไม่มีการเกริ่นอะไร ส่วนประเภทของคำถามนั้น คุณครูยุทธใช้คำถามหลายประเภท ในทุกประเภทคำถามจะมีลักษณะเด่นคือความตรงไปตรงมาอีกเช่นกัน และสำหรับประเภทคำถามที่ใช้บ่อยๆก็คือ คำถามประเภทถามให้แย้งหรือยั่วให้แย้ง โดยมักเป็นคำถามที่ถามเหมือนไม่เชื่อ เหมือนไม่เข้าใจ เหมือนเป็นฝ่ายตรงข้าม ซึ่งคุณครูยุทธเองก็ยืนยันไว้ในหนังสือกรรมกรข่าวว่า

“...ถ้ามีแขกคนเดียวก็ต้องดึงอารมณ์เขาให้ได้ ถ้ามาฝ่ายเดียว ผมก็ต้องเป็นฝ่ายตรงข้ามอย่างสุดเหวี่ยง ถ้าเขามาสองฝ่ายก็ต้องคิดสร้างบรรยากาศขัดแย้งเหมือนทะเลาะ เพื่อให้เหตุผลออกมาเต็มที่และมีความเป็นทีวี ไม่ง่วง ไม่หลับ...” ดังตัวอย่างคำถาม

จากการศึกษาพบว่าคำถามที่คุณครูยุทธถามมักจะมีสไตส์ตรงไปตรงมา ในบางครั้งก็มีการเพิ่มเติมกลยุทธ์อื่นๆในแบบของการสืบเสาะความรู้ (Investigation) (ศิริพงษ์ สุทธิโยธิน, 2535) ซึ่งคล้ายกับวิธีการสืบสวนของตำรวจหรือทนายความเข้าไปด้วย กล่าวคือ จะใช้ทั้งเทคนิคถามตรงๆ ถามนำ หลอกล่อ ตะล่อมถาม ยั่วแหย่ และถามแบบคาดไม่ถึง ยกตัวอย่างเช่น เมื่อคุณครูยุทธหลอกล่อให้คุณครูวิทย์เล่าข้อมูลเกี่ยวกับโฆษณาบริการอาบอบนวดจนพอแล้ว ก็ค่อยถามแบบตรวจสอบตรงๆเหมือนไม่เชื่อคุณครูวิทย์ว่า

“คุณครูวิทย์ไปรู้ได้ไงว่ามันจะเป็นสถานบริการ” (ตอน “ซื้อขายใบอนุญาต โรงอาบ อบนวด?” ออกอากาศ 1 มีนาคม 2548) และหากพิจารณาคำถามนี้ให้ดีจะพบว่า นอกจากคุณครูยุทธถามเหมือนไม่เชื่อข้อมูลของคุณครูวิทย์แล้ว ยังเป็นการยั่วให้ตอบขยายความให้หมดเปลือก เป็นประเภทของการตะล่อมถามจากแนวคิดการตั้งคำถามในการสัมภาษณ์ ที่ได้มาจากอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ว่าด้วยเทคนิคของการยั่วให้แย้ง

“ก็ต้องถามทางอาจารย์เทวินทร์ก่อนนะครับว่า แसनคนตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ในวันนี้ อาจารย์ จริงหรือเปล่าอะ (พิธีกรรมองแขกรับเชิญตรงๆ) (ตอน “โพลเช็กซ์ เด็กไทย” ออกอากาศ 14 กุมภาพันธ์ 2548) ยังคงเป็นการตั้งคำถามประเภทสืบเสาะความรู้ (Investigation) (อ้างถึงใน ศิริพงษ์ สุทธิโยธิน, 2535) ซึ่งคล้ายกับวิธีการสืบสวนของตำรวจหรือทนายความ

บางครั้งคุณสรยุทธ ตั้งคำถามโดยการสมมติเหตุการณ์ เพื่อให้ผู้ร่วมรายการติดตามแล้วตอบตามเงื่อนไขที่ตั้งขึ้น เช่น

“สมมติ สมมติว่า เอ้า! เสมอกันเดินเข้ามาถึงปั๊มน้ำมัน ผมเป็นชาวบ้านขายของอยู่เอ้า ลงหาเสียงกับผม” (ตอน “เลือกตั้ง 48 สายเลือกคนักการเมือง” ออกอากาศ 25 มกราคม 2548)

นอกจากคำถามจะตรงไปตรงมาอย่างมากแล้ว กลยุทธ์การควบคุมสถานการณ์และการเชื่อมประเด็นของคุณสรยุทธก็ใช้ความตรงไปตรงมาและความเด็ดขาดเป็นเครื่องมือเช่นกัน กล่าวคือ คุณสรยุทธพยายามจะคุมประเด็นให้เป็นไปตามลำดับที่ต้องการ เมื่อแขกรับเชิญพูดเลยไปถึงประเด็นอื่น คุณสรยุทธจะบอกตรงๆอย่างไม่เกรงใจ และจะดึงกลับสู่ประเด็นที่ต้องการ โดยไม่สนใจว่าจะต้องสรรคำใช้ที่แนบเนียน หรือต้องใช้ลีลา ประดิษฐ์คำเพื่อถนอมน้ำใจให้นุ่มนวล และด้วยเทคนิคเฉพาะตัวนี้เองที่ทำให้คุณสรยุทธควบคุมสถานการณ์ได้โดยเด็ดขาด ซึ่งจำเป็นอย่างมากสำหรับรายการประเภทที่นำเสนอฝ่ายที่ขัดแย้งมาสนทนากัน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า คุณสรยุทธเน้นที่เป้าหมายคือ เนื้อหา และการคุมประเด็นเป็นหลัก มากกว่าจะพยายามดูแลแขกรับเชิญ ยกตัวอย่างเช่น

ผู้ร่วมรายการ : “...แต่ว่า เพียงแต่ว่า เรื่องของวันวาเลนไทน์ มันถูกนำมาใช้ในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างหนุ่มสาวมากขึ้น เพราะฉะนั้นมันก็นำไปสู่พฤติกรรมทางเพศมากขึ้น เพราะฉะนั้นเราก็เลยสนใจในเรื่องของพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวันวาเลนไทน์ แล้วก็ป็นโอกาสเดียวกันกับที่ทางกระทรวงสาธารณสุขก็มีแผนที่จะรณรงค์เรื่องของการแก้ปัญหาโรคเอดส์ในกลุ่มวัยรุ่นด้วย เราก็เลยถือโอกาสนี้ทำการสำรวจ เพียงแต่ว่าประเด็นการสำรวจนี้เราอาจจะมีหลายประเด็น แต่ที่นี้ว่าเวลาสื่อมวลชนหรือคนสาธารณะหยิบเอาผลสำรวจมาใช้เนี่ย ก็จะพูดถึงประเด็นที่มันกระตุ้นความสนใจได้มาก เพราะฉะนั้นมันอาจจะมีผลพูดถึงได้มาก แต่จริงๆแล้วประเด็นอื่นก็มีมากนะครับ อันนี้ประเด็นแรกนะครับ ประเด็นที่สองตัวเลขนะครับ...(พิธีกรแทรก: เอ้า พอก่อน ที่มาให้ครบไปเลยตัวเลขเดียวรอก็ได้อะ ตัวเลขจริงหรือไม่จริงยังงั้นอะ แต่ที่มาเนี่ย อาจารย์ยืนยันว่าทำมาเพื่อมันเป็นปัญหาสังคมที่แอบคนสนใจอยู่แล้ว แล้วนี่เป็นปัญหาใหญ่ก็คือ โรค

เอดส์ตอนหลังก็มีการมารณรงค์ในกลุ่มวัยรุ่นมากขึ้น เพราะว่าตัวเลขเกี่ยวกับเรื่องโสเภณี การใช้ถุงยางอนามัยลดลงแล้ว...)” (ตอน “โพลเซ็กซ์ เด็กไทย” ออกอากาศ 14 กุมภาพันธ์ 2548)

ภาพรวมโดยสรุปของคุณสรยุทธในการสัมภาษณ์แขกรับเชิญ คือ จะมีการกล่าวนำประเด็นก่อน โดยมีการเล่าที่มาที่ไป และให้ข้อมูลในส่วนที่จำเป็นให้ครอบคลุมประเด็นก่อน โดยมีการเรียงลำดับเนื้อหาอย่างเป็นขั้นเป็นตอน จึงจะแนะนำแขกรับเชิญแล้วจึงเริ่มสัมภาษณ์ ซึ่งส่วนใหญ่คำถามแรกจะถามคำถามเข้าประเด็นแบบกระชับฉับไวเลยทันที ลักษณะเฉพาะตัวของคุณสรยุทธคือมีสไตล์การดำเนินรายการที่ชัดเจน คือเป็นแบบสืบเสาะสืบสวน (Investigation) ใช้คำถามแบบตรวจสอบตรงไปตรงมาและขั้วให้แย้งบ่อยครั้ง ลักษณะคำถามชัดเจน ไม่เน้นประดิษฐ์คำให้หรูหรา สืลจัดได้ว่าไม่นุ่มนวล คู่ก่อนข้างแจ้งกร้าว ซึ่งลักษณะเฉพาะตัวเช่นนี้มีข้อดีคือทำให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามได้ตรงประเด็นที่ผู้ชมต้องการรู้ และเป็นที่ยูู้กันว่าคุณสรยุทธสามารถถามคำถามแทนใจประชาชนได้ดี ตรงใจอย่างแม่นยำ แต่ข้อด้อยอย่างหนึ่ง ความตรงไปตรงมาที่ขาดความนุ่มนวลอาจทำให้แขกรับเชิญมีความระวังตัวมาก บางครั้งถึงกับขาดความมั่นใจในการตอบคำถาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ตกอยู่ในฐานะเป็นจำเลยในกรณีที่น่ามาสนทนา และบางครั้งอาจไม่ต้องการตอบคำถามในบางคำถามได้

อย่างไรก็ดีแล้วแต่ลักษณะเฉพาะตัวที่เด่นชัดทำให้คุณสรยุทธเป็นพิธีกรที่มีจุดดึงดูดชัดเจน และเรียกความสนใจจากผู้ชมได้ในแง่ของการตั้งคำถาม ลักษณะเฉพาะตัวเช่นนี้เป็นผลกับการสื่อสารของคุณสรยุทธในการดำเนินรายการและตริ้งผู้ชม ขณะเดียวกันความตรงไปตรงมาและเด็ดขาดก็เป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้คุณสรยุทธสามารถควบคุมสถานการณ์ที่น่าเอาผู้ขัดแย้งกันทั้งสองฝ่ายมาเผชิญหน้าได้แย้งกันได้สำเร็จ จะเห็นได้จากบางครั้งหากมีผู้ร่วมรายการคนใด เริ่มพูดคนเดียวหลายประเด็น คุณสรยุทธจะบอกอย่างตรงไปตรงมาว่า “เดี๋ยวก่อน เอาทีละประเด็น” หรือ “อันนั้นเอาไว้ก่อนค่อยว่ากันทีหลัง” ฯลฯ สถานการณ์และการโต้แย้งจึงอยู่ในกรอบที่วางไว้

3. การปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการและการสร้างบรรยากาศ ความเป็นตัวของตัวเองอย่างมากของคุณสรยุทธ ทำให้ดูเพียงผิวเผินจะไม่พบว่าคุณสรยุทธมีความพยายามสร้างบรรยากาศให้เป็นแบบใด แต่เป็นการทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้คำตอบไม่ว่าจะเป็นการรุกรถามแบบตรงไปตรงมา การหลอกล่อ การสมมติเรื่องราว การตะล่อมถาม การไล่ต้อน การต่อว่าในที่ การแก้งถามแย้ง ทุกอย่างเพื่อให้ได้คำตอบเพื่อไขความจริงและ ตรวจสอบข้อมูลในเชิงลึก เพื่อให้ผู้ชมได้วัตถุดิบในการไปวิเคราะห์ หรือตัดสินใจเหตุการณ์ด้วยตัวเองต่อไป แต่หากมองลึกลงไปอีกจะพบว่า ทั้งหมดที่คุณสรยุทธทำดังที่กล่าวมาไม่ได้เป็นเพียงแค่การพยายามตรวจสอบข้อมูลเชิงลึกเท่านั้น แต่เป็นการ

พยายามสร้างบรรยากาศของความขัดแย้งด้วย ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดหรือ concept รายการนั่นเอง

ดังนั้น หากจะพิจารณาบรรยากาศและปฏิสัมพันธ์กับแขกรับเชิญที่เกิดขึ้นในรายการ จะต้องเริ่มต้นจากการพิจารณาความเป็นตัวของตัวเองของคุณสรยุทธที่แสดงออกมาเป็นพื้นฐาน จะเห็นได้ว่าคุณสรยุทธเป็นคนที่ตรงไปตรงมา พูดจาค่อนข้างโผงผางไม่กลัวคน มีคำพูดที่ค่อนข้างประชดประชันขยี้กันอยู่ในที บางครั้งดูค่อนข้างกร้าว น้อยครั้งที่แสดงออกอย่างนุ่มนวลประนีประนอม ไม่ว่าแขกรับเชิญจะเป็นใคร ใหญ่โตหรือต่ำต้อย คุณสรยุทธก็สื่อสารด้วยในระดับเดียวกัน ดังนั้นบรรยากาศที่เกิดขึ้นจากความเป็นตัวของตัวเองของคุณสรยุทธเพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์นี้ ทำให้บรรยากาศที่ออกมา ดูแล้ว “ถึงลูกถึงคน” ตามชื่อรายการ คือทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้ความจริง โดยไม่กลัวเกรงว่าแขกรับเชิญจะเป็นใคร ทุกคนจะถูกตรวจสอบหมด ด้วยคำถามของคุณสรยุทธ กับสถานการณ์เช่นนี้แขกรับเชิญจึงอยู่ในฐานะของผู้ที่ถูกตรวจสอบ บรรยากาศที่ออกมาจึงเป็นไปตามสถานการณ์ เรื่องราวที่เกิดขึ้น คำถามที่ถูกถาม สถานะของแขกรับเชิญว่า ณ ขณะนั้นอยู่ในฐานะของโจทก์หรือจำเลยของเหตุการณ์ แต่โดยภาพรวมของบรรยากาศ จะออกมาในลักษณะที่ทั้งตึงตั้น เร้าใจ สลัดหนุ่ น่าเสร์้า น่าพอใจ น่าปลาบปลื้ม ทุกอารมณ์แล้วแต่เรื่องราว แต่ทุกอารมณ์ของบรรยากาศจะชัดเจน มีมิติ มีความลึกในแบบของความ เป็นโทรทัศน์และสมกับความเป็นนิวส์โชว์ที่ทางรายการวางไว้ ซึ่งหากเปรียบเทียบบรรยากาศเป็น เส้นกราฟ ก็เป็นกราฟที่ขึ้นลงอย่างชัดเจน และนี่เองที่น่าจะเป็นเสน่ห์ของคุณสรยุทธและตัว รายการที่ทำให้ผู้ชมติดตามชม

4. บุคลิกภาพส่วนบุคคลในการนำเสนอตัวเองของพิธีกร คุณสรยุทธ สุทัศนะจินดา ไม่ใช่พิธีกรที่มีรูปร่างหน้าตาดีดังดู แต่สิ่งที่โดดเด่นของคุณสรยุทธ คือ ความสามารถที่แตกต่างจากพิธีกรคนอื่นๆตรงที่มีความตรงไปตรงมาแบบแข็งกร้าว และกล้า ซึ่งหากพิจารณากันที่บุคลิกภาพส่วนบุคคลแล้ว คุณสรยุทธเป็นคนที่มีความเสียงหนักแน่น พูดเต็มเสียง มีโทนเสียงที่ขึ้นลงที่น่าสนใจ แม้อักษรจะไม่ชัดเจนนัก แต่ดูเหมือนจะไม่ใช่ว่าจุดที่ผู้คนสนใจจะติเตียน จังหวะการพูด โดยเฉพาะจังหวะการเล่าเรื่องเพื่อเกริ่นเข้ารายการ จังหวะการพูด การเว้นจังหวะ การให้น้ำหนักคำ น่าติดตามและเข้าใจง่าย บุคลิกท่าทางโดยรวมดูเป็นธรรมชาติ ไม่กังวลกับการตั้งใจวางท่าเพื่อสื่อความหมาย แสดงสีหน้าสงสัยหรือพอใจออกมาอย่างชัดเจน ท่านั่งดูสบายๆ เคลื่อนไหวมือ ประกอบการพูดค่อนข้างมาก และมักจะใช้มือข้างขวาจับคางบ่อยๆ เหมือนกำลังคิดพิจารณาตามคำตอบของผู้ร่วมรายการ เพื่อแสดงความสนใจในคำตอบ

สรุปโดยภาพรวมในเรื่องของสไตล์การทำหน้าที่พิธีกรของคุณสรยุทธคือเป็นสไตล์การสัมภาษณ์ในเชิงรุก กร้าว ตรง และคุดัน

รายการบ่ายนี้มีคำตอบ

พิธีกร : วิศาล ดิลกวณิช และสุนทรี อรรถสุข

1. การเปิดประเด็น รายการบ่ายนี้มีคำตอบ คุณวิศาลและคุณสุนทรีจะเกริ่นนำเข้ารายการก่อน โดยให้ข้อมูลของเรื่องที่จะพูด บอกที่มาที่ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการพยายามโยงให้ใกล้ชิดกับผู้ชม ซึ่งให้เห็นว่าใกล้อย่างไร ซึ่งตัวหลักในการให้ข้อมูลแก่ผู้ชมก็คือคุณวิศาล หลังจากนั้นจึงกลับมาแนะนำแขกรับเชิญ แล้วจึงเริ่มถามคำถามสัมภาษณ์ ดังตัวอย่างจากการถอดเทปการเปิดประเด็น ตอน “ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ เมื่อราคาน้ำมันแพงขึ้น” ออกอากาศ 2 มีนาคม 2548 ดังนี้

สุนทรี : สวัสดีค่ะ

วิศาล : สวัสดีครับคุณผู้ชมครับ บ่ายนี้มีคำตอบวันนี้พูดคุยเรื่องใกล้ตัวพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะเรื่องข้าวปลาอาหารที่แนวโน้มจะขึ้นราคาหรือเปล่านั้น จากการที่น้ำมันดีเซลปรับตัวสูงขึ้นมา วันนี้จะคุย 2 มุมละครับ มุมหนึ่งก็คือแรงกดดันเรื่องน้ำมันดีเซล ซึ่งคราวที่แล้วปรับขึ้นไป 60 สตางค์ แต่ว่าตอนนี้กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงมีตัวเลขที่ติดลบ ก็หนีสินเนี้ยที่เพิ่มมา คือ เจ็ดหมื่นล้านแล้วนะครับ อีกสามหมื่นนี้แตะแสนแล้วนะครับ ซึ่งใหญ่มาก

สุนทรี : ค่ะ เพราะฉะนั้น ตัวเลขนี้ น่ากลัว

วิศาล : น่ากลัวครับ ประเด็นก็คือว่าจะทำอย่างไรกับกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีปัญหาหนีสินเจ็ดหมื่นกว่าล้าน วิธีการหนึ่งที่พูดกันแล้วนำเสนออีกคือ จำเป็นต้องปรับขึ้นดีเซลอีกอย่างน้อยสองสามครั้ง คือครั้งละ 60 สตางค์ 60 สตางค์ 60 สตางค์ แต่ครับ แต่ว่า ครั้งแรกบรรดาสินค้าหลายรายการ

สุนทรี : เตรียม...เตรียมขยับแล้ว

วิศาล : ออกมาพูดคุยเลยครับว่าถ้าปรับขึ้นอย่างนี้ต้องขึ้นราคา แล้วถ้าขึ้นรอบที่สอง รอบที่สาม รอบที่สี่ เงินเพื่อจะขยับ กรมการค้าภายในตั้งรับเรื่องนี้ และเชิงรุกทำยังไง เพราะว่าจะมีผลกระทบต่อพี่น้องประชาชน คือที่ผ่านมากรมการค้าภายในนี้แจ้งปีกลายนะฮะ คือช่วงนี้เป็นช่วงที่แจ้งปีกล ใครกระดิกขึ้นราคาไม่มีเหตุผลนี้เรียบร้อยเลยครับ ฉะนั้นที่ผ่านมาจึงมีราคาสินค้าที่พอน้ำมันขึ้นแล้วสินค้าไม่เขยิบเท่าไร เราไม่เห็น

สุนทร : แต่ว่าสถานการณ์ในโลกปัจจุบันจริงๆแล้วพวกเราเป็นประชาชนคนไทย ควรจะต้องรับฟังสถานการณ์จริง แล้วก็เตรียมที่จะวางแผนการใช้จ่าย...(วิศาล : ต้องฟังข้อเท็จจริงครับ)

สุนทร : ...เงินต่างๆในการดำรงชีวิตของตนเอง เป็นแผนระยะสั้นๆด้วยนะคุณวิศาล เขาบอกว่าตอนนี้คงจะต้องฟังกันและก็เตรียมกันในระยะยาวด้วย

วิศาล : ถูกต้องครับ ต้องวางแผนการใช้จ่ายให้สบาย วางแผนอนาคตตัวเองว่า จะแบ่งกองเงินของตัวเองแบบไหน จะใช้จ่ายยังไง ให้มันสอดคล้องกับเศรษฐกิจ ไม่เปลืองใช้เกินตัวไป เดี่ยวจะเดือเดือร้อนแล้ววันนี้เช่นกัน คุณสุนทรครับ วันนี้เข้าใจว่าตอนบ่าย คณะกรรมการนโยบายการเงิน แบงก์ชาติ ประชุมกัน นักวิเคราะห์หลายคนฟันธงครับว่า 80% มีโอกาสที่จะขึ้นดอกเบี้ย สลึงนิ่งชะ...(สุนทร : แล้วขึ้นแล้วเกิดอะไรขึ้นหรือคะ) ...ที่ 0.25% เดี่ยวนักเศรษฐศาสตร์ นักการเงิน...(สุนทร : จะมาบอก)...จะอธิบายวิเคราะห์ให้ฟังครับ

สุนทร : ค่ะ รับรองเป็นเรื่องใกล้ตัวพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นอย่างละสายตาไปจากรายการของเราค่ะ แต่เช่นเคยนะคะ ทางกรมการค้าภายในก็ยินดีที่จะรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชน แม้ว่าบางท่านจะสอบถามในเรื่องของราคาสินค้าอุปโภคบริโภค หรือว่าจะร้องเรียนในเรื่องรายการสินค้าต่างๆ ที่อาจจะขยับขึ้นราคาไปบ้างแล้วนะคะ โทรศัพท์เข้ามาพูดคุยในรายการ 0-2201-6050-5

วิศาล : สักครู่กลับมารับ

จะเห็นได้ว่าพิธีกรทั้งสองเปิดประเด็นโดยใช้เทคนิคการบรรยายหรือพรรณนา (Narration or Description) เพื่อเล่าเรื่องให้ผู้ชมเห็นภาพ ประกอบข้อมูลตัวเลขเป็นหลักฐานสนับสนุนเรื่องที่พูดให้มีความน่าเชื่อถือ โดยให้ผู้ชมเห็นถึงปัญหาเป็นลำดับขั้น จนกระทั่งโยงใยปัญหานี้สู่ตัวผู้ชมเอง ให้ผู้ชมรู้สึกว่าเป็นปัญหาที่ใกล้ตัว และควรติดตามรายละเอียดการสนทนาในวันนี้ เช่นเดียวกับการเปิดทุกครั้งที่จะมีการพรรณนาถึงความสำคัญของเรื่องที่จะสนทนากัน จุดเด่นที่สุดของการเปิดประเด็นรายการนี้ของพิธีกรก็คือ “ข้อมูล” ที่ใช้สนับสนุนให้การเล่าเรื่อง พรรณนา ความสำคัญของสิ่งที่จะสนทนากันให้มีน้ำหนัก น่าเชื่อถือและน่าสนใจมากขึ้น

2. การตั้งคำถาม การสรุปประเด็นหรือคำตอบ และการเชื่อมประเด็น โดยในส่วนของคุณวิศาลจะใช้คำถามแทบทุกประเภทโดยมองเห็นเป้าหมายชัดเจนเลยว่าทำอย่างไรก็ได้ให้ผู้ชมเข้าใจมากที่สุด ใต้รายละเอียดชัดเจนที่สุด

ในระหว่างที่สัมภาษณ์อยู่ สิ่งที่คุณวิศาลทำเป็นประจำคือ สรุปสิ่งที่กำลังสนทนากันอยู่เป็นระยะๆ รวบรวมจัดเรียงข้อมูลให้ผู้ชมได้ความรู้อย่างเป็นหมวดหมู่ เพื่อย้ำความเข้าใจ แล้วจึง

ถามต่อ ทำอย่างนี้อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี่สิ่งหนึ่งที่น่าสังเกตคือคำถามของคุณวิศาลส่วนใหญ่จะเป็นคำถามทวนเพื่อขยายประเด็นที่ถามให้ชัดเจนลงไปว่าอยากได้คำตอบในด้านใด มุมใด เจาะจงจะเอารายละเอียดอะไร ในบางครั้ง จึงเกิดคำถามที่คุณวิศาลช่วยตอบเพื่อเป็นตัวอย่างให้กับแขกรับเชิญได้เห็นว่า คุณวิศาลต้องการให้ตอบเกี่ยวกับเรื่องไหนเป็นสำคัญ จะได้ไม่ผิดประเด็น

“อาจารย์ครับ จะฉายภาพรวมให้พี่น้องประชาชนดูภาพรวม แล้วลงมาเข้าใจง่ายๆ นะครับ 5 กระทรวง 3 หน่วยงาน ที่มีมหาวิทยาลัยเฉพาะทางสังกัดอยู่ 5 กระทรวงที่อาจารย์พูดถึงมีอะไรบ้าง สะ คมนาคม เช่น... (แขกรับเชิญและคุณวิศาลพูดพร้อมกัน : *กรมการบินพลเรือน*) ...” กรมพานิช นาวิเหล่านี้ะอะ...อะ! นี้คมนาคม... สาธารณสุข...(แขกรับเชิญ:วิทยาลัยพยาบาล)...” (ตอน “ปิดจุดอ่อน สถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทาง” ออกอากาศ 28 กุมภาพันธ์ 2548)

บ่อยครั้งที่คุณวิศาลนำความรู้ที่คุณวิศาลมีนำเสนอเพิ่มเติมเพื่อชี้ให้เห็นปัญหาชัดเจนยิ่งขึ้น ให้ประชาชนคิดไปด้วยกันเป็นระยะ และเห็นถึงความสำคัญของปัญหา แล้วจึงถามต่อ เหมือนกับพยายามให้ดึงให้ผู้ชมติดตามและติดตามอย่างต่อเนื่อง พร้อมกับทำความเข้าใจไปพร้อมกันได้โดยละเอียดทุกขั้นตอน ยกตัวอย่างเช่น

“คือต้องพูดอย่างนี้ครับคุณผู้ชม สมัยก่อนอย่างที่ผมบอกตอนต้นนะครับ ถ้าไม่มี สมศ.เข้ามาประเมิน ไปถามวิทยาลัยพยาบาล บอกการเรียนการสอนเป็นยังไง จะตอบว่าดีหมด ไปถาม จบร.บอกว่าทุกอย่างดีใช้ได้ แต่เวลาประเมินจริงๆ ประเมินเพื่อปิดจุดอ่อนครับ อะอะไรเป็นจุดอ่อน ไปปิด ให้มันไม่มีจุดอ่อน และให้มันดีขึ้น เริ่มต้นวิทยาลัยพยาบาล เริ่มต้นวิทยาลัยพยาบาล 36 แห่ง อาจารย์สายหยุดครับ ประเมินออกมาแล้วปรากฏว่าข้ออ่อนของวิทยาลัยพยาบาลทำไมไปตกที่งานวิจัยครับ” (ตอน “ปิดจุดอ่อน สถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทาง” ออกอากาศ 28 กุมภาพันธ์ 2548)

เห็นได้ชัดว่าคุณวิศาลคำนึงถึงประโยชน์ของคนดูมาก ถามต่อเนื่องตลอดเหมือนกลัวผู้ชมจะตกรายละเอียดสำคัญ และขาดความต่อเนื่อง จนบางครั้งอาจทำให้ลืมนิธิกรคู่ไปบ้าง ดังนั้น สักส่วนที่ออกมาในเรื่องของการเฉลี่ยบทจึงดูไม่เท่ากัน คุณวิศาลจะมีบทบาทมากกว่าเป็นส่วนใหญ่ คุณสุนทรเหมือนเป็นผู้ทำหน้าที่เก็บประเด็นที่ตกหล่นเท่านั้น อย่างไรก็ตามแล้วแต่คุณสุนทรสามารถถามคำถามที่ถือว่าเป็นการเปิดประเด็นที่แตกต่างสร้างสรรค์ ให้แขกรับเชิญได้พูดถึงในอีกด้านหนึ่ง ซึ่งเป็นด้านที่คุณวิศาลไม่ได้ถาม หรือมองข้ามไป

“อาจารย์คะที่บอกว่าในส่วนของบุคลากร ที่เป็นอาจารย์เองก็มีน้อยด้วย คราวนี้พอมีน้อย ปู๊ป สักส่วนกับนักเรียนมันก็ไม่เท่ากัน อย่างเวลาเราเห็นเหตุการณ์สึนามิ ปัญหาการขาดแคลน แพทย์พยาบาลนี้เป็นปัญหาใหญ่เลย เพราะฉะนั้นเราจะแก้ปัญหานี้ในเรื่องของจุดอ่อนตรงนี้ยังไงคะ”

“ตั้งแต่กลับมาที่ท้องสนามหลวงในเรื่องของกีฬาว่าวไทย จำได้ไหมคะ คุณกันเรื่องว่าว ดาวเทียม เห็นบอกว่าจะส่งขึ้นไปด้วย ตอนนั้นส่งขึ้นไปหรือยังคะ ทำงานเป็นยังไงคะ” (ตอน “เทศกาลอาหารคลองเตย” ออกอากาศ 11 มีนาคม 2548)

อย่างไรก็ตาม การถามคำถามของคุณสุนทรียังขาดการเชื่อมโยงที่ต่อเนื่องไปบ้างใน บางครั้ง ซึ่งอาจจะเกิดจากความพะวงครุ่นคิดถึงสิ่งที่ยังค้างคาอยู่ก่อนหน้า จึงทำให้เมื่อแขกรับเชิญ พูดถึงเรื่องอื่นไปแล้ว แต่คุณสุนทรียังวกกลับมาถามเรื่องเดิม ตัวอย่างเช่น ขณะที่เรื่องราวจบไปแล้ว และแขกรับเชิญกำลังพูดถึงกีฬาชักคะเย่อ คุณสุนทรียังสงสัยเรื่องราวจึงถามว่า

“เมื่อสักครู่ท่าน ผอ.พูดถึง 50 เขต พรุ่งนี้ เราจะส่งว่าวของ 50 เขต ขึ้นโคจรบนท้องฟ้า นะคะ ต้องเรียนถามว่าว่าสัญลักษณ์ของเขตคลองเตยจะสื่อออกมาให้เห็นยังไงคะ ผอ.ชัยรัชคะ” (ตอน “เทศกาลอาหารคลองเตย” ออกอากาศ 11 มีนาคม 2548)

ทั้งนี้การย้อนกลับมาถามในประเด็นเดิมที่ผ่านไปแล้วในขณะที่กำลังสนทนาถึงประเด็น ใหม่แล้วนั้น อาจเกิดความต่อเนื่องมากขึ้นได้ ถ้ามีการเชื่อมประเด็นที่กลมกลืนพอ โดยการพูดถึง ประเด็นที่แขกรับเชิญกำลังพูดถึงก่อนเพื่อไม่ให้แขกรับเชิญหรือผู้ชมเกิดความเข้าใจผิดว่าพิธีกร ไม่ได้ฟังหรือไม่ได้สนใจคำตอบเมื่อสักครู่ แล้วจึงค่อยย้อนกลับไปสู่ประเด็นเดิมที่ยังสงสัยอยู่อย่าง ที่คุณวิศาลมักจะทำเสมอ ตัวอย่างเช่นในประเด็นเดียวกัน แขกรับเชิญกำลังพูดถึงรายละเอียดอาหาร ขึ้นชื่อของนานาชาติอยู่ คุณวิศาลต้องการย้อนประเด็นไปสู่เรื่องราวที่ได้สนทนาไปบ้างแล้วก่อนหน้า จึงใช้วิธีพูดถึงสิ่งที่แขกรับเชิญกำลังพูดถึงก่อน ค่อยย้อนกลับไป ดังตัวอย่าง

“ฉะนั้นแต่ละชาติ ที่เขามาร่วมคราวนี้เนี่ยก็เตรียมฝีมือลายมือมาหัดทำกับข้าวอาหารให้คน กินเต็มที ทีนี้เมื่อสักครู่หนึ่งท่านผู้อำนวยการบอกว่าราคาปกติเข้าไปกินเท่าไรหะ”

โดยภาพรวมของการสัมภาษณ์ของสองพิธีกร เป็นการสัมภาษณ์เพื่อดึงรายละเอียดเป็น หลัก ซึ่งก็สามารถทำได้ดีทั้งคู่ คือได้รายละเอียดชัดเจนจริงๆ แม้สัดส่วนการเฉลียวทจะ ไม่เท่ากัน ถึงแม้ในช่วงนำเข้าประเด็นตอนต้นรายการ คุณวิศาลจะยังมีการส่งบทให้คุณสุนทรีย้อยู่ แต่สัดส่วน ในการให้ข้อมูลที่มากกว่า ก็ยังเป็นคุณวิศาลอยู่ อย่างไรก็ตามโดยรวมแล้วทั้งคู่ก็สามารถเติมเต็มกัน

และกันได้ โดยเฉพาะคุณสุนทรที่สามารถเก็บตกประเด็นที่ตกหล่นให้คุณวิศาลได้เป็นอย่างดี หากว่าสัดส่วนต้องเป็นเช่นนี้ตลอดไป

3. การปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการและการสร้างบรรยากาศในรายการ ดูเหมือนคุณวิศาลไม่ได้พยายามสร้างบรรยากาศใดๆ แต่เน้นจุดประสงค์ของการทำงานเป็นสำคัญ คือทำทุกอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูล แล้วบรรยากาศต่างๆก็แสดงออกมาเองในลักษณะของบรรยากาศของการให้ความรู้ในเชิงวิชาการที่ไม่เครียดมากแต่ดูจริงจัง เป็นบรรยากาศของการแสวงหาความรู้ ความจริง และความชัดเจน และคุณวิศาลเองมีความโดดเด่นมากในการรักษาความต่อเนื่องและความเชื่อมโยงของเนื้อหาและประเด็นที่สนทนากันอยู่ รวมถึงการสรุปประเด็นเป็นระยะๆ เหมือนเป็นการจัดระเบียบข้อมูลให้ผู้ชมได้เป็นกลุ่มก้อน ทีละกลุ่มทีละกลุ่มอย่างต่อเนื่อง

ด้านคุณสุนทรก็เช่นกัน ดูแล้วไม่ได้มีความพยายามที่ชัดเจนในการสร้างบรรยากาศใดๆ แต่โดยบุคลิกภาพส่วนตัวของคุณสุนทรที่ดูน่าเชื่อถือแต่แฝงไว้ด้วยความนุ่มนวล ทำให้บรรยากาศโดยภาพรวมเมื่อเทียบกับความจริงจังของคุณวิศาลแล้ว ดูผ่อนคลายขึ้น

อย่างไรก็ตาม จะสังเกตได้ว่าพิธีกรทั้งสองมีปฏิสัมพันธ์กับแขกในลักษณะของการขอข้อมูลที่ชัดเจน เป็นผลทำให้แขกรับเชิญทำหน้าที่ให้ข้อมูลอย่างเต็มที่เช่นกัน แต่ผลที่ออกมาคือทั้งพิธีกรและแขกรับเชิญมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชมค่อนข้างน้อย ผู้ชมจึงเหมือนบุคคลที่สามที่กำลังเฝ้าดูคนกลุ่มหนึ่งสนทนากันอยู่ตลอดเวลา ส่วนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันเหมือนต่างคนต่างทำหน้าที่ของตัวเอง คือพิธีกรมีหน้าที่ถามเอาข้อมูลให้ได้มากที่สุด แขกรับเชิญก็มีหน้าที่มาให้ข้อมูล แต่เป็นการทำหน้าที่ที่สมบูรณ์ ที่ต่างก็มีส่วนรับส่งซึ่งกันและกันอย่างเต็มที่ ด้วยเจตจำนงค์และจุดประสงค์ที่ชัดเจนของพิธีกรเป็นแรงขับบรรยากาศและหน้าที่ดังกล่าว

4. บุคลิกภาพส่วนตัวและการนำเสนอตัวเอง คุณวิศาลเป็นพิธีกรที่มีรูปร่างหน้าตาไม่โดดเด่น แต่มีน้ำเสียงที่หนักแน่นมาก พูดจาเต็มเสียง อักขระชัดเจนมาก ยกเว้น “ส” ดูเหมือนจะเป็นปัญหาของคุณวิศาลแต่ไม่ใช่ปัญหาใหญ่โตนัก บุคลิกภาพดูจริงจัง น่าเชื่อถือ จังหวะการพูดน่าสนใจ เราความรู้สึกลดเวลาด้วยการเน้นเสียง และเว้นจังหวะพูดอย่างให้ความสำคัญกับทุกคำที่พูดออกไป ส่วนท่าทางที่เป็นเอกลักษณ์ดูเหมือนจะเป็นเรื่องการใช้มือขวาคือเอื้อมไปมาบ่อยครั้งเพื่อประกอบการพูด และ

ด้านคุณสุนทร จุดดึงดูดของคุณสุนทรก็ไม่ใช่รูปร่างหน้าตาเช่นกัน แต่ด้วยน้ำเสียงและบุคลิกที่น่าเชื่อถือ ด้วยวัย และความคุ้นตา ทำให้คนดูเชื่อถือโดยไม่ต้องพยายามพิสูจน์ เนื่องจาก

ผู้ชมเห็นคุณสุนทรที่อยู่ในหน้าจอโทรทัศน์มานานจนคุ้นตา อีกทั้งอักขระที่ดีและชัดเจนด้วยพื้นฐานความเป็นผู้ประกาศข่าวมาก่อน และเป็นพิธีกรมานาน จังหวะการพูดไม่ช้าไม่เร็วจนเกินไป ยิ่งทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ แม้จะมีบางครั้งที่อาจจะพูดผิดหรือติดขัด และบางครั้งที่น้ำเสียงไม่ค่อยจะแน่ใจกับสิ่งที่ถามในบางช่วง แต่บุคลิกภาพท่าทางที่นิ่ง สงบ ช่วยให้คุณสุนทรรักษาความน่าเชื่อถือไว้ได้อย่างน่าชื่นชม

สไตล์การทำหน้าที่พิธีกร คุณวิศาลมีสไตล์ที่ดูรุดตรงไปตรงมาแต่ไม่ก้าวร้าว ด้านคุณสุนทรมีสไตล์ที่สุภาพอ่อนโยน และดูประณีประนอม

รายการมันนี่ทอล์ค

พิธีกร : รศ.ดร.ไพบูลย์ เสรวิวัฒนา

1. การเปิดประเด็น โดยมากรายการมันนี่ทอล์คจะเป็นในลักษณะถ่ายทอดเทปเสวนานอกสถานที่ในเรื่องต่างๆทางด้านเศรษฐกิจ การกล่าวต้อนรับเข้าสู่รายการจึงแบ่งออกเป็นสองส่วนคือ ส่วนนำเข้าสู่รายการ โดยตรงซึ่งพิธีกรจะกล่าวเปิดโดยมีการถ่ายทำในห้องส่งโดยลำพังครั้งหนึ่งด้วยเนื้อหาและคำพูดที่คล้ายกันเป็นส่วนใหญ่ เปลี่ยนแต่เพียงชื่อตอนเท่านั้น ดังตัวอย่างจากการถอดเทปรายการตอน “แนวทางพัฒนาเศรษฐกิจไทย ปี 2548” ออกอากาศ วันที่ 26 มกราคม 2548 ดังนี้ “สวัสดีครับ ขอต้อนรับเข้าสู่รายการมันนี่ทอล์ค รายการเพื่อสาระทางเศรษฐกิจการเงินและตลาดหุ้น รายการโทรทัศน์การเงินเพื่อชีวิตครับ คุณผู้ชมครับรายการมันนี่ทอล์คนี้ เรานำเสนอสาระที่เป็นประโยชน์ที่สุดสำหรับคุณผู้ชมทุกๆสัปดาห์ เราทำเรื่องเศรษฐกิจ เรื่องการเงิน การลงทุน การประกันความเสี่ยง เรื่องต่างๆ ทำให้เป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย ฟังง่ายๆนะครับ วันนี้รับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจไทยปี 2548 และต่อๆไปนะครับ กับ ดร.ทะนง พิทยะ อีกสักครู่พบกันครับ”

จะเห็นได้ว่าพิธีกรตั้งใจจะบอกถึงแนวคิดหรือคอนเซ็ปต์ของรายการเป็นหลักว่าเป็นรายการเกี่ยวกับการเศรษฐกิจ การเงิน และตลาดหุ้น เป็นรายการที่มุ่งนำเสนอเรื่องต่างๆให้เป็นเรื่องง่าย แล้วใช้วิธีการกล่าวเปิดประเด็นเกี่ยวกับเรื่องนั้นโดยตรง (Bald Statement) โดยบอกหัวข้อที่จะคุยกันโดยตรงๆ ไม่อ้อมค้อม เช่นเดียวกันกับการกล่าวเปิดอีกช่วงหนึ่งถัดมา ที่มักจะเป็นการกล่าวเปิดในงานสัมมนาหรือเสวนาตามสถานที่ต่างๆเป็นส่วนใหญ่ แล้วนำมาตัดต่อนำเสนอในรายการมันนี่ทอล์ค ซึ่งพิธีกรก็ยังคงใช้วิธีการกล่าวถึงเรื่องนั้นโดยตรงเช่นกัน ดังนี้

“ขอต้อนรับทุกท่านเข้าสู่รายการพิเศษ สมาคมศิษย์เก่าคณะบริหารธุรกิจ สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์ จัดการเสวนาวันนี้ครับ แนวทางพัฒนาเศรษฐกิจไทย ปี 2548 วิทยากรของเราพิเศษจริงๆครับ ดร.ทงนง พิทยะ ครับ สวัสดีครับอาจารย์ครับ”

การกล่าวในครั้งที่สองนี้จะใช้เทคนิคเดียวกันทุกตอน เปลี่ยนแต่เพียงหัวข้อหรือประเด็นที่จะสนทนาเช่นกันกับการกล่าวเปิดครั้งที่ 1 จากนั้นจึงเป็นการแนะนำผู้ร่วมรายการ

2. การตั้งคำถาม การสรุปประเด็นหรือคำตอบ และการเชื่อมประเด็น หลังจากแนะนำผู้ร่วมรายการแล้ว พิธีกรจะถามคำถามเลขทันที โดยมีการกระตุ้นด้วยการเรียกชื่อก่อนแบบซ้ำๆ เน้นๆ เช่น

“อาจารย์ครับ (เน้นคำว่า “อาจารย์”) แนวทางพัฒนาเศรษฐกิจปี 48 ปีนี้ จะต่างอะไรกับ 4 ปี ในรัฐบาลทักษิณที่ผ่านมาไหมครับ” (ตอน แนวโน้มเศรษฐกิจและหุ้นไทยปี 48” ออกอากาศ 26 มกราคม 2548)

จากคำถามนี้ ดูเหมือนจะเป็นคำถามปิดว่า “ต่างไหม” แต่จริงๆแล้วเป็นคำถามเปิดให้อธิบายว่า “ต่างอะไรไหม” หมายถึงต่างหรือไม่ ถ้าต่าง ต่างอย่างไรนั่นเอง และโดยส่วนใหญ่พิธีกรจะใช้คำถามเปิดเป็นหลัก ยกตัวอย่างเช่น

“อาจารย์ศุภวุฒิครับ แนวโน้มเศรษฐกิจไทยจะเป็นอย่างไรครับปีนี้” (ตอน “แนวโน้มเศรษฐกิจและหุ้นไทยและกลยุทธ์การลงทุนปี 48” ออกอากาศ วันที่ 1 ธันวาคม 2547)

คำถามเปิดที่มักถามส่วนใหญ่จะเป็นคำถามถามเพื่อเอารายละเอียด การเรียงประโยคจะเป็นไปในลักษณะขยายความ เชื่อมโยงประเด็นจากแขกรับเชิญคนหนึ่งสู่อีกคนหนึ่ง อาจจะดูค่อนข้างเยิ่นเย้อ ดูไม่ค่อยจะเป็นประโยคคำถามมากนัก แต่เหมือนเป็นการชี้ประเด็นให้แขกรับเชิญพูดถึง ซึ่งรูปประโยคแม้จะวกวนไปชกนิด แต่เห็นได้ชัดว่าเป็นคำถามสด ณ ขณะนั้น ไม่ได้เป็นคำถามที่เกิดจากการเตรียมการหรือการวางสคริปต์ การถามในลักษณะขยายความเช่นนี้เป็นประโยชน์ในแง่ที่ทำให้ผู้ชมและแขกรับเชิญเข้าใจแน่ชัดว่าจะถามอะไร ในจุดใด ยกตัวอย่างเช่น

“คุณฐิตินารถเคยเจอคน ไม่มีเงิน หรือมีหนี้ แล้วแก้ไขปัญหาได้ยังไง คนมีเงินเฉยไม่เป็นไร แต่คนที่เขาไม่มีเงิน แล้วมีหนี้ แต่จำเป็นต้องเดินหน้าไป ต้องสร้างไป ต้องสู้ครอบครัว ต้องสู้ให้ครอบครัว ต้องเดินหน้าไปเนี่ย” (ตอน “วางแผนการเงินเพื่อชีวิต” ออกอากาศ 10 พฤศจิกายน 2547)

“ชาวไปอีกนิดหนึ่ง จากที่คุณเรื่องวิทย์พูดถึง มองไกลออกไปถึงอนาคตไกลๆว่า สมมติว่า ดอกเตอร์นิเวศน์กับผม 50 แล้วเนี่ย มองไปว่าวันหลังเราเกษียณ เราไม่มีงานทำ จะต้องต้องมีเงินออม” (ตอน “วางแผนการเงินเพื่อชีวิต” ออกอากาศ 10 พฤศจิกายน 2547)

พิธีกรมักพูดเสริมประเด็นด้วยตัวเองจากความรู้ของพิธีกรเอง หรือมีคำถามต่อเนื่องในเชิงเสริมประเด็น ย้ำความเข้าใจหรือคำถามทวนนั่นเอง ทั้งนี้เพื่อให้แขกอธิบายเพิ่มความกระจ่าง จนกว่าจะเห็นภาพชัด ซึ่งดูจากรูปประโยคแล้วจะไม่ใช้ประโยคคำถามอีกเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น

“ต้องตัดทอนลง ออมเสร็จแล้ว เก็บเสร็จแล้วรู้ว่ามี จะให้ใช้ได้เท่าไร? ถึงจะไปวางแผนใช้” (ตอน “วางแผนการเงินเพื่อชีวิต” ออกอากาศ 10 พฤศจิกายน 2547)

แม้รูปประโยคจะไม่ใช้คำถาม แต่จริงๆแล้วเป็นการทวนถามว่าที่สรุปอย่างนี้หรือเข้าใจอย่างนี้ถูกต้องหรือไม่ อย่างไร ช่วยอธิบายเพิ่มเติมนั่นเอง

“อ้อ ถ้าเงินบาทแข็งเนี่ย เศรษฐกิจจะชะลอหน่อยหนึ่ง” (ตอน “แนวโน้มเศรษฐกิจและหุ้นไทยและกลยุทธ์การลงทุนปี 48” ออกอากาศ วันที่ 1 ธันวาคม 2547)

นอกจากนี้พิธีกรยังมีเอกลักษณ์ที่ชัดเจนในการถามคำถาม หรือพูดแซว หยอกเิน ดิดดลก แบบตลกหน้าตายบ่อยครั้ง สม่่าเสมอ เช่น

แขกรับเชิญ : “ตอนนี้ผมเปิดร้านชื่อเช้ากลางวันเย็น เปิดมา 3 เดือนแล้ว ขายขนมปังสังขยา ขายน้้าแข็งใส ขายน้้าเต้าหู้ ขายนมสด ป๊อปคอร์นยังขายเลย”

พิธีกร : “อ้อ ยอดเยี่ยมขายหุ้นหรือเปล่า” (น้ำเสียงแซวกึ่งล้อ)

แขกรับเชิญ : “หุ้นไม่ขาย นี่ขายแต่เฟรนไชส์”

พิธีกร : “อยู่ตรงไหน”

แขกรับเชิญ : “ตอนนี้อยู่ชอยเซ็นหลุยส์ 3 แยก 29 ท่านเข้าไปเลยอะ”

พิธีกร : “เช่นหลุยส์ซอย 3 (ทำหน้าที่ต่าตั้นๆ) แยก 29 โย้ย จะไหววะอะ ซอยเช่นหลุยส์ยังหาไม่เจอ เนี่ยซอย 3 แยก 29” (แยกรับเชิญหัวเราะร่วน)
(ตอน “ปี 48 ลงทุนอย่างไรให้รวย ออกอากาศ 29 ธันวาคม 2547)

และเมื่อแยกรับเชิญพูดภาษาอังกฤษ พิธีกรจะทำหน้าที่แปลให้ผู้ชมเข้าใจทันที หรือเมื่อแยกรับเชิญแปลแล้ว แต่ยังคงเข้าใจยาก พิธีกรจะแปลให้ง่ายขึ้น เช่น

แยกรับเชิญ : “ ...ถ้า 30 ล้าน เนี่ยแนะนำให้ลงทุนได้ เพราะว่าคิดว่าคงจะเกิด January Effect ก็คือสถานะที่ราคาหุ้นจะปรับตัวสูงขึ้น “

พิธีกร : “ January Effect เนี่ยแปลว่า เดือนมกรา หุ้นขึ้น? (ตอน “ปี 48 ลงทุนอย่างไรให้รวย” ออกอากาศ 29 ธันวาคม 2547)

สรุปโดยภาพรวมพิธีกรจะมีสไตล์การถามและการตั้งคำถาม ด้วยการถามคำถามเปิดประเด็นที่กระชับและตรงประเด็นเลยในคำถามแรก ถามคำถามทันที ด้วยการเรียกชื่อแยกรับเชิญแบบเน้นๆ ส่วนคำถามหลังจากนั้น ลักษณะคำถามจะเป็นคำถามสดที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้น รูปประโยคยื่นเยื่อไม่กระชับนัก แต่ขยายความชัดเจน และหลายๆครั้งที่รูปประโยคของคำถามเหมือนไม่ใช่คำถาม เหมือนเป็นประโยคบอกเล่า แต่กลับเป็นคำถามเปิดหรือคำถามทวน นอกจากนั้น ยังถามคำถามต่อเนื่อง พร้อมพูดเสริมประเด็นด้วยความรู้ที่มีเป็นระยะ จนกว่าจะแน่ใจว่าผู้ชมจะเข้าใจ และลักษณะเด่นมากๆที่เป็นเอกลักษณ์ของอาจารย์ คือ มุขตลก ที่มีเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ ที่สำคัญคือเมื่อแนะนำแยกรับเชิญแล้วก็จะถามคำถามเลขทันที โดยมีการกระตุ้นด้วยการเรียกชื่อก่อนแบบซ้ำๆ เน้นๆ

3. การปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการและการสร้างบรรยากาศในรายการ

เป็นการสร้างบรรยากาศที่เน้นความตลกและเป็นกันเอง โดยไม่ต้องพยายาม เพราะมาจากความเป็นตัวของตัวเองของพิธีกร การปฏิสัมพันธ์กับแขกดูมีความใกล้ชิด อาจเป็นเพราะพิธีกรเองอยู่ในแวดวงเดียวกันกับแยกรับเชิญอยู่แล้ว มีความเคยคุ้นกันเป็นปรกติ ดังนั้น จึงไม่ยากที่จะสร้างความคุ้นเคย ส่วนปฏิสัมพันธ์กับแยกรับเชิญนั้น ส่วนใหญ่พิธีกรจะเปิดโอกาสให้ทุกคนได้พูดเท่าๆกัน มีการจัดการเฉลี่ยบทบาทในระดับที่พอเหมาะ ซึ่งถือเป็นการให้เกิดการโต้ตอบกัน ประการหนึ่ง และมีการให้ความสำคัญกับแยกรับเชิญในระดับที่เท่ากัน และเมื่อแยกรับเชิญเกิดความผ่อนคลาย ได้รับความสำคัญที่เท่าเทียม ก็สามารถตอบคำถามได้ดี การสนทนาก็เป็นไปอย่างลื่นไหลต่อเนื่อง แน่ใจว่า สิ่งที่ผู้ชมพลอยรับได้ไปด้วย ก็คือความผ่อนคลาย ตรงตาม

จุดประสงค์ของพิธีกรที่มุ่งจะนำเสนอเรื่องยากๆ ให้เป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย เมื่อผู้ชมเกิดความผ่อนคลาย ก็ทำให้เกิดความพร้อมที่จะรับฟัง และติดตาม

4. บุคลิกภาพส่วนตัวและการนำเสนอตัวเอง เป็นพิธีกรอีกคนหนึ่งที่ไม่ได้ขายรูปลักษณ์ภายนอก อย่างรูปร่างหน้าตา แต่นำเสนอด้วยสติปัญญาความรู้ความสามารถและเอกลักษณ์เฉพาะตัว ดร.ไพบูลย์ เป็นพิธีกรที่ไม่ได้มีน้ำเสียงดึงดูดใจ แต่มีจังหวะจะโคนในการพูด รวมถึงการให้น้ำหนักคำที่น่าสนใจ อักขระชัดเจน ถึงแม้ว่าบางครั้งดูเหมือนตั้งใจเน้นอักขระบางตัว อย่างเช่น “ร” ชัดเจนเกินไปสักนิด แต่ก็กลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่ไปกันได้กับความเป็นคน “จี๋เล่น” ของตัวพิธีกรเอง อย่างไรก็ดีแม้พิธีกรจะจี๋เล่น แต่ยังสามารถรักษาความน่าเชื่อถือเอาไว้ได้ด้วยความรู้ที่มี และปฏิเสธไม่ได้ว่า การขึ้นข้อความเพื่อบอกชื่อพิธีกร (Caption) ว่าเป็นรองศาสตราจารย์ดอกเตอร์ สามารถทำให้ผู้ชมเชื่อถือไปโดยปริยาย โดยไม่ต้องพยายามอะไรมาก ประกอบกับความรู้อันลึกซึ้งและความจริงที่มีทำให้บุคลิกของพิธีกรออกมาในลักษณะที่นิ่ง มั่นใจ ซึ่งไม่น่าจะไปกันได้อย่างกลมกลืนกับความร่าเริง เป็นกันเอง ช่างแซว แต่พิธีกรก็สามารถทำได้ เพราะทั้งหมดคือความเป็นตัวของตัวเองของพิธีกร ไม่ใช่การพยายามสร้างความเป็นกันเอง และไม่ได้เป็นการพยายามตกลงแต่อย่างใด

สไตล์การสัมภาษณ์ของ รศ. ดร.ไพบูลย์จะเน้นความเป็นกันเองเข้าใจง่าย และผ่อนคลาย เห็นถึงความพยายามที่จะนำเสนอประเด็นยากๆ ให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจง่ายขึ้น อย่างที่มักจะเกริ่นเสมอในตอนต้นรายการว่ารายการวันนี้ทอล์คเป็นรายการเพื่อสาระเศรษฐกิจ การเงิน และตลาดหุ้น รายการโทรทัศน์การเงินเพื่อชีวิต เรื่องการจัดการความเสี่ยง เรื่องยากๆ เข้าใจยากๆ ทำให้ง่าย ฟังง่าย เข้าใจง่าย

รายการเขี้ยวคนแฉ

พิธีกร : จอมขวัญ หลาวเพชร และยุทธนา กระบวนแสวง

1. การเปิดประเด็น รายการจะเริ่มต้นขึ้นด้วยการทักทายของทั้งสองพิธีกร

โดยจะเป็นการเปิดรายการแบบสดสไเป็นกันเอง ใช้คำพูดง่ายๆ สบายๆ มีหยอกล้อกัน ออกทำออกทางกันในระดับหนึ่ง หลังจากนั้นทั้งคู่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การลงทุน จนกว่าจะถึงอีกช่วงซึ่งเป็นช่วงของการสัมภาษณ์ ที่เรียกชื่อช่วงว่า “เขี้ยวแดงแรงฤทธิ์” ซึ่งผู้วิจัยจะให้ความสนใจในการศึกษาการเปิดประเด็นในช่วงการสัมภาษณ์เท่านั้น และจากการศึกษาที่พบว่าส่วนใหญ่คุณยุทธนาจะเป็นคนเปิดประเด็น โดยบอกที่มาที่ไปของเขี้ยวหรือประเด็นที่จะพูดคุย

เพียงสั้นๆ แล้วก็แนะนำแขกรับเชิญทันที ถ้ามีแขกรับเชิญหลายคนคุณจอมขวัญจะช่วยแนะนำด้วย แต่ถ้ามีแขกรับเชิญคนเดียวคุณยุทธนาจะแนะนำต่อเนื่องจากการเปิดประเด็น ทั้งนี้การเปิดประเด็นจะไม่ยาวมากนัก ดังตัวอย่าง จากตอนที่ออกอากาศเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2547 ดังนี้

“ยุทธนา : กลับเข้าสู่รายการเขี้ยวคนแฉนะครับ ในช่วงของเขี้ยวแดงแรงฤทธิ์ วันนี้เราพาไปดูธุรกิจเกี่ยวกับปูนซีเมนต์กันบ้างนะครับ หลังจากปูนซีเมนต์ไทยประกาศผลประกอบการมาสูงสุดนะครับในไตรมาส 3 ที่ผ่านมา สูงสุดตั้งแต่ตั้งบริษัทด้วย วันนี้มีบริษัทที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ผลประกอบที่ออกมาไตรมาส 3 ก็สวยนะครับ ล่าสุดประกาศออกมากำไรพันหนึ่งร้อยกว่าล้าน เรากำลังหมายถึงบริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง หรือว่า เอสซีซีซี นั่นเองครับ เราเรียนเชิญเลขานุการบริษัทแล้วก็เป็นผู้จัดการฝ่ายธุรกิจสัมพันธ์ ดร.สถาพร เพชรทองคำ มาคุยกับเราด้วยในวันนี้ครับ

จอมขวัญ : สวัสดีค่ะ ดอกเตอร์...”

เป็นการกล่าวเปิด โดยใช้เทคนิคการบรรยายหรือพรรณนา (Narration Reference) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องสอดคล้อง โดยให้ข้อมูลรายละเอียดที่น่าสนใจ ร่วมกับเทคนิคการกล่าวเปิดด้วยคำยินยอม (Complimentary opening) โดยเทคนิคทั้งสองพิธีกรรมมักใช้ควบคู่กันเพื่อให้เห็นความสำคัญของทั้งเรื่องที่จะพูด และคนที่จะร่วมพูดคุยด้วย ทั้งนี้การยินยอมน่าจะต้องทำให้เกิดผลในการให้เกียรติรอยยิ้มและบรรยากาศที่ดีในการเปิดการสนทนา ให้สมกับคอนเซ็ปต์รายการที่เป็นรายการหุ่นอารมณ์ดีนั่นเอง ซึ่งบางครั้งอาจจะมีการหยอกเิน หรือยินยอมสร้างบรรยากาศในขณะที่แนะนำผู้ร่วมรายการไปพร้อมกับการเปิดประเด็น เพื่อเรียกรอยยิ้มในตอนต้นก่อนพูดคุยกัน อย่างตอนที่ออกอากาศในวันที่ 17 มกราคม 2548

“...เราเชิญ 3 ท่านมาคุยด้วยทำให้รายการอบอุ่นแล้วก็คึกคักกันตั้งแต่ต้นทีเดียวครับ...”

2. การตั้งคำถาม การสรุปคำตอบหรือประเด็น และการเชื่อมประเด็น คำถามเปิดประเด็น คำถามแรก ส่วนใหญ่จะเป็นหน้าที่ของคุณจอมขวัญ ซึ่งลักษณะของคำถามเปิดประเด็นของคุณจอมขวัญโดยทั่วไปจะเป็นการถามเปิดเพื่อขอรายละเอียด เช่น

“เริ่มที่คุณณัฐฉิภา เคพีเอ็น ได้ยินชื่อมานานมากแล้ว จริงๆแล้วเราทำอะไรบ้างคะ”
(ออกอากาศ 17 มกราคม 2548)

ส่วนคำถามระหว่างดำเนินการสัมภาษณ์นั้น โดยมากจะเป็นคำถามเปิดเพื่อถามรายละเอียดแบบตรงไปตรงมาเช่นกัน ซึ่งคุณยุทธนามักจะพยายามถามในลักษณะติดตลกร่วมด้วย เช่น เมื่อผู้ร่วมรายการพูดถึงชิ้นส่วนประกอบรถยนต์ที่ทางบริษัททำอยู่ว่าส่วนใหญ่เป็นชิ้นส่วนได้ห้องรถ คุณยุทธนามักจะแซวว่า

“คงจะต้องขออภัย คุณผู้ชม ที่ไม่สามารถจะเห็นได้ในแนวระนาบ ต้องก้มดูนิดหนึ่ง...”

(ออกอากาศ 17 มกราคม 2548)

ส่วนคุณจอมขวัญเองมักจะถามคำถามนำแบบตรงไปตรงมาเพื่อให้แขกรับเชิญขยายรายละเอียดเช่นกัน ทั้งนี้ดูจากรูปประโยคบางครั้งเหมือนจะหัวนสัน ไม่นุ่มนวล แต่ประกอบกับท่าทางน้ำเสียงที่เป็นมิตร ทำให้คำถามของคุณจอมขวัญดูนุ่มนวลขึ้น แม้จะดูเป็นทางการว่าคุณยุทธนา แต่มักจะถามคำถามด้วยความยิ้มแย้มเสมอ ตัวอย่างคำถามเพื่อถามรายละเอียดที่คุณจอมขวัญถาม ก็อย่างเช่น

“ของเรายายเฉพาะที่เขามาตั้งขายในเมืองไทยหรือว่าเราส่งออกด้วยคะ” (ออกอากาศ 17 มกราคม 2548)

“ตกลงแล้วราคาหุ้นของเรากี่ราคากันแน่คะ” (ออกอากาศ 3 ธันวาคม 2547)

แต่ในบางครั้งคำถามแรกของคุณจอมขวัญก็ไม่ใช่คำถามเปิดเพื่อถามรายละเอียด เข้าประเด็นเลยเสมอไป แต่เป็นการถามเพื่อวัตถุประสงค์ในการสร้างบรรยากาศให้เกิดความผ่อนคลาย เป็นกันเอง สร้างความคุ้นเคยกับแขกรับเชิญก่อนจะพูดคุยกัน และมักเป็นคำถามที่มีลักษณะติดตลก เช่น

“คุณพิพัฒน์คะ ถามคำถามง่ายๆเลยคะ มาม่าอร่อยไหมคะ (หัวเราะ)” (ออกอากาศ 25 มกราคม 2548)

ในบางครั้งคุณจอมขวัญจะมีคำถามทวนเพื่อตรวจสอบ เช่น

“อย่างนี้สรุปได้ไหมคะว่าถ้าในต้นปีหน้ามีการลอยตัวราคาน้ำมันดีเซล ราคาปูนอาจจะปรับขึ้นตามด้วย” (ออกอากาศ 3 พฤศจิกายน 2547)

และบางครั้งคุณยุทธนา จะสรุปประเด็นก่อนแล้วจึงตั้งข้อสังเกตเพื่อถามคำถามต่อเนื่องที่มีลักษณะตรงไปตรงมาในแบบเนชั่น โดยคุณยุทธนาจะมีความเด่นมากในเรื่องการพูดเพื่อเชื่อมประเด็น และรักษาบรรยากาศ เช่น

“ฟังคุณแล้วเนี่ยประสบการณ์ในแวดวงนี่ก็ 40 กว่าปี แล้วก็บริษัทในเครือเยอะด้วยก็น่าจะหนาแน่น หมายถึงว่าเป็นปึกแผ่นมั่นคงอยู่แล้ว แล้วตัดสินใจเข้าตลาดทำไมครับคุณณัฐวุฒิครับ”

(ออกอากาศ 17 มกราคม 2548)

“ดอกเตอร์ช่วยเล่าให้ฟังหน่อยนะจะ ได้คุยได้สบายๆ มากขึ้นนะครับว่า ธุรกิจปูนเนี่ยทั้งปีเนี่ยช่วงไหนขายดี ช่วงไหนยอดขายตกหน่อย ธุรกิจปูนจะดีหรือไม่ดีเนี่ยขึ้นอยู่กับอะไรบ้างครับ”

(ออกอากาศ 3 พฤศจิกายน 2547)

โดยภาพรวมพิธีกรทั้งสองมีการรับส่งกันดี จะถามคำถามแบบเนชั่นคือตรงไปตรงมา แต่จะรักษาคอนเซ็ปต์รายการคือเป็นกันเองยิ้มแย้มแจ่มใส มีคำถามหยอกเินบ้างเพื่อรักษาบรรยากาศและนำเสนอความเป็นตัวเอง อย่างคุณจอมขวัญจะถามตรงไปตรงมาแบบเป็นมิตร เป็นธรรมชาติ คำถามจะไม่ยาวมาก ส่วนใหญ่จะถามคำถามเลขทันทีจะไม่ค่อยเชื่อมประเด็น ต่างจากคุณยุทธนาที่จะเด่นมากในการพูดเชื่อมประเด็น คำถามเป็นคำถามตรงไปตรงมาแบบขอรายละเอียดเช่นกัน แต่จะผูกประโยคให้ยาวกว่า ที่สำคัญคุณยุทธนามักจะเล่นคำ หมั่นหาคำเก๋ๆ มาพูดคุยอยู่เสมอ

3. การปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการและการสร้างบรรยากาศในรายการ คุณจอมขวัญสามารถสร้างบรรยากาศสบายๆ ตามจุดประสงค์ของรายการได้ คือมุ่งนำเสนอสาระในยามบ่ายด้วยความผ่อนคลาย ทำเรื่องหนักให้ดูง่ายกับการเข้าถึง บรรยากาศที่สัมผัสได้เป็นความเบาสบายเป็นธรรมชาติ ส่วนการปฏิสัมพันธ์กับแขกซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นนักธุรกิจระดับผู้บริหารที่มีอาวุโส คุณจอมขวัญสามารถที่จะพูดคุยได้ในระดับที่เท่ากัน ไม่มีการเกรงใจแขกจนลดบทบาทของตัวเองขณะเดียวกันก็ไม่มีบรรยากาศของการรุกแบบก้าวร้าวจนเกินงามด้วย

ส่วนคุณยุทธนาคุณมีความตั้งใจในการสร้างบรรยากาศให้เป็นกันเองมากไปสักนิด จึงทำให้ดูไม่เป็นธรรมชาตินัก แต่โดยภาพรวมก็ดูไม่ถึงกับขัดตา และเมื่อเฉลี่ยบรรยากาศที่ร่วมกันสร้างกับพิธีกรหญิงแล้ว ทำให้ดูเนียนๆ ขึ้นมาได้ ซึ่งในความเป็นจริง คุณยุทธนาดูเป็นคนใจดี มีมนุษยสัมพันธ์อยู่แล้ว ถ้าเป็นตัวของตัวเองได้อย่างเต็มที่ บรรยากาศที่ออกมาคงจะเนียนตามากกว่านี้ และสำหรับเรื่องการปฏิสัมพันธ์กับแขกรับเชิญนั้น คุณยุทธนาเป็นคนที่ดูแลแขกด้วยคำพูด และ

น้ำเสียงที่อบอุ่นดีมาก ช่วยได้มากในการผ่อนคลายความรู้สึกของเขารับเชิญ บรรยากาศของการให้เกียรติ และการต้อนรับแสดงออกมาเห็นได้อย่างชัดเจน

4. บุคลิกภาพส่วนตัวและการนำเสนอตัวเอง ถึงแม้คุณจอมขวัญจะเป็นพิธีกรที่มีรูปร่างหน้าตาไม่ถึงขั้นที่เรียกได้ว่ามีความสวยดึงดูดผู้ชมเป็นหลัก แต่ก็จัดได้ว่ามีรูปร่างหน้าตาน่ารักดูดีในระดับหนึ่ง ประกอบกับบุคลิกภาพที่คล่องแคล่วเป็นธรรมชาติและมีความเป็นตัวของตัวเอง โดยรวมแล้วคุณจอมขวัญจึงดูสดชื่นน่ามอง มีเสน่ห์หน้าจอยุ่พอตัว น้ำเสียงในการพูดจาก็แจ่มใส แจ่มชัด พูดเต็มเสียงสม่ำเสมอ อักขระดี ชัดถ้อยชัดคำ “ร” ชัดเจนดี ถึงแม้จะมีหลุดบ้างเป็นบางครั้ง ส่วนจังหวะการพูดเกือบจะเร็วเกินไป แต่ก็ยังสามารถชะลอจังหวะให้ดูน่าฟังได้ในที่สุด ทั้งหมดรวมกันจึงเป็นความลงตัวที่พอดี แม้จะไม่เด่นนักก็ตาม

ส่วนคุณยุทธนานั้น จะเห็นได้ว่าไม่ใช่พิธีกรที่มีรูปร่างหน้าตาที่ดึงดูด อีกทั้งทรงผมยังดูไม่ส่งเสริมบุคลิกภาพเท่าใดนัก แต่ด้วยบุคลิกภาพที่ดูเป็นคนใจดี มีมนุษยสัมพันธ์ ช่วยให้มองข้ามสิ่งเหล่านี้ไปได้เหมือนกัน น้ำเสียงที่นุ่มนวล แผงไว้ด้วยความรู้สึกต้อนรับ ทำให้ดูประกอบกันแล้วดูดีขึ้นมาได้ อักขระชัดเจนในระดับหนึ่ง แต่ดูไม่เต็มเสียงเท่าพิธีกรหญิง ภาพลักษณ์โดยรวมมีความน่าเชื่อถือในระดับที่ยอมรับได้ จังหวะการพูดนุ่มนวลน่าฟัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นคนที่พูดจาขี้มโนหน้าเสมอ ทำให้คนรู้สึกสบายใจได้ สอดคล้องและไปกันได้ดีกับพิธีกรหญิงอย่างไม่ต้องแปลกแยก

สไตล์การทำหน้าที่พิธีกร คุณจอมขวัญมีสไตล์การทำรายการแบบตรงไปตรงมาแบบนุ่มนวลในระดับหนึ่งในแบบผู้หญิง ส่วนคุณยุทธนานแม้จะเป็นผู้ชายแต่ดูมีความประนีประนอมและนุ่มนวลกว่า ที่สำคัญเป็นพิธีกรคู่ที่มีความเอื้ออาทรกันดี โดยจะคอยดูจังหวะ เลียบบทให้กันและกันเสมอ

รายการเส้นทางนักลงทุน

พิธีกร : ธีรรัตน์ รัตนเสวี

1. การเปิดประเด็น รายการเริ่มต้นด้วยการบอกเล่าข่าวสารด้านเศรษฐกิจโดยคุณธีรรัตน์ รัตนเสวี และพิธีกรคู่ที่ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมา โดยมีคุณธีรรัตน์เป็นตัวหลัก ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาคุณธีรรัตน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงสัมภาษณ์ ถ้ามีเขารับเชิญคุณธีรรัตน์จะเป็นผู้ดำเนินการสัมภาษณ์ แต่เพียงผู้เดียว ทั้งนี้ ก่อนการแนะนำเขารับเชิญ และสัมภาษณ์ คุณธีรรัตน์จะเกริ่นเข้าประเด็นแบบ

กระชับ ฉับไว ด้วยเทคนิคแตกต่างกันไป อย่างวันที่ 18 พฤศจิกายน 2547 คุณธีรรัตน์ ใช้เทคนิคการอ้างคำพูด (Quotation) เพื่อนำประเด็น หลังจากนั้นจึงจะเริ่มต้นด้วยคำถามที่ต่อเนื่องจากเรื่องที่เกริ่นไว้โดยตรงประเด็นทันที โดยไม่เยิ่นเย้อ ดังตัวอย่าง

“แม้ว่าจะมีคำกล่าววนะครับว่า ในปีนี้ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ชะลอตัวลงหลังจากที่หมดมาตรการกระตุ้นอสังหาริมทรัพย์ไปเมื่อปลายปีที่แล้ว ความจริงนี้เป็นอย่างไร และถ้าต้องการจะเลือกซื้อบ้านนั้นมีทางเลือกอะไรบ้าง เราจะไปสอบถามจากคุณธำรงค์ ปัญญาสกุลวงศ์ ประธานกรรมการจัดงานมหกรรมบ้านและคอนโด ครั้งที่ 12 (ออกอากาศ 18 พฤศจิกายน 2547)

ทั้งนี้การสัมภาษณ์ในรายการเส้นทางนักลงทุน ไม่ได้จำกัดแต่เพียงสัมภาษณ์แขกรับเชิญที่มาในรายการเท่านั้น ยังมีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ด้วย ซึ่งการเกริ่นเข้าประเด็นของคุณธีรรัตน์ก็ยังคงความกระชับและตรงประเด็นด้วยข้อจำกัดของเวลา โดยเลือกใช้เทคนิคแตกต่างกันไปอย่าง บางครั้งก็ใช้การอ้างอิงเวลา (Timely Reference) เพื่อเอ่ยถึงความจริงและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในตลาดหุ้น เป็นการท้าวความก่อนเข้าประเด็น ยกตัวอย่างเช่น

“700 ดูเหมือนว่าจะเป็นตัวเลขอาถรรพ์ ของตลาดหุ้นไทยนะครับ ไม่ถึงซะทีหนึ่งปีนี่ เตะแล้วก็ลงมาเมื่อวานนี้ ปิดที่ 694.63 จุด...”

2. การตั้งคำถาม การสรุปประเด็นหรือคำตอบ และการเชื่อมประเด็น ลักษณะคำถามของคุณธีรรัตน์จะเป็นการถามเพื่อดึงรายละเอียด และบางครั้งก็เป็นคำถามตรวจสอบแบบเปิดให้ชี้แจงข้อเท็จจริง เช่น

“จริงไหมครับว่า หลังจากหมดมาตรการภาษีไปเมื่อปีที่แล้ว อสังหาริมทรัพย์ชะลอตัวลงหรือไม่จริง” (ออกอากาศ 18 พฤศจิกายน 2547)

เป็นรูปแบบและสไตล์ที่ชัดเจนค่อนข้างเหมือนกันทุกครั้ง แม้แต่การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ คือ จะมีการเกริ่นเข้าประเด็นแบบกระชับก่อน แนะนำแขกแบบกระชับเช่นกัน แล้วถามคำถามตรงประเด็นทันที โดยบางครั้งอาจจะมีการเกริ่นเล็กน้อยในคำถาม เช่น

“ตลาดหุ้นไทยยังคงปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง วันนี้จะเป็นอย่างไรไปสอบถามจากคุณเอกพิทยา เอี่ยมคงเอก จากบริษัทหลักทรัพย์พัฒนาสิน คุณเอี่ยม สวัสดิ์ศรี (แขกรับเชิญทาง

โทรศัพท์:สวัสดิ์ครับ) ตลาดหุ้นไทยช่วงนี้ดูเหมือนว่าต่างชาติยังคงสนใจซื้ออย่างต่อเนื่องนะครับ ช่วงนี้ทำไมเขาสนใจตลาดหุ้นไทยมากนักระครับ” (ออกอากาศ 21 ธันวาคม 2547)

บางครั้งคำถามของคุณธีรรัตน์ จะกล่าวอ้างข้อมูลบางส่วนเพื่ออ้างอิงคำถามให้มีน้ำหนักควรแก่การถาม

“มีบทวิเคราะห์ที่ออกมาจากเลแมน พูดยังตลาดหุ้นและเศรษฐกิจไทยเมื่อวานนี้เองว่า เศรษฐกิจไทยในปีหน้าอาจจะได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ราคาน้ำมันที่แพง แล้วก็ในส่วนของปัญหาไข้หวัดนก แล้วก็ภาคใต้ จริงๆแล้วทางพัฒนสินมองไหมครับว่า ปัจจัยเหล่านี้ยังจะต่อเนื่องไปถึงปีหน้าไหมครับ” (ออกอากาศ 21 ธันวาคม 2547)

ด้วยเวลาที่จำกัดของรายการ การตั้งคำถามจึงเป็นประเด็นๆไป คำถามต่อเนื่องจึงมีไม่มากนัก แต่ก็ยังมีอยู่บ้าง เช่น

“แล้วพลังงานล่ะครับ โดยช่วงนี้ดูเหมือนกับว่า อย่างที่อุปเวยเมื่อวานนี้เรียกว่าทะเล 50 บาท...” (ออกอากาศ 22 ธันวาคม 2547)

โดยภาพรวมแล้วคุณธีรรัตน์มักถามทวนเพื่อตรวจสอบ และถามเอารายละเอียดเป็นส่วนใหญ่ด้วยคำถามเปิด เป็นคำถามตรงประเด็น กระชับ ฉับไว สอดคล้องกับเวลาและรูปแบบรายการ

3. การปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการและการสร้างบรรยากาศในรายการ เห็นถึงความพยายามสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง และเป็นความพยายามที่ประสบผลสำเร็จ เพราะออกมาเป็นธรรมชาติ แกรับเชิญผู้ผ่อนคลายขึ้น หรือแม้แต่การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ก็ทำให้บรรยากาศดูสบายๆด้วยเช่นกัน ส่วนการปฏิสัมพันธ์กับแขกรับเชิญนั้น คุณธีรรัตน์สุภาพกับแขกรับเชิญดี ให้เกียรติ ให้ความเป็นกันเอง และดูต้อนรับอย่างอบอุ่น ปลอดภัย

4. บุคลิกภาพส่วนตัวและการนำเสนอตัวเอง คุณธีรรัตน์ถึงแม้จะไม่มีรูปร่างหน้าตาที่จัดได้ว่าดีดู แต่ดูเป็นคนหน้าตาใจดี น้ำเสียงเป็นมิตร ทำให้คนดูสบายใจได้ อย่างไรก็ตามคุณธีรรัตน์ค่อนข้างจะเป็นคนที่พูดเร็ว อักษรระมัดระวังชัดเจนนัก พูดค่อนข้างต่อเนื่อง ไม่ค่อยเว้นจังหวะให้คิดตาม แต่ก็ยังเป็นผลดีในแง่ของการเร้าความรู้สึกของคนดูได้ ส่วนบุคลิกท่าทางดูสบายตัวมาก ทำให้ดูสบายตา และดูเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดี เข้าถึงใจผู้ชมได้ง่าย

สไตล์การทำหน้าที่พิชิตกร เน้นความเป็นกันเอง สุภาพนุ่มนวล ถามตรงประเด็นในแบบของรายการข่าว

จากผลการศึกษาดังกล่าว สามารถนำเสนอผลที่ละหวัข้อที่เน้นศึกษา ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การเปิดประเด็น พิชิตกรรายการสนทนาเชิงสาระประเภทรายการเกี่ยวกับสถานการณ์ทั่วไปทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง อย่างรายการถึงลูกถึงคน รายการกรองสถานการณ์ และรายการบ่ายนี้มีคำตอบ จะให้ความสำคัญกับการเปิดประเด็นมากกว่ารายการเกี่ยวกับเศรษฐกิจ และมักใช้เทคนิคในการกล่าวเปิดด้วยการบรรยายหรือพรรณนาถึงเรื่องที่สอดคล้องกับเรื่องที่จะสนทนาเพื่อเป็นการปูพื้นเรื่องราว และชี้ให้เห็นความสำคัญของปัญหาหรือสิ่งที่กำลังจะมีการสนทนา โดยอาจใช้เทคนิคอื่นร่วมด้วยในสัดส่วนที่รองลงมา

2. การตั้งคำถาม การสรุปประเด็นหรือคำตอบ และการเชื่อมประเด็น คำถามที่พิชิตกรรายการสนทนาเชิงสาระส่วนใหญ่มักถาม จะเป็นคำถามเปิด เพื่อให้ผู้ร่วมรายการอธิบายรายละเอียด แต่ในกรณีของคุณสรยุทธ สุทัศนะจินดา นอกเหนือจากการใช้คำถามเปิดแล้ว คำถามที่พบว่าคุณสรยุทธใช้บ่อยคือ คำถามขั้วให้แย้ง ทั้งนี้เพื่อหลอกล่อให้ผู้ร่วมรายการตอบคำถามให้หมดเปลือก และยังผลในการสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นตามรูปแบบรายการที่ต้องการนำเสนอด้วย ส่วนในเรื่องการสรุปประเด็น หรือการเชื่อมประเด็น จะเห็นได้ว่า คุณอดิศักดิ์ ศรีสม และคุณวิศาล ดิลกวัฒนิช มีความโดดเด่นในเรื่องการสรุปและเชื่อมประเด็นอย่างมาก โดยสามารถทำได้อย่างกลมกลืน และเป็นประโยชน์ในแง่ของการจัดระเบียบความคิดรวบยอดให้กับผู้ชม ส่วนรายการเชียวกแพง และรายการเส้นทางนักลงทุน จะไม่เน้นในเรื่องการเชื่อมประเด็นเท่าใดนัก ซึ่งอาจเป็นเพราะเงื่อนไขเรื่ององเวลาที่จำกัดนั่นเอง

3. การปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการและการสร้างบรรยากาศ โดยรวมแล้วพิชิตกรรายการสนทนาเชิงสาระส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศให้เกิดความผ่อนคลาย และดูแลผู้ร่วมรายการให้รู้สึกถึงความเป็นกันเอง ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะต้องการให้ลดความตึงเครียดของเนื้อหาสาระที่สนทนาดังนั้นเอง อย่างไรก็ตามในส่วนองรายการถึงลูกถึงคน ดูเหมือนว่าจะพยายามสร้างบรรยากาศที่แตกต่างไปจากรายการอื่นเล็กน้อย คือมีการพยายามทำให้บรรยากาศในรายการดูเป็นกันเองบ้าง แต่โดยส่วนใหญ่จะมุ่งสร้างบรรยากาศของความขัดแย้งมากกว่า ส่วนการปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการ คุณสรยุทธจะมีการปฏิบัติต่อผู้ร่วมรายการในลักษณะที่เสมอกัน ไม่ว่าผู้ร่วมรายการจะเป็นรัฐมนตรีหรือชาวบ้าน เป็นลักษณะเฉพาะที่เกิดขึ้นในรายการถึงลูกถึงคน

4. บุคลิกภาพส่วนบุคคลและการนำเสนอตัวเองของพิธีกร บุคลิกภาพส่วนบุคคลที่ตรงกันของพิธีกรรายการสนทนาเชิงสาระคือ ความน่าเชื่อถือที่ดูเหมือนว่าพิธีกรรายการสนทนาเชิงสาระทุกคนจะต้องมีเป็นพื้นฐาน ซึ่งอาจมีน้อยต่างกันไปตามบุคลิกเฉพาะตัว อย่างไรก็ตาม นอกจากการแสดงออกซึ่งบุคลิกภาพดังกล่าวแล้ว จะเห็นได้ว่า คำนำหน้า อย่างรองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ที่เป็นคำนำหน้าชื่อของพิธีกรรายการมันนี่ทอล์ค ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับพิธีกรโดยไม่ต้องพยายามสร้าง และแน่นอนว่าด้วยบุคลิกภาพส่วนบุคคลของความเป็นเทศาภิบาล ทั้งของคุณจอมขวัญและคุณสุนทรี มีส่วนอย่างมากที่ทำให้รายการมีความนุ่มนวล ผ่อนคลายโดยไม่ต้องใช้ความพยายามเช่นกัน ด้วยบุคลิกภาพส่วนบุคคลและการนำเสนอตัวเองที่แตกต่างกันนี้เอง ทำให้คำถามประเภทเดียวกัน ให้ความรู้สึกและอารมณ์ที่แตกต่างกัน อย่างคำถามที่ตรงไปตรงมามากๆ บางคำถาม ถ้าคุณสรยุทธถาม อาจดูกร้าว และดูด้น แต่หากเป็นคุณอดิศักดิ์ถาม ด้วยบุคลิกนิ่งๆ สุภาพ น่าเสียนุ่มๆ ก็ทำให้คำถามที่ตรงไปตรงมา ลดระดับความกร้าวลงมาได้

วัตถุประสงค์ที่ 2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อสไตล์การสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการของพิธีกรรายการสนทนาเชิงสาระ

ปัญหาคำถามวิจัยข้อที่ 2 คือ ปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อสไตล์การสัมภาษณ์ของพิธีกรรายการสนทนาเชิงสาระทั้ง 6 รายการ และผลการวิจัยพบว่า

รายการกรองสถานการณ์

อดิศักดิ์ ศรีสม

รูปแบบและเนื้อหารายการ เป็นรายการที่มุ่งนำเสนอความจริงและความรู้เป็นหลัก ประกอบการวิเคราะห์ปัญหาาร่วมกันในบางครั้ง ดังนั้นพิธีกรจึงทำหน้าที่เหมือนเป็นตัวแทนผู้ชมถามคำถามที่คิดว่าผู้ชมจะสงสัยเพื่อค้นหาข้อเท็จจริงเป็นส่วนใหญ่ โดยมุ่งให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในประเด็นที่หยิบยกขึ้นมาพูดกันอย่างละเอียด และเนื่องจากเป็นรายการสดที่เปิดโอกาสให้ผู้ชมทางบ้านโทรศัพท์เข้ามาฝากคำถามเพื่อให้แขกรับเชิญตอบในช่วงท้าย การทำหน้าที่ของพิธีกรในช่วงนี้ก็จะมีการปรับเปลี่ยนไปเล็กน้อย จากที่ในช่วงของการสนทนาเป็นตัวแทนของผู้ชม ช่วงนี้ก็จะกลายเป็นตัวกลางระหว่างผู้ชมกับแขกรับเชิญ สังเกตได้จากน้ำเสียง และสีหน้า รวมไปถึงกิริยาท่าทาง

และด้วยรูปแบบรายการที่มุ่งเสนอสาระ ความจริง และความรู้ตัวเอง พิธีกรจึงมีการวางตัว ในลักษณะทางการเป็นหลัก ถึงแม้จะมีการสร้างบรรยากาศของความเป็นกันเองในบางครั้ง ทั้งนี้ก็ เป็นไปเพื่อให้แขกรับเชิญเกิดความผ่อนคลาย และรู้สึกเหมือนพูดคุยกันแบบสบายๆ

อื่นๆ

เวลา เวลาในการนำเสนอซึ่งเป็นเวลาจริง โดยปรกติแล้วจะทำให้เกิดผลทั้งแง่บวกและแง่ลบต่อการทำงานของพิธีกร แง่บวกก็คือทำให้พิธีกรทำงานเต็มที่ ใช้ความสามารถอย่างเต็ม ศักยภาพ และด้วยความที่เป็นรายการสดที่ไม่มีการตัด (cut) จึงทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างต่อเนื่องทั้งเรื่องที่กำลังสนทนากันอยู่และในเรื่องความรู้สึกรวมทั้งของแขกรับเชิญและตัวพิธีกรเอง ความต่อเนื่องในลักษณะนี้จึงเหมือนเป็นการช่วยให้การทำงานของพิธีกรง่ายขึ้น ในการที่จะทำ ให้บทสนทนาดิ้นไหลอย่างเป็นธรรมชาติ

ขณะเดียวกันความสดของเวลา ก็อาจทำให้เกิดปัญหาต่อการทำงานของพิธีกรได้เช่นกัน โดยเฉพาะพิธีกรที่ยังไม่เจนเวที อาจทำให้เกิดความกังวล เนื่องจากทุกอย่างเป็นความสดที่ไม่อาจ เรียกคืน ความเครียดที่เกิดขึ้นอาจทำให้การทำงานไม่เต็มร้อย อย่างไรก็ตามในกรณีของคุณอดิศักดิ์ คูเหมือนจะเป็นในแง่บวกเสียมาก เนื่องจากคุณอดิศักดิ์เป็นพิธีกรอาชีพที่มีประสบการณ์การทำงาน ในหน้าที่นี้มานานหลายปี ความสดของรายการจึงเป็นส่วนช่วยให้ทำงานได้อย่างเป็นธรรมชาติ มีความลื่นไหลที่ต่อเนื่อง ประกอบกับรายการนี้เปิดโอกาสให้ผู้ชมทางบ้านได้ฝากคำถามมาถามแขก ในรายการได้ จึงทำให้เกิดการสื่อสารในแบบที่เรียกว่าการสื่อสาร 2 ทาง (two way communication) ขึ้น ยิ่งทำให้เกิดผลดีกับการทำงานของพิธีกร โดยพิธีกรจะทำงานด้วยความรู้สึก ของคนที่ทราบผลตอบรับของการนำเสนอตลอดเวลา จากโทรศัพท์ที่เข้ามาทำให้ทราบว่าผู้ชมที่ ชมรายการอยู่มีการตอบรับมากน้อยแค่ไหน อย่างไรก็ตาม ต่อสิ่งที่กำลังสนทนากัน

มาก สภาพแวดล้อม การจัด โต๊ะ จากการจัด โต๊ะ ในลักษณะที่ให้พิธีกรอยู่ด้านซ้ายของโต๊ะ (ซ้ายมือของผู้ชม) แล้วให้แขกรับเชิญนั่งถัดจากพิธีกรในระยะห่างเท่าๆกัน ทำให้พิธีกรไม่ต้องหันรี หันขวาง มองไปทางเดียวก็เห็นแขกรับเชิญครบทุกคน กวาดตาได้ทั่วถึง สร้างปฏิสัมพันธ์กับแขก รับเชิญได้ง่าย

นโยบายของสถานี บางครั้งเมื่อแขกรับเชิญคือตัวแทนของภาครัฐ ประกอบกับช่องที่ ออกอากาศเป็นสื่อของภาครัฐ ดังนั้น บางครั้ง พิธีกรจะมีคำถามนำ เพื่อประชาสัมพันธ์นโยบาย โครงการ หรือข่าวสารของภาครัฐ เพื่อเปิดโอกาสให้ตัวแทนภาครัฐได้นำเสนอได้ตรงจุดประสงค์

โดยเฉพาะการนำเสนอในแง่บวก หรือบางครั้งอาจจะมีการพูดเสริมเพื่อให้เห็นข้อดีของเรื่องนั้นๆ ที่ภาครัฐกำลังพยายามทำอยู่อย่างตั้งใจให้เห็นดี

อย่างไรก็ดี คุณอดิศักดิ์ก็ยังสามารถรักษาความเป็นสื่อกลางเอาไว้ได้ ด้วยการถามคำถามแทนใจผู้ชม หรือภาคประชาชนเป็นส่วนใหญ่ โดยอาจจะใช้เทคนิคในการระดมถามประเภทสมมติเหตุการณ์ หรือแก้งถามแย้ง แต่โดยส่วนใหญ่หากมีการสนทนากับภาครัฐในแง่ของการประชาสัมพันธ์พิธีกรจะถามคำถามเปิดหรือคำถามนำเพื่อให้คนส่วนใหญ่ได้รู้ว่าจะได้อะไรจากสิ่งที่รัฐบาลพยายามทำ แต่ก็ไม่มีสิ่งที่จะพยายามตรวจสอบความเป็นไปได้ในหลายๆด้าน อย่างเช่น ตอนโรงซ่อมสามมี ก็มีคำถามที่ว่า แนวโน้มของความเป็นไปได้ที่จะเป็นแนวทางแก้ปัญหาในเรื่องนี้เป็นอย่างไร เป็นต้น

โครงสร้างทางความคิด จากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่าโครงสร้างทางความคิดของคุณอดิศักดิ์ออกมาอย่างอัตโนมัติจากกรอบความรู้ของประเด็นนั้นๆที่สั่งสมมาจากการอ่านข่าว หนังสือพิมพ์ทุกวัน วันละหลายฉบับ และจากประสบการณ์การทำงานที่ยาวนาน เปิดโอกาสให้คุณอดิศักดิ์ได้ฝึกรวบรวมความคิด เรียงลำดับความคิดและจับประเด็นอยู่เสมอ ประกอบกับการศึกษาเพิ่มเติมที่เรียกได้ว่าเป็นพรแสวง ร่วมกับองค์ความรู้ที่มีอยู่เดิม และจากพื้นฐานการเป็นคนทำงานข่าวในฐานะผู้สื่อข่าวมาก่อน ทำให้คุณอดิศักดิ์มีทักษะที่ดีในการจับประเด็นมาตั้งคำถามทั้งหมดนี้ทำให้โครงสร้างทางความคิดของคุณอดิศักดิ์ออกมาอย่างรวดเร็ว ตรงจุด โดยไม่ต้องมีการร่างในกระดาษ ผลก็คือ คุณอดิศักดิ์สามารถสัมภาษณ์ได้อย่างเป็นธรรมชาติ และถามคำถามได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ขาดตอน ส่งผลอีกทอดหนึ่งไปสู่ผู้ร่วมรายการในแง่ของการสร้างพลังความเชื่อมั่น และการสร้างบรรยากาศให้เกิดกับผู้ร่วมรายการ ทำให้ผู้ร่วมรายการได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริงอย่างฉับพลันโดยไม่ได้มีการเตรียมตัวล่วงหน้า การตอบคำถามจึงเป็นไปอย่างธรรมชาติไปด้วยตามหลักการแสดงบทเปิด

ภูมิหลัง คุณอดิศักดิ์ ศรีสม เป็นคนจังหวัดนครนายก จบมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนบดินทร์เดชา จบปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ การปกครองจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง จบปริญญาโทจากคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย งานแรกในชีวิตหลังจากจบปริญญาตรีเป็นงานด้านเรียลเอสเตท ต่อมาเข้าไปสมัครเป็นผู้สื่อข่าวที่ศูนย์ข่าวแปซิฟิกในหลายๆสายทั้งเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเริ่มประกาศข่าววิทยุ จัดรายการวิทยุ จากนั้นเข้าทำงานที่ช่อง 11 ในฐานะพิธีกรจากการชักชวนของอาจารย์สมเกียรติ อ่อนวิมล ตั้งแต่ปี 2537 จนถึงปัจจุบัน

การเลี้ยงดูจากครอบครัวในวัยเยาว์มีส่วนในงานพิธีกรของคุณอดิศักดิ์ในทุกวันนี้ ซึ่งคุณอดิศักดิ์เองก็ยอมรับ โดยแม่ของคุณอดิศักดิ์เป็นคนชอบให้ความรู้ จึงเป็นผลทำให้คุณอดิศักดิ์ชอบซักถามเกี่ยวกับเรื่องราวที่แม่เล่าให้ฟัง นอกจากนี้ที่บ้านยังได้สอนให้รักการเรียน รักการอ่าน สนับสนุนให้เรียนพิเศษนอกเหนือไปจากการเรียนในเวลาปกติ และคุณอดิศักดิ์เองก็ไม่ได้รู้สึกว่าคุณบังคับแต่อย่างใด จะเห็นได้ว่าการเลี้ยงดูในลักษณะที่กล่าวมาจะมีส่วนในการประกอบกันเป็นตัวตนของคุณอดิศักดิ์ให้ใฝ่เรียนใฝ่รู้ ช่างซักช่างถาม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการทำงานพิธีกร เพราะยิ่งรู้อย่างยิ่งสามารถแตกประเด็นคำถามได้มาก และตรงจุด จึงนับได้ว่าการเลี้ยงดูในวัยเยาว์มีส่วนอย่างมากในการพัฒนางานพิธีกรของคุณอดิศักดิ์

กรอบความคิดทางสังคมวัฒนธรรมไทยที่ได้รับการปลูกฝังมาโดยตลอดในเรื่องของความอ่อนน้อมถ่อมตน ตรงไปตรงมา ไม่เอาเร็ดเอาเปรียบใคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของความอ่อนน้อมเป็นส่วนประกอบสำคัญส่วนหนึ่งของคุณอดิศักดิ์ และมีผลต่อสไตล์การทำงานที่เน้นความสุภาพ ซึ่งถึงแม้บางครั้งจะถามตรงแต่ก็จะเป็นไปอย่างละมุนละม่อมอ่อนน้อมตามลักษณะนิสัย ขณะที่ถ้าให้จัดรายการที่นำบุคคลสองฝ่ายมาโต้คารมกัน คุณอดิศักดิ์ก็ยอมรับว่าไม่น่าที่จะควบคุมสถานการณ์ได้ เพราะไม่ใช่สิ่งที่ถนัด อาจจะต้องเลี้ยงให้ทั้งสองฝ่ายมาพูดคุยกันคนละวันแทน

ส่วนในเรื่องของบุคลิกภาพคุณอดิศักดิ์ไม่ได้มีใครเป็นต้นแบบโดยตรง หากแต่สั่งสมบุคลิกภาพเหล่านี้มาด้วยตัวเอง แต่ในเรื่องการทำงานคุณอดิศักดิ์ยอมรับว่าอาจารย์สมเกียรติ อ่อนวิมล เป็นต้นแบบให้กับคุณอดิศักดิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องวิธีการทำงาน การสัมภาษณ์ การใช้คำถาม และการเตรียมตัวเตรียมข้อมูลรวมไปถึงเตรียมเนื้อหาออกอากาศ เหล่านี้ล้วนได้แบบอย่างมาจากอาจารย์สมเกียรติทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตาม การสั่งสมประสบการณ์ด้วยตัวเอง การหมั่นหาความรู้อยู่เสมอ เป็นสิ่งที่สำคัญมากเช่นกันในการพัฒนางานในอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นคนที่ทำงานด้านข่าวมาก่อนอย่างคุณอดิศักดิ์ มีผลอย่างมากเพราะจะได้เปรียบในแง่ของการตั้งคำถามต่อเนื่องขณะสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการ และสามารถถามคำถามแทนคนดูได้อย่างตรงประเด็น นอกจากนี้คุณอดิศักดิ์ยังได้กล่าวถึงการสะสมความรู้ การติดตามข่าวสารอยู่เสมอ จะช่วยได้มากกับการทำงานพิธีกรรายการสนทนาเชิงสาระ

ปัจจัยทั้งหมดที่กล่าวมาล้วนเป็นผลต่อการพัฒนาอาชีพพิธีกรของคุณอดิศักดิ์ตั้งแต่อดีตมาจนเป็นคุณอดิศักดิ์ในทุกวันนี้ และ ณ วันนี้ คุณอดิศักดิ์ยืนยันว่าไม่กังวลเรื่องการทำงานหรือ

บุคลิกภาพของตนเองแล้ว เพราะมีความมั่นใจในประสบการณ์และความสามารถที่ได้บ่มเพาะมา แต่สิ่งหนึ่งที่ยังแสวงหาอยู่เสมอคือเรื่องของความรู้ที่ยังต้องแสวงหาตลอดเวลา

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณอดิศักดิ์มีความเชื่อว่าประวัติศาสตร์มักให้สิ่งต่างๆแก่ปัจจุบัน เพราะวงล้อประวัติศาสตร์มักจะหมุนย้อนกลับมาจุดเดิมเสมอ ดังนั้นนอกจากการแสวงหาความรู้รอบตัวในปัจจุบันอยู่ตลอดเวลาจากการอ่านหนังสือพิมพ์แล้ว คุณอดิศักดิ์ยังชอบอ่านหนังสือที่เกี่ยวกับเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ด้วย และสิ่งสำคัญที่สุดที่จะส่งผลต่อการพัฒนาการทำรายการให้ประสบผลสำเร็จในทัศนะของคุณอดิศักดิ์ก็คือ การสะสมความรู้ และองค์ความรู้ ประสบการณ์การทำงานที่ยาวนาน และการไม่แทรกแซงสื่อในขอบเขตที่มีอยู่

รายการถึงลูกถึงคน

สรยุทธ สุทัศนจินดา

รูปแบบและเนื้อหารายการ รูปแบบของรายการถึงลูกถึงคนเป็นรายการประเภทโต้แย้ง แสดงเหตุผล ที่ส่วนใหญ่จะนำเอาสองฝ่ายที่ขัดแย้งกันมาชี้แจง โต้แย้งกันด้วยเหตุผล ในประเด็นร้อนแต่ละวันที่อยู่ในความสนใจของคนทั่วไป จะมีน้อยครั้งกว่าที่เชิญฝ่ายเดียวมาชี้แจง ด้วยรูปแบบที่มีสองฝ่ายที่ขัดแย้งมานั่งเผชิญหน้ากันนี้เอง ทำให้พิธีกรต้องวางตัวเป็นกลางในการถามความคิดเห็นของแต่ละฝ่าย และบางครั้งก็พยายามเป็นฝ่ายตรงข้ามของทั้งสองฝ่าย ด้วยการถามคำถามยั่วให้แย้ง และจากแนวคิดเรื่องรายการสัมภาษณ์ทางโทรทัศน์พบว่า รายการนี้เป็นการสัมภาษณ์ที่มีวัตถุประสงค์ก้ำกึ่งกันระหว่าง การสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง และการสัมภาษณ์เพื่อสำรวจทัศนะหรือความรู้สึก ประกอบกับความตั้งใจในการกำหนดรูปแบบและรสชาติที่ต้องการของคุณสรยุทธและทีมงาน ที่ต้องการให้มีความแตกต่างจากรายการ “คม ชัด ลึก” ที่คุณสรยุทธเคยทำที่เนชั่น โดยต้องการให้เป็นนิวส์โชว์ (สรยุทธ สุทัศนจินดา, 2547) ซึ่งคุณสรยุทธกล่าวไว้ในหนังสือกรรมกรข่าวถึงการกำหนดรูปแบบรายการที่เป็นตัวกำหนดการทำงานของตนว่า

“...คม ชัด ลึก จะดูเป็นกันเอง ถึงลูกถึงคน เป็นฟอร์มมากกว่า คือมีเวที มีฉาก การพูดก็ต้องเป็นเรื่องเป็นราว บางอย่าง คม ชัด ลึก ทำไม่ได้ ถึงลูกถึงคน ก็ทำให้เข้มข้น สถานการณ์ของถึงลูกถึงคน กดดันกว่า คม ชัด ลึก เพราะเหมือนมีความคาดหวังตลอดเวลา บางทีผ่านวันอังคารไป รายการยังไม่หือหาวก็เครียดแล้ว ความดันขึ้น” จากคำพูดตรงนี้ทำให้เห็นความพยายามของคุณสรยุทธในการที่จะทำให้สไตล์การสัมภาษณ์ออกมาในลักษณะเข้มข้น และหือหาว นอกจากนี้

ด้วยรูปแบบของรายการที่ต้องการให้เป็นรายการเชิงนิเวศน์ คุณสรยุทธจึงต้องพยายามทำให้รายการมีสีสัน ดังที่กล่าวไว้ในหนังสือกรรมกรข่าวว่า

“...ถ้ามีแขกคนเดียวก็ต้องดึงอารมณ์เขาให้ได้ ถ้ามาฝ่ายเดียว ผมก็ต้องเป็นฝ่ายตรงข้ามอย่างดุเดือด ถ้าเขามาสองฝ่ายก็ต้องคิดสร้างบรรยากาศขัดแย้งเหมือนทะเลาะ เพื่อให้เหตุผลออกมาเต็มที่และมีความเป็นทีวี ‘ไม่่วง ไม่หลับ...’ จากคำกล่าวนี้นี้สามารถยืนยันผลการศึกษาศาสตร์การสัมภาษณ์ของคุณสรยุทธได้ชัดเจนในเรื่องการนำเสนอตัวเองและการสร้างบรรยากาศและโดยเฉพาะในเรื่องการตั้งคำถามว่าคุณสรยุทธพยายามเป็นพิธีกรที่พยายามสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นเป็นหลักและจงใจจะใช้คำถามยั่วให้แย้งในฐานะเป็นฝ่ายตรงข้ามของผู้ร่วมรายการบ่อยๆ เพื่อให้เป็นไปตามรูปแบบที่ตั้งไว้ รูปแบบรายการจึงมีส่วนอย่างมากกับศาสตร์การสัมภาษณ์ของคุณสรยุทธ

อย่างไรก็ตาม นอกจากคุณสรยุทธจะต้องพยายามเป็นฝ่ายตรงข้ามแล้ว ก็จะต้องพยายามวางตัวเป็นกลางด้วยในแง่ของการเปิดโอกาสให้ทั้งสองฝ่ายอย่างยุติธรรม เพื่อให้ได้ทัศนะ และความรู้สึกร่วมกันของทั้งสองฝ่าย มาคานกันให้ผู้ชมเป็นคนตัดสินว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับฝ่ายไหน จะเห็นได้ว่าบ่อยครั้งที่คุณสรยุทธสรุปคำพูดของฝ่ายหนึ่งก่อนจะโยนมาถามอีกฝ่ายหนึ่งในประเด็นเดียวกันว่าคิดเห็นอย่างไร ในขณะที่เดียวกันคุณสรยุทธก็ต้องทำหน้าที่แทนผู้ชม ถามแทนใจผู้ชม เพื่อให้ได้มุมมองหลายๆด้านไปพร้อมกัน ในเรื่องของรูปแบบรายการเช่นนี้ คุณสรยุทธจึงจำเป็นต้องเป็นทั้งฝ่ายตรงข้ามกับแขกรับเชิญ เป็นกลาง และเป็นตัวแทนผู้ชมไปพร้อมกัน

เนื้อหา หากเป็นเรื่องปัญหาชีวิตของคนระดับรากหญ้า หรือเรื่องละเอียดอ่อน คุณสรยุทธจะปรับความแรงลง จะเห็นได้จากถึงลูกถึงคนตอน”ฟันฟุขาดป่าตอง” ที่มีการพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องปัญหาที่นอกจากจะทำให้คนในพื้นที่เดือดร้อนแล้ว ยังเป็นปัญหาที่คงเป็นเหมือนบาดแผลที่สะเทือนใจของคนที่นี่อยู่เสมอด้วย การสัมภาษณ์ในวันนั้นจึงดูค่อนข้างนุ่มนวลกว่าทุกครั้ง ต่างกับตอนที่มีการสนทนากันเรื่อง”โพลเช็ทส์เด็กไทย” ที่ดูเหมือนคุณสรยุทธค่อนข้างจะไล่บี้ตัวแทนสำนักวิจัยเอแบคโพลพอสมควร ในขณะที่บรรยากาศการสัมภาษณ์ตอน “ทายาทนักการเมือง” เป็นแบบสบายๆ จึงสรุปได้ว่าเนื้อหามีส่วนอย่างมากกับศาสตร์การสัมภาษณ์ของคุณสรยุทธ

การปรับใช้ข้อมูลและบทโทรทัศน์ของพิธีกร จากการพูดคุยกับทีมงานรายการถึงลูกถึงคนยืนยันว่า รายการนี้ไม่มีบทโทรทัศน์ มีเพียงข้อมูลดิบ โดยใช้ความสามารถของพิธีกรเป็นหลัก ดังนั้นการดำเนินรายการของพิธีกรจึงต้องมีทุนรอนในการสะสมข้อมูลของตัวเองค่อนข้างมาก ประกอบกับการศึกษาข้อมูลกับทางทีมงานเตรียมไว้อีกส่วนหนึ่ง ดังที่คุณสรยุทธกล่าวไว้ในหนังสือ

กรรมกรข่าวว่า “อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวันก็จริง แต่อย่างน้อยหนึ่งชั่วโมงก่อนจัดรายการ ทุกคนต้องไม่มาอยู่กับผม เพื่อที่ผมจะอ่านข้อมูลซึ่งทีมงานเตรียมให้ พร้อมทั้งคิดว่าเปิดรายการอย่างไรให้น่าสนใจ ครั้งชั่วโมงแรก ตอนกลางๆต้องสนุก ตอนจบก็ต้องบาลานซ์ นี่เป็นเรื่องใหม่สำหรับผม แต่ก่อนทำรายการข่าวแค่ถามไปตามเนื้อข่าว แต่นี่เป็นคล้ายๆนิวส์โชว์

ภูมิหลัง คุณสรยุทธเป็นลูกแม่ค้าขายผลไม้ ขณะเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ถูกไล่ออกกลางคัน จึงไปเรียนโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่จนจบมัธยมศึกษาตอนต้น จากนั้นไปเรียนต่อมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนอานวยศิลป์ จบแล้วจึงเรียนต่อในคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ ขณะศึกษาอยู่ ได้มีโอกาสฝึกงานที่หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น และภายหลังจากเรียนจบปริญญาตรี เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง ก็เข้าทำงานที่เนชั่นในฐานะผู้สื่อข่าว และทำงานที่เนชั่นต่อเนื่องกันเป็นเวลาถึง 15 ปี ได้ทำทั้งงานทางด้านหนังสือพิมพ์ วิทยุและโทรทัศน์ ก่อนจะออกมาทำรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางช่อง 3 ต่อด้วย “ถึงลูกถึงคน” ทางช่อง 9 อสมท. จนโด่งดัง สามารถเปิดบริษัทไร้สัมผัผลิตรายการ “คุยคุ้ยข่าว” ให้กับ ช่อง 9 อสมท.อีกรายการหนึ่ง ซึ่งก็โด่งดังไม่แพ้กัน

สรยุทธ สุทัศนจินดา (2547:21) ได้กล่าวไว้ในหนังสือกรรมกรข่าวว่า

“รู้เลยว่าวันหนึ่งๆ แม่ค้าต้องเจอคนหลายแบบหลากหลายพฤติกรรม จึงเชื่อมโยงมาถึงเรื่องที่ฝึกปากต้องกล้าแกร่งเอาไว้รับมือ ปกติแม่ไม่ค่อยเม้งลูกค้า ยกเว้นบางรายที่เรื่องมากเกินขีดมาตรฐานก็ต้องมีบ้าง “อย่ากดลิ ถ้าชำแล้วจะไปขายใคร” หรือ “แข่งนี้คุณเลือกเจ้าเดียว 20 บาท ที่เหลือคงต้องทิ้งแล้วละ” นึกหน่อยก็ “ไปซื้อที่อื่นเถอะ”

มองย้อนกลับไป รู้เลยว่าผมซึมซับเรื่องฝึกปากมาจากไหน ทั้งที่จริงเด็กๆไม่ค่อยพูด แต่โตมากลับพูดเยอะดุเดือด ชอบเปรียบเทียบประชดประชัน ใครด่ามาด่ากลับเหมือนแม่ค้า แต่เป็นแม่ค้าโมเดิร์น มีเหตุผล ไม่ระรานใครก่อน ยกเว้นเวลาโดนแฉหรือพาดพิงโดยที่ไม่ผิด ถ้าเป็นในรายการจะบอกว่า ไม่ใช่ครับ คุณพูดของคุณไปเถอะ อย่ามาอยู่กับผม เดี่ยวผมสวนนะ

ซึ่งถ้าไม่เคยผ่านประสบการณ์หน้าร้านมากับแม่ วันนี้ผมก็จะไม่เข้าใจอารมณ์แม่ค้า ไม่สามารถคุยกับคนกลุ่มรากหญ้าได้อย่างเข้าอกเข้าใจ และไม่อดทนเวลาเจองานหนัก ถ้าคิดดูดีๆ ชีวิตผมเหมือนแม่ค้ามาก เป็นลูกไม้ที่หล่นใกล้ต้น อดทนทำงานหนัก แต่มีความสุข อาจจะบ่นบางครั้งว่าเหนื่อย แต่ก็ไม่เคยเห็นแม่ลาพักหรอก “

จากข้อความนี้ทำให้เห็นว่า แม่ของคุณสรยุทธ มีอิทธิพลอย่างมากกับสไตล์การทำหน้าที่พิธีกรของคุณสรยุทธในทุกวันนี้ นอกเหนือไปจากประสบการณ์ข่าวและบุคคลต้นแบบ อย่างคุณสุทธิชัย หยุ่น ดังที่คุณสรยุทธ (2547:71) กล่าวไว้ในหนังสือกรรมกรข่าวตอนหนึ่งว่า

“วันนี้ผมเอาประสบการณ์ต่างๆหรือวิชาที่ผมได้มาทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจมาใช้ในงานได้มากมาย ปฏิเสธไม่ได้ว่าผมได้ความเป็นสุทธิชัยมาส่วนหนึ่งแล้วนำมาตัดต่อพันธุกรรมเล็กน้อย ทุกวันนี้ผมยังภูมิใจที่ครั้งหนึ่งคุณสุทธิชัยให้โอกาสผมเป็นหนึ่งในขุนพลคนสำคัญของเนชั่น เวลามีการประชุมอะไร ถึงผมจะไม่มีตำแหน่งหน้าที่ที่ชัดเจนในสายงานนั้น แต่คุณสุทธิชัยก็จะบอกว่า “เรียกยุทธมาด้วย” เสมอ”

รายการบ่ายนี้มีคำตอบ

วิศาล ดิลกวิช , สุทธิ อรรถสุข

รูปแบบและเนื้อหาของรายการ จากจุดประสงค์ของรายการตั้งแต่เริ่มแรกที่ต้องการให้รายการเป็นช่องทางให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยเน้นไปที่ภาครัฐ ได้มีช่องทางในการประชาสัมพันธ์นโยบาย โครงการ ให้ข้อมูลหรือความรู้แก่ประชาชนให้ได้รับทราบ ดังนั้นรูปแบบรายการจึงเป็นรายการสนทนาเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง ข้อมูล และเป็นผลให้พิธีกรสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการโดยมุ่งถามเพื่อดึงเอาความรู้ ข้อมูลและข้อเท็จจริงเป็นสำคัญ ดังนั้นบรรยากาศในการนำเสนอของพิธีกรจึงออกมาในลักษณะถามไปด้วยและเรียงลำดับ สรุปข้อมูลให้ผู้ชมได้เข้าใจและรับทราบเป็นระยะ เหมือนถามไปทำความเข้าใจไป และการดำเนินรายการของพิธีกรทั้งสองที่ดูจริงจังมุ่งถามเอาความรู้ดังกล่าว ก็ส่งผลต่อผู้ร่วมรายการด้วยในแง่ของการสนองเจตนารมณ์ โดยเมื่อพิธีกรแสดงออกอย่างชัดเจนว่าต้องการถามให้ได้รายละเอียด ได้เนื้อหา ผู้ร่วมรายการก็จะตั้งใจให้คำตอบอย่างเต็มที่เช่นกัน เหมือนต่างคนต่างทำหน้าที่ของตัวเองอย่างดีที่สุด และดูเป็นเนื้อเดียวกัน ด้วยเป้าหมายเดียวกัน ส่วนระดับความจริงจังของการดำเนินรายการก็จะขึ้นอยู่กับเนื้อหาและประเด็นที่นำเสนอในแต่ละวันด้วย หากเนื้อหาในวันนั้นเป็นเพียงการให้ความรู้หรือเสนอแนวทาง หรือประชาสัมพันธ์อย่างตอน “เทศกาลอาหาคลองเตย” บรรยากาศ และการตั้งคำถามก็จะดูจริงจังและเข้มข้นน้อยกว่าวันที่มีการพูดถึงประเด็นที่ค่อนข้างสร้างผลกระทบอย่างตอน “ผลกระทบต่อเศรษฐกิจเมื่อน้ำมันแพงขึ้น”

อื่นๆ

เวลา เนื่องจากเป็นการสนทนาในเรื่องที่จริงจัง มีสาระในช่วงบ่าย ผู้ชมอาจเบื่อได้ง่าย ฉะนั้นแล้วจะเห็นได้ว่า พิธีกรพยายามโยงเรื่องราวให้ใกล้ตัวคนดูมากที่สุด พยายามย่อข้อมูลให้เข้าถึงง่ายและชัดเจน ที่สำคัญพยายามเน้นข้อมูลและยกตัวอย่างให้เห็นว่าเรื่องราวที่พูดกันอยู่เกี่ยวข้องกับผู้ชมอย่างไร โดยมีการท้าวความให้เห็นชัดตั้งแต่ตอนเปิดรายการ และเน้นอีกครั้งใน

ตอนสรุป ซึ่งดูเหมือนว่าจะส่งผลให้ผู้สรุปคือคุณวิศาลมีความตั้งใจที่จะทำความให้เห็นชัด และสรุปให้เกิดประโยชน์และเห็นภาพมากที่สุด ประกอบกับคุณสุนทรก็พยายามสร้างบรรยากาศที่สบายๆ เพื่อผ่อนคลายความจริงจังของคุณวิศาลลง ทำให้รายการสนทนาเชิงสาระในช่วงบ่ายรายการนี้ไม่หนักจนเกินไป

การปรับใช้ข้อมูล คุณวิศาลเป็นพิธีกรที่อาจเรียกได้ว่า “เจ้าพ่อข้อมูล” คือมีข้อมูลส่วนตัวที่สะสมไว้มากอยู่แล้ว ซึ่งจากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่าบางครั้งคุณวิศาลได้ไปลงทะเบียนเรียนเฉพาะเพื่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ต้องการรู้เพียงเพื่อจะนำมาใช้ทำรายการให้ดีขึ้น อย่างไรก็ตามแล้วแต่ทางทีมงานจะมีข้อมูลให้อยู่แล้ว เนื่องจากเป็นรายการที่มีการซื้อเวลาจากเขกรับเชิญเพื่อมาให้ข้อมูล จากนั้นคุณวิศาลจะปรับใช้ข้อมูลที่ได้อีกกับข้อมูลส่วนตัวประกอบกัน ขณะที่คุณสุนทรให้สัมภาษณ์ว่าจะไม่พยายามรู้ทุกเรื่อง ถ้าไม่รู้จะได้ถามแบบไม่รู้ ซึ่งเป็นกลยุทธ์ส่วนตัวของคุณสุนทรที่ต้องการถามแทนใจผู้ชมให้ตรงจุด

โครงสร้างทางความคิด คุณวิศาลให้สัมภาษณ์ว่ายังมีประสบการณ์ ยังสามารถประมวลผลในสมองได้เร็ว และชำนาญมากขึ้น โดยรายละเอียดของโครงสร้างจะอยู่ในความคิด พร้อมจะถูกถ่ายทอดออกมาเรื่อยๆ จนกลายเป็นความชำนาญส่วนตัว ส่วนการร่างในกระดาษก็ทำเพราะดีในแง่การช่วยจำ ป้องกันการตกประเด็นได้ ขณะที่คุณสุนทรที่ทำงานพิธีกรมากกว่า 10 ปี ตั้งแต่รายการเด็กในยุคแรกๆจนถึงรายการสด โครงสร้างทางความคิดจึงออกมาโดยอัตโนมัติ ไม่ต้องเขียน ซึ่งคุณสุนทรยอมรับว่าแต่เดิมก็มีเขียนเล็กน้อย ต่อมาก็พัฒนาเรื่องกระบวนการคิดจนออกมาได้เองอย่างในปัจจุบัน

ภูมิหลัง สุนทร ีรรดสุข จบจากวิทยาลัยบพิตรพิมุข แล้วจึงสอบเอ็นทรานซ์เข้าเรียนในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อมุ่งที่จะเป็นครู หลังจากจบการศึกษาแล้วได้สอบเป็นผู้ประกาศ ทำงานวิทยุก่อนมาทำงานโทรทัศน์ จนกระทั่งมาทำงานพิธีกรในที่สุด

จากการศึกษา พบว่าคุณสุนทรมีพื้นฐานจากการฝึกสอนในอาชีพครูในการถ่ายทอดเนื้อหาให้คนเข้าใจ ซึ่งนำมาปรับใช้กันได้ในงานพิธีกร นอกจากนี้คุณสุนทรยังยืนยันว่า การได้ทำงานวิทยุก่อนเป็นรากฐานที่ดีในเรื่องของการฝึกอ่าน ฝึกพูด ทำให้มีความระมัดระวังเรื่องการใช้ภาษา และการออกเสียง โดยคุณสุนทรจะใช้ภาษาง่ายๆ และเห็นว่าพิธีกรไม่จำเป็นต้องรู้ทุกเรื่อง แต่สามารถถามแทนคนดูได้ในคำถามที่คิดว่าผู้ชมต้องการรู้

และเมื่อพิจารณาถึงบุคคลต้นแบบ คุณสุนทรก็กล่าวว่า บุคคลต้นแบบที่ถือได้ว่าเป็นครูฝึก โดยตรงให้กับคุณสุนทรก็คือคุณอารีย์ นักดนตรี ซึ่งเป็นผู้ประกาศรุ่นเก่า และมีตำแหน่งเป็นหัวหน้าแผนกที่ดูแลคุณสุนทรตั้งแต่แรกเข้าทำงาน อีกคนคือคุณพินิจ ศันสนีย์วัฒนานุกูล หัวหน้าแผนกที่ดูแลการผลิต ทั้งสองคนเป็นทั้งผู้ดูแลและเป็นต้นแบบการทำงานด้วย โดยทำหน้าที่ทั้งสอนและเป็นต้นแบบการทำงานในเวลาเดียวกัน

วิศาล ดิลกวมัช จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน และจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะวารสารศาสตร์ ธรรมศาสตร์ งานแรกหลังจากจบการศึกษาคืองานที่ IBC ก่อนจะไปสมัครเป็นผู้สื่อข่าวที่ศูนย์ข่าวแปซิฟิก หลังจากนั้นเข้าทำงานที่ไอทีวี ทำหน้าที่เป็นทั้งผู้สื่อข่าว และผู้ประกาศข่าว ปัจจุบันเป็นพิธีกรอาชีพทั้งรายการโทรทัศน์ วิเคราะห์ข่าว พิธีกรภาคสนาม และดำเนินรายการวิทยุ

ผู้วิจัยพบว่า คุณวิศาลเป็นพิธีกรที่ได้รับอิทธิพลมาจากครอบครัวบางส่วน โดยได้ความตรงไปตรงมาจากแม่ อะไรถูกอะไรผิดก็ว่ากันไปตามเนื้อผ้า ส่วนการสนับสนุนส่งเสริมจากครอบครัวสำหรับงานทางด้านพิธีกร คุณวิศาลบอกว่าทางครอบครัวไม่ได้ให้การสนับสนุน หากแต่ให้อิสระ เปิดโอกาสให้ไฝหาไฝรู้ด้วยตัวเอง จึงเกิดเป็นนิสัยที่ไฝรู้ตั้งแต่ในวัยเด็ก จนเมื่อมาเป็นพิธีกรในปัจจุบัน ถ้าเจอประเด็นยากๆ คุณวิศาลจะศึกษาเพิ่มเติมด้วยตัวเองทันที และในบางกรณีถ้าสามารถทำได้คุณวิศาลจะลงทะเลเบียนเรียนในหลักสูตรเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ต้องการศึกษา เพื่อจะได้นำเสนอเรื่องนั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง นอกจากนั้นยังพยายามติดตามข่าวสารต่างๆ อยู่ตลอด ทั้งจากเอกสาร และจากผู้รู้เฉพาะด้าน

และสิ่งหนึ่งที่ปฏิเสธไม่ได้ว่ามีผลอย่างมากกับการพัฒนางานพิธีกรของคุณวิศาลคือพื้นฐานจากความเป็นนักข่าว ซึ่งคุณวิศาลยืนยันว่าผลจากการเป็นนักข่าวให้ประโยชน์กับคุณวิศาลอย่างมากในเรื่องของการมีฐานข้อมูลที่แน่น และการเข้าถึงประเด็น กว่า 10 ปีที่อยู่กับข่าวมา การเปิดรับข่าวสารในทุกด้าน เป็นประโยชน์มากกับรายการสนทนาเชิงสาระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณวิศาลเป็นคนเก็บข้อมูลข่าวด้วยตัวเอง โดยทำเป็น “Data Base “ส่วนตัว เพื่อเก็บข้อมูลหรือข่าวสำคัญที่อาจเป็นประโยชน์เอาไว้ ซึ่งคุณวิศาลจะมีโปรแกรมที่เป็นของตัวเอง เมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการทำรายการ คุณวิศาลก็จะกลับไปดูข้อมูลที่สะสมไว้ได้ทันที และด้วยพื้นฐานของความเป็นนักข่าว ในบางครั้งคุณวิศาลก็จะหาข้อมูลด้วยการโทรศัพท์เพื่อตรวจสอบเรื่องราวจากแหล่งข่าวโดยตรงด้วยตัวเอง จึงนับได้ว่าคุณวิศาลเป็นพิธีกรคนหนึ่งที่มีความสำคัญกับการหาและสะสมข้อมูลเพื่อให้พร้อมที่จะใช้ได้ตลอดเวลา

นอกจากนี้ คุณวิศาลยอมรับว่า สไตส์การทำงานของคุณวิศาลมาจากการผสมผสานกันระหว่าง คุณสุทธิชัย หยุ่น และ อาจารย์สมเกียรติ อ่อนวิมล คุณไตรภพ ลิมปพัทธ์ และผู้ประกาศข่าวของต่างประเทศที่คุณวิศาลชื่นชมเป็นพิเศษและดูเป็นตัวอย่าง คือ แคน ราเตอร์ ของสถานี CBS , ปีเตอร์ เจนนิง ประกอบกับความเป็นตัวของตัวเองของคุณวิศาล จนกลายเป็นสไตส์ของคุณวิศาลในปัจจุบัน ทั้งนี้คุณวิศาลบอกว่าเป็นการศึกษาอย่างตั้งใจเพื่อเอาเป็นแบบอย่างด้วยการดูบ่อยๆ จนกระทั่งซึมซับสู่ตัวตนของตัวเอง และปรับใช้ตามประเด็นและเนื้อหาที่ต้องดำเนินรายการในแต่ละวัน

อย่างไรก็ตาม ในการพัฒนาอาชีพพิธีกรของคุณวิศาลยังพบว่า นอกเหนือจากการสังสมความเป็นตัวตนในวัยเยาว์ ประกอบกับประสบการณ์ในการทำงานและการศึกษาจากต้นแบบแล้ว คุณวิศาลบอกว่าปัจจัยที่ต้องแสวงหาอยู่เสมอเพื่อพัฒนางานก็คือ ข้อมูลที่ต้องศึกษาค้นคว้าให้มากที่สุด ต้องเป็นคนที่รอบรู้ ฝึกตัวเองให้เป็นคนรู้จักวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลให้คนดูเข้าใจได้ในทุกเรื่อง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่คุณวิศาลทำอย่างสม่ำเสมอมาโดยตลอด

รายการมันนี่ทอล์ค

รศ.ดร.ไพฑูลย์ เสรีวัฒนา

รูปแบบและเนื้อหาของรายการ รูปแบบของรายการได้เป็นอย่างดี มาจากรายการที่ออกอากาศในสหรัฐอเมริกา เมื่อ 30 ปีที่แล้ว คือ รายการ”วอลสตรีทวิค” มาปรับใช้เป็นรายการ “มันนี่ทอล์ค” ที่เน้นนำเสนอในแบบที่เข้าใจง่าย เป็นการให้ความรู้ในเรื่องที่ยากให้ชาวบ้านเข้าใจได้ โดย รศ.ดร.ไพฑูลย์ ให้สัมภาษณ์ว่าต้องการให้เป็นการพูดคุยให้ความรู้ ในแบบ “Edutainment” คือเป็นการให้ความรู้แบบที่ทำให้เกิดความสนุกสนานไปพร้อมกัน ดังนั้นการทำงานของพิธีกรจึงออกมาในลักษณะเป็นกันเอง และใช้ภาษาง่ายๆ จากการศึกษา ผู้วิจัยได้เห็นถึงความพยายามของพิธีกรในการพยายามอธิบายเพิ่มเติม เสริมผู้ร่วมรายการเป็นระยะเมื่อเห็นว่า กำลังสนทนากันในประเด็นที่ค่อนข้างเข้าใจยาก หรือใช้คำศัพท์ที่ยาก พิธีกรก็จะทำหน้าที่ขยายความเพิ่มเติมด้วยเสมอ

อื่นๆ โดยส่วนใหญ่รายการนี้จะเป็นการนำเสนอภาพการเสวนานอกสถานที่ โดยจะมีผู้ฟังเข้าร่วมรับฟังด้วย น้อยครั้งที่จะเป็นการถ่ายทำในสตูดิโอหรือห้องส่ง ดังนั้นการทำหน้าที่พิธีกรจึงออกมาเน้นหนักทางด้านกรเป็นผู้ดำเนินรายการหรือ Moderator ในการเสวนา คือทำหน้าที่เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมรายการหรือผู้ร่วมเสวนาได้พูดอย่างเต็มที่ โดยพิธีกรทำหน้าที่ในการรักษาทิศทางของการเสวนาให้อยู่ในประเด็น ไม่ให้ออกนอกเรื่อง และสไตส์ของพิธีกรที่เป็นเอกลักษณ์อย่าง

หนึ่งให้เห็นชัดเจนคือ พิธีกรจะพยายามสร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน และคลกผ่อนคลายอยู่เสมอ ประกอบกับผู้ร่วมรายการส่วนใหญ่ ก็เป็นคนที่อยู่ในแวดวงที่พิธีกรรู้จักมักคุ้นอยู่แล้ว จึงทำให้การพูดคุย เสวนา เป็นไปอย่างเป็นกันเอง มีการพูดแซวกันเป็นระยะ การเสวนาจึงเป็นไปอย่างออกรส

โครงสร้างทางความคิด จากการสัมภาษณ์ รศ.ดร.ไพบุลย์พบว่าหากย้อนไปตั้งแต่เริ่มทำรายการ อาจารย์ไม่เคยร่างประเด็น แต่ที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อถึงปัจจุบันนี้คือ เมื่อก่อนความคิดจะถูกถ่ายทอดออกมาตามเค้าโครงที่วางไว้ในสมองคล่องและเร็วกว่าในปัจจุบัน เพราะตอนนี้อายุมากขึ้น บางครั้งอาจารย์ยอมรับว่าลืม เพราะไม่ได้จด ไม่มีสคริปต์ ซึ่งเหตุนี้เองทำให้อาจารย์คิดว่าอาจจะต้องหยุดงานด้านนี้ในวันหนึ่ง เพราะเป็นงานที่ต้องใช้ไหวพริบ ปฏิภาณอย่างมาก

ภูมิหลัง รศ.ดร.ไพบุลย์เป็นเด็กต่างจังหวัด มาจากจังหวัดนครศรีธรรมราช เรียนและเติบโตในต่างจังหวัด เป็นเด็กเรียนดี ประกอบกับมักจะทำกิจกรรมอยู่เสมอ โดยเฉพาะกิจกรรมการแสดงออก เช่น การโต้วาที การแสดงละคร จึงได้รับการคัดเลือกให้เป็นนักเรียนดีเด่นของโรงเรียน จนกระทั่งมาเรียน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาที่กรุงเทพฯ และสอบเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี ที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขณะที่ศึกษาอยู่ได้เข้าเป็นสมาชิกชมรมปาฐกถาโต้วาทีของคณะ ซึ่งเป็นชมรมที่ฝึกหัดเรื่องการพูด และเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็น โดยมี อ.สุนีย์ สินธุเคชะ หรือ อาจารย์แม่ เป็นผู้สอน จนกระทั่งชนะเลิศการโต้วาทีระดับมหาวิทยาลัยก่อนจะเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านบริหารธุรกิจ ที่สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์ และได้มีโอกาสรายได้พิเศษจากการเป็นวิทยากรสอนด้านการพูดในช่วงเวลานั้น

จบแล้วจึงไปศึกษาต่อด้านการเงิน ที่มหาวิทยาลัยมิสซิสซิปปี และเป็นอาจารย์สอนหนังสือในต่างประเทศในเวลาต่อมา ก่อนจะกลับมาเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเงินในเมืองไทย เขียนหนังสือ และเป็นอาจารย์ที่สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์ไปพร้อมกัน ขณะเดียวกันก็เดินสายไปบรรยายตามที่ต่างๆ ก่อนจะมาทำรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับเรื่องหุ้น ทางช่อง 11 จนถึงวันนี้เป็นเวลา 12 ปีเต็ม

จากการศึกษา พบว่า ครอบครัวแทบจะไม่มีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตัวสู่งานพิธีกรเลย โดยอาจารย์ (รศ.ดร.ไพบุลย์) ยืนยันว่าในครอบครัวของอาจารย์ไม่มีใครเกี่ยวข้องกับเรื่องเหล่านี้ จึงน่าจะเป็นเรื่องของพรสวรรค์ความชอบในการพูด การฝึกฝนและการสั่งสมของตัวอาจารย์เอง จะเห็นได้ว่ากิจกรรมต่างๆที่อาจารย์ทำระหว่างศึกษาอยู่เอื้อประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนาตัวเองสู่อาชีพพิธีกรในเวลาต่อมา ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมการโต้วาที เล่นละคร รวมไปถึง

กิจกรรมเมื่อครั้งสังกัดชมรมปาฐกถาโต้วาที ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาฯ ประกอบกับได้รับการฝึกจากอาจารย์สุณีย์ สินธุเดชะ ด้วย ที่สำคัญการฝึกจากเวทีจริงเมื่อมีการแข่งขันต่างๆ รวมถึงการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้นอีกมิติหนึ่งเมื่อเริ่มเป็นวิทยากรสอนการพูด น่าจะเป็นอีกหนึ่งส่วนที่สำคัญในการพัฒนาตัวเองสู่อาชีพพิธีกรของอาจารย์ในเวลาต่อมา ทั้งนี้ไม่นับรวมการพัฒนาตัวเองในระหว่างเริ่มเป็นพิธีกรโทรทัศน์อีก รวมระยะเวลา 12 ปีเต็ม ซึ่งอาจารย์บอกว่า ช่วงแรกที่ทำรายการอุปสรรคที่สำคัญคือ อาการเกร็ง พูดไม่คล่อง ต้องใช้เวลาหลายเดือนจึงปรับตัวได้ และกว่าจะอยู่ตัวอาจารย์ก็ต้องใช้เวลาอีก 2-3 ปี จึงสามารถเป็นตัวของตัวเองได้อย่างทุกวันนี้

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากอาจารย์ไม่ได้จบทางด้านวิทยุโทรทัศน์มาโดยตรง เป็นแต่เพียงนักวิชาการที่เป็นนักพูด สิ่งหนึ่งที่ช่วยพัฒนางานด้านพิธีกรของอาจารย์ก็คือ การสอนหนังสือที่ต้องใช้การพูด รวมไปถึงการรับฟังคำแนะนำจากคนอื่น ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาตัวเอง และที่สำคัญอาจารย์จะนำเทปมาตรวจสอบหาข้อบกพร่องในการจัดรายการของตัวเองเสมอ อีกทั้งยังติดตามข่าวสารตลอดเวลาทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่หล่อหลอมตัวตนในกระบวนการพัฒนางานสู่อาชีพพิธีกรของอาจารย์ทั้งสิ้น

จากการศึกษายังพบว่า บุคคลที่เป็นต้นแบบสำหรับอาจารย์ในเมืองไทยนั้นไม่มี การทำหน้าที่พิธีกรของอาจารย์ส่วนใหญ่มาจากปฏิภาณ ไหวพริบส่วนตัว ที่อาจารย์ยืนยันว่าเป็นจุดขายหลักหรือลักษณะเฉพาะตัวของอาจารย์ที่ดึงดูด โดยมีวอเตอร์ คองโคลท์ ผู้ประกาศของ NBC เป็นบุคคลต้นแบบในเรื่องความถูกต้องชัดเจนในการใช้ภาษา ซึ่งอาจารย์ยึดเป็นแบบอย่างว่า การเป็นพิธีกรที่ดีควรจะใช้ภาษาให้ถูกอักขระออกเสียงชัดเจนถูกต้องด้วย เรื่องนี้จึงเป็นจุดเน้นพิเศษที่อาจารย์ตั้งใจเสมอมา และถ้าหากแขกรับเชิญพูดศัพท์ภาษาอังกฤษในรายการ อาจารย์ก็จะแปลทุกครั้งเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องร่วมกันกับคนดู

รายการเชี่ยวชาญแฉง

จอมขวัญ หลาวเพชร , ยุทธนา กระบวนแสวง

รูปแบบและเนื้อหาของรายการ รูปแบบของรายการที่มุ่งนำเสนอข้อเท็จจริง และข้อมูลที่ เป็นประโยชน์สำหรับนักลงทุน ทั้งในด้านข้อมูลโดยรวมไปถึงข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์วิพากษ์ แนวโน้ม ความเป็นไปได้ โดยมีทั้งการบอกเล่าตรงๆในช่วงแรกก่อน แล้วจึงมีการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลเฉพาะในอีกช่วงหนึ่ง ดังนั้นการทำหน้าที่ของพิธีกรจึงออกมาชัดเจนในรูปของการทำหน้าที่ถามแทนคนดู เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ที่สุด เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจ

ลงทุน การทำหน้าที่ของพิธีกรจึงอยู่ในลักษณะอยู่ฝ่ายเดียวกับคนดูอย่างเต็มที่ การสัมภาษณ์จึงออกมาในลักษณะที่คนดูไม่ใช่บุคคลที่ 3 กำลังนั่งดูคนกลุ่มหนึ่งสนทนากัน หากแต่เป็นการนั่งดูตัวแทนของตนกำลังค้นหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้ และมากไปกว่านั้นพิธีกรยังได้ทำหน้าที่รวบรวมเรียบเรียง สรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์มาสู่คนดูให้เข้าใจง่ายที่สุด โดยเฉพาะถ้าเป็นเนื้อหาหรือประเด็นที่ค่อนข้างเข้าใจยาก นอกจากนี้ ด้วยแนวคิดหรือคอนเซ็ปท์ “Concept” ที่พิธีกรมักพูดเสมอว่าเป็นรายการ “หุ่นอารมณ์ดี” ดังนั้นพิธีกรจึงพยายามสร้างบรรยากาศให้ผ่อนคลายอยู่เสมอ

อื่นๆ เวลา เนื่องจากรายการนี้เป็นรายการที่นำเสนอในช่วงบ่าย แต่เนื้อหาที่นำเสนอเป็นเรื่องยาก ดังนั้นแล้วพิธีกรจึงต้องใช้ความสามารถเต็มที่ที่จะต้องปรับข้อมูลให้ผู้ชมรับรู้และเข้าใจได้ง่ายที่สุด ด้วยบรรยากาศที่ดูเป็นกันเองเข้าถึงง่าย เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ผู้ชมเกิดอาการง่วง ในเวลาหลังรับประทานอาหารกลางวัน พิธีกรจึงต้องใช้ความสามารถอย่างมากทั้งในการปรับภาษาและอธิบายให้เข้าใจง่าย ขณะที่ต้องพยายามสร้างบรรยากาศไม่ให้เกิดความน่าเบื่อในเวลาเดียวกัน ภาษาที่ใช้จึงต้องเป็นภาษาง่ายๆ ไม่พูดคำศัพท์ที่ยากๆ หรือพยายามประดิษฐ์คำให้หูหึ่ง แต่เลือกที่จะเล่นคำ หรือมีลูกเล่นในการเรียงคำเรียงประโยคแทน เพื่อยังผลในการสร้างบรรยากาศที่สนุกผ่อนคลาย ที่สำคัญพิธีกรจะไม่พูดเยิ่นเย้อ แต่ต้องพยายามสื่อสารตรงๆ ด้วยคำพูดที่ตรงไปตรงมา และตรงประเด็นด้วย

ฉากและการวางตำแหน่ง นับได้ว่ารายการนี้มีความแตกต่างที่ชัดเจนมากในการจัดวางตำแหน่งของพิธีกรและแขกรับเชิญ พิธีกรยืนหน้าข้างสองข้าง ในขณะที่แขกรับเชิญนั่งอยู่ตรงกลาง เชื่อว่าการวางตำแหน่งเช่นนี้ ทำให้เป็นผลกับการทำงานของพิธีกรคือ อยู่เหนือผู้ร่วมรายการ ดังนั้นแล้ว อาจเกิดความรู้สึกเหนียวแน่นกว่าเล็กน้อยในขณะที่ทำหน้าที่ และอาจเป็นผลดีในแง่ของความมั่นใจในการสัมภาษณ์แขกรับเชิญด้วย แม้ผู้ร่วมรายการจะเป็นผู้บริหารระดับสูงและมีความอาวุโสมากก็ตาม ขณะเดียวกัน ผู้ร่วมรายการอาจรู้สึกอึดอัดเล็กน้อยกับตำแหน่งที่นั่งอยู่ น่าจะเป็นผลอย่างมากในเชิงจิตวิทยากับการจัดวางตำแหน่งเช่นนี้ที่ทำให้พิธีกรรู้สึกง่ายต่อการที่จะซักถามข้อมูลจากผู้ร่วมรายการ

การเตรียมตัว จากการสัมภาษณ์ พบว่า พิธีกรทั้งสองจะไม่มีสคริปต์แบบละเอียด แต่จะมีข้อมูลและประเด็นอยู่บ้าง และจะศึกษาข้อมูลของบริษัทต่างๆ ข่าวสารของบริษัท หุ่นที่น่าสนใจ และจะใช้กลยุทธ์ในการเตรียมตัวคือ จะคุยกันก่อนสองคนเพื่อเตรียมประเด็น 2-3 ประเด็น โดยมีคุณยุทธนาเป็นหลักในการเตรียมประเด็น นอกจากนี้คุณจอมขวัญยังเปิดเผยว่า จะไม่ค่อยคุยกับแขกรับเชิญก่อน เพราะจากการถามก่อนทำให้แขกรับเชิญเกิดการเตรียมตัว ทำให้ได้ข้อมูลและ

ความรู้สึกที่ไม่สุด กับคำถามอีกครั้งในรายการ ซึ่งปัจจัยนี้น่าจะส่งผลกับความเป็นธรรมชาติและ ความสดของบรรยากาศที่ออก

ภูมิหลัง จอมขวัญ หลาวเพชร มาจากครอบครัวฐานะปานกลาง ที่มีคุณพ่อรับราชการ คุณแม่เป็นแม่บ้าน จบการศึกษาปริญญาตรีจากคณะมนุษยศาสตร์ เอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ขณะที่ศึกษาอยู่ได้มีโอกาสเรียนเพิ่มเติมเกี่ยวกับ Journalism เกี่ยวกับการจับประเด็นข่าว เขียนข่าว การวิเคราะห์ประเด็นข่าว จนเริ่มรู้สึกชอบ หลังจากเรียนจบ ทำงานที่แรกที่ซีเอ็ดบุ๊ค ในตำแหน่งผู้ช่วยบรรณาธิการหนังสือต่างประเทศ ประมาณ 6 เดือน จากนั้นได้ เข้าทำงานที่ไอทีวี ในตำแหน่งนักแปลและร่วมกันทำงานในหน้าที่ Producer ด้วย ประมาณ 7 เดือน จึงตัดสินใจออกมาด้วยเหตุผลเกี่ยวกับระบบการบริหารงานขององค์กร ต่อมาได้มีโอกาสเข้า ทำงานที่ Nation ซึ่งค่อนข้างเครียดในช่วงแรกๆ แต่ด้วยความพยายามและตั้งใจทำงาน ทำให้เข้าที่ จนกระทั่งครบ 3 ปีในที่สุด

จากการศึกษาพบว่า ครอบครัวมีผลต่อตัวตนของคุณจอมขวัญโดยอ้อม เนื่องจากคุณ พ่อคุณแม่มักจะให้ลูกแสดงความคิดเห็น ให้อิสระในการคิด การพูด และให้โอกาสในการซักถาม ซึ่งคุณจอมขวัญเชื่อว่าอาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพของการเป็นพิธีกรในปัจจุบัน ใน เรื่องของการกล้าคิด กล้าแสดงออก และทำทุกสิ่งอย่างเต็มที่ ซึ่งโดยส่วนตัวแล้วคุณจอมขวัญเป็น คนที่ไม่ซับซ้อน การพูดและการใช้ภาษาขณะสัมภาษณ์จึงเป็นภาษาที่ไม่ซับซ้อน เลือกใช้คำง่ายๆ ด้วยเหตุผลที่คุณจอมขวัญให้ไว้ว่า ที่เลือกใช้ภาษาง่ายๆเพราะความเป็นสื่อโทรทัศน์ นอกจากนี้โดย ธรรมชาติของคุณจอมขวัญยังเป็นคนที่คิดเร็ว พูดเร็ว ในขณะที่สัมภาษณ์จึงมีจังหวะการพูดที่ค่อนข้าง เร็ว

นอกเหนือจากอิทธิพลของครอบครัวแล้ว การสั่งสมความรู้และประสบการณ์ก็เป็นสิ่ง สำคัญ เพราะแต่เดิมคุณจอมขวัญไม่ได้มีความรู้ในเรื่องของเศรษฐศาสตร์ เศรษฐกิจ และหุ้น จึง ต้องอาศัยพยายามหาความรู้และข้อมูลจากสื่อต่างๆ โดยหนังสือพิมพ์ที่ชอบอ่านคือ “กรุงเทพธุรกิจ” และหมั่นติดตามข่าวสารจากหน่วยงานต่างๆ เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย รวมทั้งเปิดรับความรู้ จากบุคคลต่างๆ เพื่อหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา

บุุทธนา กระบวนแสง เริ่มจากการมีน้ำสาวเป็นนักข่าว ซึ่งได้มีโอกาสติดตามไปทำข่าว ด้วยตอนเด็กๆ แต่ขณะนั้นไม่ได้คิดว่าอยากจะทำงานทางด้านนี้เลย จนกระทั่ง เรียนจบระดับ ปริญญาตรีจากคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงเริ่มต้นทำงานแรกโดยทำรายการให้กับ

สถานีวิทยุทหารของกรมการรักษาดินแดน และต่อมาจึงทำ Media Plus News and Talk FM. ก่อนจะทำรายการให้กับวิทยุ Nation และมาสู่ Nation TV ในที่สุด

ครั้งแรกที่อยู่ Nation คุณยุทธนาขอมยอมรับว่า มี คุณสุทธิชัย หยุ่น เป็นต้นแบบโดยธรรมชาติ แต่สักระยะก็เริ่มพัฒนาความเป็นตัวเองมาเรื่อยๆ จนกระทั่งค้นพบตัวเองในที่สุด นอกจากนี้คุณยุทธนายยังมีปรัชญาหลักๆที่ทำให้คุณยุทธนาทำหน้าที่พิธีกรได้ดีคือ “จะทำให้ผู้ชมได้ประโยชน์สูงสุด” ประกอบกับการมีพื้นฐานจากวิทยุ ก็มีส่วนช่วยในเรื่องของการทำงานด้านโทรทัศน์ โดยคุณยุทธนาจะพยายามสื่อสารให้เข้าใจง่ายที่สุด และเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุดด้วย

รายการเส้นทางนักลงทุน

ธีรรัตน์ รัตนเสวี

รูปแบบและเนื้อหาของรายการ เป็นรายการสนทนาเชิงข่าว ดังนั้นการดำเนินรายการของพิธีกรจึงออกมาในลักษณะกึ่งพิธีกรกึ่งผู้ประกาศข่าว ทั้งในเรื่องภาษาที่ใช้ ลีลาหรือบุคลิกภาพที่แสดงออกมา ทั้งนี้หากเนื้อหาหรือประเด็นที่สัมภาษณ์เป็นเรื่องของการประชาสัมพันธ์ พิธีกรจะสัมภาษณ์ได้ไม่มีสีสรรหรือออกรสออกชาติเท่ากับประเด็นเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจหรือประเด็นที่เป็นข่าวอยู่ในความสงสัยของผู้ชมหรือนักลงทุน

อื่นๆ เวลาออกอากาศสด ในช่วงเช้า ที่ยังอยู่ในบรรยากาศของความเป็นข่าวเช้าอยู่ ประกอบกับเป็นเวลาที่ย่ำจืด ทำให้การนำเสนอของพิธีกรค่อนข้างกระฉับกระเฉง รวบรัด และดูเร่รือ

การเตรียมตัว คุณธีรรัตน์ให้สัมภาษณ์ว่าไม่จำเป็นต้องเตรียมตัว เพราะทำเองหมดทุกกระบวนการของรายการ ซึ่งมีส่วนช่วยอย่างมากในการดำเนินรายการ เพราะจะรู้สคริปต์ของการทำงานทั้งหมด จะรวบรวมข้อมูลทั้งจากสำนักข่าวต่างๆทั้งในและต่างประเทศ และนำมาวิเคราะห์และรายงานออกมาให้เข้าใจง่ายๆ จึงรู้ว่าจะทำให้การสัมภาษณ์และการล้วงข้อมูลจากผู้ร่วมรายการจะทำให้เกิดความตื่นไหวได้อย่างไร นอกจากนี้เมื่อจบงานแต่ละชิ้น จะนำกลับมาศึกษาใหม่ ดูเทปดูผลตอบรับจากผู้ชม แล้วปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอ

รายการเส้นทางนักลงทุน

ธีรรัตน์ รัตนเสวี

ภูมิหลัง คุณธีรรัตน์ เรียนประถมศึกษาที่โรงเรียนสวนบัว ซอยอารีย์ และเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนสาธิตปทุมวัน ด้านศิลปะ-คำนวณ โดยในขณะที่ศึกษาอยู่ได้มีโอกาสไปฝึกภาษาที่ต่างประเทศบ้างในช่วงซัมเมอร์ หลังจากนั้นจึงสอบเอนทรานซ์เข้าคณะนิเทศศาสตร์ เพราะเห็นตัวอย่างของคนเรียนทางด้านนี้แล้วมีผลงานที่น่าสนใจ โดยได้มีโอกาสเห็นผลงานของคุณนกนิรมล รวมไปถึงงานของคุณอุษา เพชรฤทธิ์ จึงเริ่มรู้สึกสนใจและมองว่าอาชีพด้านนี้น่าทำ ประกอบกับส่วนตัวสนใจเกี่ยวกับเรื่องกล้องถ่ายรูป กล้องถ่ายภาพ จึงได้เลือกนิเทศศาสตร์ อุษาเป็นอันดับแรก ซึ่งแต่เดิมเป็นคนที่ไม่ค่อยกล้าแสดงออกเลย ไม่เคยคิดว่าจะสามารถทำงานอย่างนี้ได้ เมื่อศึกษาจบได้มีโอกาสทำงานกับคุณอุษา เพชรฤทธิ์ ในป่าใหญ่ ศรีเอชัน เป็นอันดับแรก ยังเป็นเหมือนแรงบันดาลใจในการทำงานเพิ่มเติมทางด้านนี้

หลังจากนั้นได้ไปศึกษาต่อต่างประเทศในระดับปริญญาโททางด้านข่าวโดยเฉพาะ ในสาขา Communication Arts เกี่ยวกับงานโทรทัศน์และเรียนพิเศษเพิ่มเติมในสาขา News Productions และกลับมาเป็นอาจารย์พิเศษสอนที่อุษาฯ ระยะเวลาหนึ่ง ต่อมาได้กลับไปเรียนต่ออีกครั้งทางด้านเศรษฐกิจของยูซี เบิร์กลีย์ และเรียนต่อด้าน Telecommunication Management อีก 2 ปี ทำให้มีความรู้แน่นขึ้นทางด้านภาษา คอมพิวเตอร์ เศรษฐกิจองค์กรวม จากนั้นจึงกลับมาเมืองไทยและเริ่มงานที่ไอทีวี ทั้งงานทางด้านพิธีกร ผู้ประกาศ และงานเบื้องหลัง

จากการศึกษาพบว่าแม่ของคุณธีรรัตน์ทำงานเป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ จึงเป็นตัวอย่างในเรื่องของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับคุณธีรรัตน์ คุณธีรรัตน์ได้ให้ความสำคัญกับการรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่เด็ก ประกอบกับได้มีโอกาสไปเรียนในต่างประเทศ จึงทำให้คุณธีรรัตน์เป็นพิธีกรที่ภาษาอังกฤษดีเยี่ยมคนหนึ่ง นอกจากนี้การทำงานด้วยตัวเองในทุกขั้นตอนก็เป็นประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนางานและการนำเสนอข้อมูลในฐานะพิธีกรของคุณธีรรัตน์

ส่วนบุคคลต้นแบบของคุณธีรรัตน์ คือคุณอุษา เพชรฤทธิ์ ซึ่งเก่งทั้งงานด้านนิเทศศาสตร์ เก่งทั้งภาษา ความเป็นคนที่ละเอียด มีข้อมูลชัดเจน เตรียมตัวดีเสมอก่อนที่จะออกสื่อ ทำให้คุณธีรรัตน์อยากทำตามอย่าง นอกจากนี้ยังมี ต้นแบบจากต่างประเทศด้วย ทั้ง ปีเตอร์ เจนนิง จาก NBC แคน ราเตอร์ จาก CBS ซึ่งบุคคลเหล่านี้มีการเตรียมตัวดี ศึกษาข้อมูล ออกทำงานภาคสนามด้วย

ตัวเอง ไม่ได้นั่งแต่ใน studio เท่านั้น จากบุคคลเหล่านี้เป็นทั้งบุคคลต้นแบบและแรงบันดาลใจให้คุณธีรรัตน์เป็นคุณธีรรัตน์ในทุกวันนี้

ทั้งนี้หากพิจารณาทีละปัจจัยที่ส่งผลต่อสไตส์การสัมภาษณ์ของพิธีกรรายการสนทนาเชิงสาระ โดยจัดกลุ่มที่มีผลมากที่สุด ไปสู่ระดับรองลงมา อาจจัดได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อสไตส์การสัมภาษณ์ของพิธีกรในลำดับต้นๆ ได้แก่ **ประสบการณ์ข่าว** โดยพิธีกรหลายคนยืนยันเป็นเสียงเดียวกันว่า หากเคยคลุกคลีกับวงการข่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเคยเป็นนักข่าวมาก่อน จะมีผลอย่างมากต่อความเป็นมืออาชีพในงานด้านพิธีกรสนทนาเชิงสาระ ซึ่งจากประสบการณ์การเป็นผู้สื่อข่าวมาก่อน จะทำให้การจับประเด็นเป็นไปโดยอัตโนมัติ การตั้งคำถามได้ต่อเนื่องตรงเป้าหมาย รู้เทคนิคที่จะล้วงคำตอบจากแขกรับเชิญ รู้แนวทางการหาข้อมูล รู้จักแหล่งข่าว รวมไปถึงคุ้นเคยใกล้ชิดกับแหล่งข่าวที่อาจกลายมาเป็นแขกรับเชิญในรายการ โดยพิธีกรที่ได้รับอิทธิพลในข้อนี้อย่างชัดเจน ได้แก่ คุณวิศาล ดิลกวิชิต คุณสรยุทธ สุทัศนะจินดา คุณอดิศักดิ์ ศรีสม และคุณธีรรัตน์ รัตนเสวี

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่ส่งผลทั้งต่อสไตส์และการรักษามาตรฐานการทำงานตลอดจนการพัฒนาการทำงานของพิธีกรรายการสนทนาเชิงสาระที่สำคัญมากอีกประการหนึ่งคือ **พรแสวง** หรือการแสวงหาองค์ความรู้ การเปิดรับข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ โดยพิธีกรทั้ง 6 รายการให้ความสำคัญมากกับการแสวงหาความรู้เพื่อเป็นข้อมูลส่วนตัวในการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณวิศาล นอกจากจะติดตามข่าวสารเป็นประจำแล้ว ยังมีการจัดเรียงข้อมูลไว้เป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็น “Data Base” ส่วนตัว นอกจากนี้อาจจะไปเรียนเพิ่มเติมในบางครั้งเพื่อแสวงหาความรู้เพิ่มเติม เช่นเดียวกับคุณสรยุทธ ที่นอกจากจะติดตามข่าวสาร และอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวันแล้ว ยังให้ความสำคัญกับการศึกษาข้อมูลดิบก่อนเข้ารายการอย่างจริงจัง โดยสั่งไม่ให้มีการรบกวนเด็ดขาดเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงก่อนเข้ารายการ หรืออย่างคุณ ธีรรัตน์ รัตนเสวี ก็ให้ความสำคัญกับการติดตามข่าวสารจากทั้งสำนักข่าวต่างประเทศและในประเทศ มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ในอีกขั้นตอนหนึ่ง

นอกจากนี้ ปัจจัยในเรื่อง **ภูมิหลัง** ก็มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าปัจจัยด้านประสบการณ์ข่าว จะเห็นได้จาก รศ.ดร.ไพบุลย์ เสรีวิวัฒนา ที่เป็นนักโต้วาทีตั้งแต่สมัยยังเรียนอยู่ คุณยุทธนา กระบวนแสง ที่มีทักษะการสื่อสารผ่านสื่อจากการเป็นผู้จัดรายการวิทยุมาก่อน คุณจอมขวัญ หลาวเพชร ได้รับอิทธิพลจากการเลี้ยงดูที่มีการเปิดโอกาสให้เป็นคนกล้าแสดงออก กล้าคิด กล้าพูด หรือ คุณ ธีรรัตน์ รัตนเสวี ซึ่งมีแม่เป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ จึงให้ความสนใจกับภาษาอังกฤษ

เป็นพิเศษ ซึ่งทุกวันนี้คุณธีรรัตน์ก็เป็นพิธีกรที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเยี่ยม โดยเป็นผลจากการจบการศึกษาจากต่างประเทศ และเป็นผลจากการที่ให้ความสนใจด้านภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ยังเด็กด้วย

ส่วนอีกปัจจัยหนึ่งที่ถูกจัดเป็นปัจจัยสำคัญลำดับต้นๆ คือ **บุคคลต้นแบบ** จะเห็นได้จากสไตส์ที่เหมือนคุณสุทธิชัย หยุ่น อย่างมาก ของคุณสรยุทธ ซึ่งคุณ สรยุทธ ก็ยอมรับว่า ซึมซับสไตส์มาจากคุณสุทธิชัยทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ คุณวิศาลที่ยอมรับเช่นกันว่า สไตส์ของตัวเองเป็นการผสมผสานกันระหว่าง สไตส์ของคุณไตรภพ ลิมปพัทธ์ คุณสุทธิชัย หยุ่น อาจารย์สมเกียรติ อ่อนวิมล และ แदन ราเตอร์ ผู้ประกาศข่าวต่างประเทศ แม้กระทั่งคุณ ธีรรัตน์ รัตนเสวี ก็มีบุคคลต้นแบบอย่างคุณ ยุพา เพชรฤทธิ์ ส่วนคุณยุทนา กระบวนแสง ก็มีบุคคลต้นแบบอย่างน้ำสาวที่เป็นผู้สื่อข่าว และคุณยุทนาได้มีโอกาสติดตามไปทำงานด้วยเมื่อตอนยังเด็ก เป็นต้น

นอกจากปัจจัยที่มีความสำคัญมากในระดับที่เท่าๆกันข้างต้นแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นที่รองลงมาอีก ไม่ว่าจะเป็น เรื่องของนโยบายองค์กร ที่เป็นปัจจัยกำหนดขอบเขตการสัมภาษณ์ของพิธีกรว่าทำได้แค่ไหน หรือนโยบายขององค์กรอาจหล่อหลอมสไตส์พิธีกรของสถานีให้มีสไตส์พื้นฐานที่คล้ายกันอย่างไร หรือ เนชั่นทีวีก็จะมีสไตส์เฉพาะตัวของแต่ละสถานีที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ปัจจัยด้านการเตรียมตัว และ เวลาออกอากาศ ก็สำคัญเช่นกัน ซึ่งหากมีการเตรียมตัวที่ดี โดยเฉพาะการเตรียมข้อมูลก่อนการสัมภาษณ์ หรือการเตรียมตัวพูดคุยเพื่อแบ่งประเด็นกันของพิธีกรคู่ นอกจากนี้ หากเวลาออกอากาศเป็นช่องทางที่คนอาจจะร้อนและง่วง ก็อาจจะต้องมีการปรับสไตส์การสัมภาษณ์ให้สดชื่นขึ้น หรือถ้าหากมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาในการสัมภาษณ์ที่น้อยอย่างรายการเชียวกแพง และรายการเส้นทางนักลงทุน ที่การสัมภาษณ์เป็นเพียงแค่ช่วงหนึ่งในรายการ การถามคำถามต่อเนื่อง หรือการเชื่อมประเด็นก็ไม่สามารถทำได้มากนัก นอกจากนี้ ปัจจัยในเรื่องโครงสร้างทางความคิด ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความถี่ไหลในการสัมภาษณ์ของพิธีกรรายการสนทนาเชิงสาระ ซึ่งหากพิจารณาในเรื่องของโครงสร้างทางความคิด ก็จะได้รับอิทธิพลสืบเนื่องมาจากปัจจัยข้างต้นอีกทอดหนึ่ง ทั้งประสบการณ์ด้านข่าว พรแสวง และระยะเวลาการทำงานที่ยั่งยืน ความชำนาญในเรื่องของการจัดเรียงความคิดในสมองยังเป็นไปอย่างอัตโนมัติ

วัตถุประสงค์ที่ 3 ทศนคติของผู้ชมหรือผู้รับสารต่อสไตส์การสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการของพิธีกรรายการประเภทสนทนาเชิงสาระ

ปัญหาคำวิจัยข้อที่ 3 คือ ผู้รับสารมีทัศนคติต่อสไตส์การสัมภาษณ์ของพิธีกรแต่ละคนอย่างไร ซึ่งผลการศึกษาพบว่า

จากการจัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus Groups) ทำให้ทราบถึงมุมมองของผู้ชมรายการโทรทัศน์ต่อพิธีกรทั้ง 6 รายการ ดังนี้

รายการรองสถานการณ์

คุณ อติศักดิ์ ศรีสม

กลุ่มนิสิต-นักศึกษา วัย 20-25 ปี

กลุ่มนิสิตนักศึกษาอายุ 20-25 ปีโดยประมาณ มีความเห็นในเรื่องบุคลิกภาพในการดำเนินรายการของคุณอติศักดิ์ว่าดูน่าเชื่อถือ การแต่งกาย หน้าตา ทรงผมสะอาดเรียบร้อย จังหวะการพูดจามีจังหวะจะโคน อักขระชัดเจนถูกต้อง แต่เสียงเบา พูดไม่เต็มเสียง ลักษณะท่าทาง สีหน้า ดูเป็นกันเอง การยกไม้ยกมือ การวางมือ ดูเหมาะสมไม่ดูแข็งหรือก้าวร้าว กิริยาท่าทางดูค่อนข้างเนิบ ระวังท่าทางการวางตัวคงเส้นคงวาตั้งแต่เริ่มรายการจนจบรายการ ดูนิ่งๆ ไม่ค่อยมีสีสันทัน

สไตล์การทำหน้าที่พิธีกร คงเส้นคงวาในเรื่องของความเนิบนาบ สไตล์ที่ออกมาจึงไม่สามารถจัดเป็นเชิงรุกได้เต็มที่ จนบางครั้งดูน่าเบื่อ ไม่หือหาว อาจจะทำให้คนดูเบื่อง่าย

การสร้างบรรยากาศในรายการ พิธีกรมีความเด่นในเรื่องบุคลิกภาพ แต่การสร้างเสริมบรรยากาศในรายการดูน่าเบื่อ อาจเป็นเพราะสไตล์ของตัวพิธีกรกับประเด็นซึ่งเป็นเนื้อหาสาระที่ค่อนข้างเป็นเรื่องยาก ต้องอธิบายทำความเข้าใจกับประชาชน จึงทำให้รวมๆ ดูน่าเบื่อ หรือดูแล้วเบื่อง่าย ไม่น่าติดตามเมื่อเปรียบเทียบกับรายการดังกล่าวกับรายการอื่น ๆ ที่มีรูปแบบและลักษณะใกล้เคียงกัน

การตั้งคำถามของตัวพิธีกรทำได้ดี รู้จักจับประเด็นเพื่อให้ได้ข้อมูล ณ เวลานั้นๆ ซึ่งล้วนเป็นประโยชน์ต่อผู้ชม คำถามที่ถามมีลักษณะที่เหมือนทั้งเตรียมสคริปต์และไม่ได้เตรียมสคริปต์ ซึ่งน่าจะเป็นการอาศัยปฏิภาณไหวพริบของตัวผู้พิธีกรเองเป็นหลัก

การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการเป็นกันเองดี ค่อนข้างให้เกียรติกับผู้ร่วมรายการในการให้ข้อมูล หรือแสดงความคิดเห็น จะไม่แทรกหรือตัดบท นั้นเป็นข้อดีของคุณอติศักดิ์ ผู้ร่วมรายการจึงรู้สึกไม่อึดอัด

ปัจจัยแวดล้อมกับสไตล์ของพิธีกรไม่ว่าจะเป็นรูปแบบรายการ เนื้อหา ฉาก และองค์ประกอบอื่นส่งผลให้รายการดูน่าเบื่อ อันอาจเกี่ยวเนื่องกับฉาก บรรยากาศของห้องส่งอุปกรณ์ประกอบฉาก ที่มีโทนสีคู่อึดอัด หรือฉากด้านหลังที่คู่อึดอัด กอปรกับเนื้อหาหนัก ๆ ที่ดูน่าเบื่อโดยภาพรวมแล้ว เมื่อผู้ชมรับชมนาน ๆ อาจจะทำให้เบื่อได้ เพราะพิธีกรดำเนินรายการแบบเดิมๆ ระยะเวลาตั้งแต่ต้นจนจบ

กลุ่มวัยทำงานตอนต้น อายุ 25-40 ปี

บุคลิกภาพโดยทั่วไป กลุ่มวัยทำงานตอนต้นเห็นตรงกันว่าคุณอดีศักดิ์หน้าตาดีมีความเป็นธรรมชาติในแบบของตัวเอง ในเรื่องของบุคลิกไม่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงอะไร หน้าตาบุคลิกน่ามองน่าดู น่าเสียดใจเพราะน่าฟัง จังหวะจะโคนและอักขระดี น่าฟัง น่าเสียดใจชัดเจน น่าเชื่อถือ แต่ดูเหมือนมักจะใช้กิริยาและน้ำเสียงคำพูดตัดบทเหมือนใช้อารมณ์ของตัวเอง มาเป็นเกณฑ์ ทำทางนึ่งดี การใช้มือประกอบการพูดดูเหมาะสม

กลุ่มวัยทำงานตอนต้นเห็นว่าคุณอดีศักดิ์มีสไตล์การทำหน้านี้อพิธีกรที่ดูทันสมัย เป็นลักษณะเชิงรุก เชื่อมโยงคำตอบคำถามได้ดี มีการต่อประเด็นชัดเจน มองโดยภาพรวมคุณอดีศักดิ์ดูมีสไตล์เป็นตัวของตัวเองสูงมาก

ส่วนการสร้างบรรยากาศในรายการ ดูเป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการได้ดี แต่ดูไปนาน ๆ แล้วไม่เร้าความรู้สึกให้ผู้ชมเกิดความสนใจ ติดตาม เหมือนมานั่งคุยกันเรื่อย ๆ ให้ความหลากหลายไป ดูเหมือนยึดกับรูปแบบเก่า ๆ เป็นการถามเพื่อรอคำตอบอย่างเดิยซ้ำ ๆ ไม่มีอะไรนอกบท แต่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี

การตั้งคำถาม กลุ่มวัยทำงานตอนต้นตั้งข้อสังเกตว่าเหมือนถามตามบท หรือตามสคริปต์ ดูเรื่อย ๆ ไม่คึกคัก แสดงความเห็นน้อย ๆ ไม่ได้รุกหรือรับจนทำให้ดูโดดเด่น แต่ทักษะดี คุณลาดมีความรู้ในเรื่องหรือประเด็นนั้น ๆ จึงสามารถทำให้ถามได้แบบไม่เคอะเขิน โดยกลุ่มวัยทำงานตอนต้นสันนิษฐานจากที่ชมรายการว่าอาจเป็นเพราะคุณอดีศักดิ์ถามตามสคริปต์ได้ดี หรือเตรียมตัวในประเด็นนั้นมาดี

ส่วนการปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการ กลุ่มวัยทำงานตอนต้นเห็นว่าคุณอดีศักดิ์ทำได้ดีมีความเป็นกันเองกับแขกร่วมรายการแต่บางครั้งก็ดูเหมือนดูจะฝืน ๆ อึดอัด ทำเหมือนรีบรื้อ

และให้เกียรติผู้ร่วมรายการมากเกินไปจนดูอึดอัด แต่มีการส่งลูกรับลูกกับผู้ร่วมรายการดี รู้จักจังหวะในการเข้าแทรกหรือการรอให้ผู้ร่วมรายการอธิบายประเด็นให้ละเอียดก่อน แล้วจึงถามต่อ

ในเรื่องของปัจจัยแวดล้อมทั้งรูปแบบรายการ เนื้อหาหรือฉากแสงสี ที่ส่งผลกับสไตล์กับการทำงานของพิธีกร กลุ่มวัยทำงานตอนต้นเห็นว่าทำให้น่าเบื่อ และยังพบว่า แม้จะมีการพูดคุยกันในประเด็นที่ร้อนหรือน่าสนใจเพียงไร ระดับการดำเนินรายการของพิธีกรก็ดูเฉื่อย ๆ เรื่อย ๆ ฉากก็เชย รวมทั้งรายการเป็นเหมือนพยายามให้มีสาระแต่ไม่ฉีกแนวหรือไม่มีส่วนใดมาดึงดูดชวนให้น่าสนใจ ให้กระตุ้นคนดู รายการค่อนข้างเนิบอยู่ระดับเดิมตลอด ประกอบกันทำให้คนดูเบื่อได้เร็วขึ้น

กลุ่มวัยทำงาน อายุ 40 ปีขึ้นไป

ในเรื่องบุคลิกภาพโดยทั่วไป กลุ่มวัยทำงานตอนปลายเห็นว่า หน้าตาการแต่งตัวบุคลิกภาพของคุณอดีศักดิ์ ดูเหมาะกับการเป็นพิธีกร การพูดจามีจังหวะจะโคนดี ออกอักขระชัดเจน มีการเน้นย้ำ การพูดไม่เร็ว แต่วางท่ามากเกินไปทั้งท่าทางสีหน้า ทำให้ดูแข็งแข็งๆ แต่ท่าทางการนั่งดูดี การแสดงความสนใจในประเด็น คำถามและคำตอบดี

สไตล์การทำหน้าที่พิธีกร เป็นเชิงรุก การลำดับความคิดดี แต่ดูเหมือนยังติดชกถามแบบนักข่าวชนิดน้อย ทำให้ความเป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการมีระยะห่าง ค่อนข้างเป็นทางการมากไป

การสร้างบรรยากาศในรายการ มีการสร้างให้บรรยากาศเป็นกันเองได้ดี แต่เหมือนบางครั้ง ลืมคนดู เหมือนคนดู กำลังดูคนที่ไม่รู้จักรับรู้กัน

การตั้งคำถาม ดูทำการบ้านมาดี มีการเตรียม Script มีการโยงเรื่องราวเชื่อมกันได้ สอดคล้องตรงประเด็น ถามแทรกพองาม ย้ำคำถามดี ไม่พูดแซงขณะผู้ร่วมรายการอธิบาย แต่ดูเหมือนตาม Script มากไปหน่อย เหมือนนำเสนอความฉลาดตัวเองน้อย

การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการดี ดูเข้ากับผู้ร่วมรายการได้ดี มีสีหน้า ตั้งใจรับฟัง รุก-รับ ถาม-ตอบ สรุประเด็นเชื่อมประเด็นได้ดี แต่ทำตัวดูเป็นทางการมากไป สำหรับภาพที่แสดงออกมา บางครั้งจะทำให้คนดูเบื่อ

ปัจจัย จาก รูปแบบรายการ และเนื้อหารายการ ไม่ดีเลย โดยเฉพาะจาก ด้านเทคนิคก็ยัง ไม่ดีพอที่จะทำให้รายการน่าติดตาม แม้บางครั้งประเด็นจะน่าสนใจก็ตาม

โดยสรุปในเรื่องทัศนคติของผู้รับสารต่อสไตส์การสัมภาษณ์ของคุณอดิศักดิ์

กลุ่มนิสิตนักศึกษา

ชื่นชอบบุคลิกภาพส่วนตัวของคุณอดิศักดิ์ โดยเฉพาะหน้าตา การแต่งกาย การใช้เสียง ส่วนการถามคำถาม กลุ่มนิสิตนักศึกษา เห็นว่าคุณอดิศักดิ์ทำได้ดี มีปฏิภาณไหวพริบ จับประเด็นดี มีประโยชน์กับผู้ชม แต่สไตส์ดูเนิบช้า จนดูน่าเบื่อในบางครั้ง การสร้างบรรยากาศก็ดูน่าเบื่อ ปัจจัยแวดล้อมในรายการไม่ดี

วัยทำงานตอนต้น

เห็นว่าคุณอดิศักดิ์หน้าตาดี น่าเสียงดี น่าเชื่อถือ บุคลิกดูเหมาะสม สไตส์การสัมภาษณ์ เป็นเชิงรุกมีความเป็นตัวของตัวเองสูง บรรยากาศดูเรื่อยๆ ดูเป็นรูปแบบการทำรายการแบบเก่าๆ ไม่น่าสนใจ ถามคำถามเหมือนตามสคริปต์ แต่เหมือนมีการเตรียมตัวดี นำเสนอออกมาดูฉลาด เป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการ แต่ให้เกียรติมากจนดูอึดอัดในบางครั้ง ปัจจัยอื่นด้านการผลิตน่าเบื่อ

วัยทำงานตอนปลาย

เห็นว่าคุณอดิศักดิ์มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับการเป็นพิธีกร แต่บางครั้งดูวางท่ามากเกินไป สไตส์ การสัมภาษณ์เป็นเชิงรุก ลำดับความคิดดี ตั้งคำถามดีแต่เหมือนตามสคริปต์ แต่ทำได้ดี การสร้าง บรรยากาศเป็นกันเอง ใส่ใจผู้ร่วมรายการ แต่มักลืมนักสัมภาษณ์กับคนดู องค์กรประกอบอื่นใน รายการไม่ดี

รายการถึงลูกถึงคน

สรยุทธ สุทัศนจินดา

กลุ่มนิสิตนักศึกษา อายุ 20-25 ปี

บุคลิกภาพโดยทั่วไป กลุ่มนิสิตนักศึกษามองว่าคุณสรยุทธมีบุคลิกภาพออกไปทางดูดี ฉลาด จริงจัง จังหวะและน้ำเสียงเข้มแข็ง การใช้ภาษาท่าทางอากัปกริยาเป็นตัวของตัวเอง เช่น ตะ แตะ ปลายคาง ผายมือ กอดอก เป็นต้น การแต่งกายดูเข้ากับบุคลิกเข้ากับรูปแบบของรายการที่จัดได้ดี

การแสดงออกซึ่งสีหน้า ดูจริงจัง สนใจ และใส่ใจในประเด็นที่ต้องการถามหรือคำตอบที่ได้รับ และวิเคราะห์ประเด็นไปด้วยในตัวพร้อมกับสามารถแสดงความคิดเห็นเพื่อชี้แนะหรือเป็นแนวทางในการดำเนินรายการได้ดีพอตัว แต่อักขระยังไม่ชัดเจน พูดยานปากยานคาง แต่เมื่อดูโดยรวมของบุคลิกแล้วนับว่าเหมาะกับรายการที่ทำอยู่

สไตล์การทำหน้าที่พิธีกร เป็นลักษณะเชิงรุก เข้าถึงคำถามคำตอบของผู้ร่วมรายการ แต่พยายามสงวนท่าทีรักษาความเป็นกลางของตัวเองและทางรายการไว้

การสร้างบรรยากาศและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการ สร้างบรรยากาศและควบคุมสถานการณ์ ผ่อนหนักผ่อนเบาได้ดี และมีอารมณ์ร่วมในเนื้อหาและประเด็นในขณะนั้น ใช้ทักษะไหวพริบและปฏิภาณได้ดีพอตัวในการโต้เถียงกรณีกับผู้ร่วมรายการมีการปะทะวาทีกัน หรือเมื่ออารมณ์เริ่มปะทุ สามารถดึงกลับมาเข้าสู่ประเด็นและลดความเครียดลงได้

การตั้งคำถาม มีการเตรียมตัวและอาศัยทักษะวิเคราะห์ไปในตัวและสามารถถามทันทีได้อย่างฉะฉาน เน้นคำถามเชิงรุกชี้ตรงประเด็น เค้นเอาข้อมูลของแขกร่วมรายการแต่ละฝ่ายออกมาให้มากที่สุด เรียกได้ว่าการถาม-ตอบ ทำได้ดี ไม่หลุดประเด็น คุ่มเกมอยู่

อื่นๆที่มีผลต่อสไตล์การทำหน้าที่ของพิธีกร การจัดฉาก แสง เงา เน้นอารมณ์ให้รายการดูขึงขัง จริงจัง แสงเงาทำให้ตัวพิธีเด่นขึ้น การใช้มุขกลิ้งทำได้ดีทำให้คนดูมีอารมณ์ร่วมไปในรายการและประเด็นเนื้อหา รูปแบบและเนื้อหาของรายการทำให้มองเห็นได้ว่า รายการใช้ความขัดแย้ง ประเด็นลบมาใช้ได้เป็นผลสำเร็จ เพราะส่วนใหญ่ประเด็นที่นำมาใช้ในรายการมักเป็นประเด็นร้อน บ่อยครั้งที่ผู้ร่วมรายการแสดงอารมณ์ การโต้ว่าทะเลาะวิวาทหน้ากันรายการ แต่ความเด่นก็ตกไปอยู่ที่ตัวพิธีกร ที่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ดี และแสดงความเป็นกลางถ่ายทอดออกมาได้ดี

กลุ่มวัยทำงานอายุ 25-40 ปี

บุคลิกภาพโดยทั่วไป จิงจัง ขึงขัง กริยาท่าทางดูเร่งเร้า ทำให้รายการน่าติดตามน่าสนใจ บุคลิกดูเข้ากับรายการที่จัด มีความสามารถในการดำเนินรายการเฉพาะตัวสูง น่าเสียงชัดเจน แต่อักขระไม่ชัดเจน พูดลิ้นแข็งๆเหมือนคนลิ้นใหญ่ แต่ด้วยบุคลิกโดยรวมทำให้กลบข้อด้อยตรงนี้ลงไป

สไตล์การทำหน้าที่พิธีกร มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีการดำเนินรายการแบบเชิงรุก รวดเร็ว เร่งเร้า เด่นเรื่องความตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม การใช้ภาษาและภาษาพูดที่ถ่ายทอดได้ง่ายต่อการเข้าใจของผู้รับชมที่บ้าน มีการอธิบายย่อ เป็นฉากๆ เป็นขั้นเป็นตอน ทำให้ชาวบ้านเข้าใจในลำดับของประเด็น และเหตุการณ์ได้ชัดเจน แต่บางทีการดำเนินรายการก็รุกจนผู้ร่วมรายการคู่มือหรือคว่ำกลายเป็นเจ้าหน้าที่ซักถามเอาข้อมูลเสียเอง

การสร้างบรรยากาศและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการ สร้างความเป็นกันเองได้ดีกับทางแขกผู้ร่วมรายการ แต่ในความเป็นกันเองจะมีความเร่งเร้า คาดคั้น ให้ได้มาซึ่งข้อมูลในประเด็นของรายการในวันนั้นๆ พยายามสร้างความตรงไปตรงมากับทุกฝ่าย และแสดงความเป็นกลาง เรียกว่าสร้างอารมณ์ทั้งกับแขกร่วมรายการและกับผู้ชมที่บ้าน ก็ถือว่าทำได้ดีสมกับชื่อรายการ

การตั้งคำถาม มีการเตรียมประเด็นได้ดี คำถามตรงประเด็น มีปฏิภาณไหวพริบดีในการซักถาม ไล่ค้อน ชัดเจนในประเด็น คำถามเชิงรุก รุนแรงจนบางครั้งแขกร่วมรายการอาจตั้งตัวไม่ติด แต่ด้วยรูปแบบดังกล่าวกลับดึงดูใจผู้ชมได้ดี บางครั้งการซักถามดูล้วงลูกล้วงลึก แต่ก็ยังเป็นผลประโยชน์ต่อผู้ชมที่ต้องการทราบรายละเอียดในประเด็นนั้นๆ

อื่นๆที่มีผลต่อสไตล์การทำหน้าที่ของพิธีกร ปัจจัยแวดล้อมโดยเฉพาะฉาก แสง สี และสิ่งที่เกิดขึ้นสดๆในรายการ ชวนเร้าอารมณ์คนดูได้ดี ตรงตาม Concept ของรายการ มาสอดคล้องรับกับปฏิภาณ ไหวพริบของตัวพิธีกร สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้ตัวพิธีกรเด่น จึงไม่แปลกถ้าจะมีคนพูดถึงรายการนี้บ่อยมาก

กลุ่มวัยทำงานอายุ 40 ปี ขึ้นไป

บุคลิกภาพโดยทั่วไป มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ทำทางแสดงออกโดยไม่รู้สึกรู้ว่าต้องระวังกริยาอะไรมากนัก ให้ความเป็นกันเองกับแขกร่วมรายการ น่าเสียดใจ หะชะฉะเจตน์ แต่อັกขระไม่ชัด บางครั้งพูดรัวลิ้น ส่วนบุคลิกทำทางดูขึงขัง โฝงผาง ดูด้น เหมาะกับรายการ

สไตล์การทำหน้าที่พิธีกร มีสไตล์การดำเนินรายการเชิงรุก รุนแรง รวดเร็ว รุกได้ตรงประเด็น ถามคำถามแทนคนดูได้โดนใจ แต่ไม่ก้าวร้าว ดูหนักแน่น

การสร้างบรรยากาศในรายการและการปฏิสัมพันธ์กับแขก สร้างบรรยากาศได้เป็นกันเอง และสามารถคุมสถานการณ์ได้ ถามได้เจาะลึก นำเข้าสู่รายการได้ดี แต่เท่าที่ได้ชมรายการของคุณ สรยุทธมาตลอด ดูเหมือนคุณสรยุทธจะคุมเกมในลักษณะรุกเร็วมากขึ้นเรื่อยๆ ส่วนการปฏิสัมพันธ์กับแขก คุณสรยุทธสามารถสร้างความสัมพันธ์ได้ในระดับที่เป็นกันเองกับแขกดี แต่ในบางครั้งก็ทำตัวเหนือกว่าผู้ร่วมรายการ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าต้องการทำตัวเหมือนเป็นผู้คุมเกม และเป็นตัวกลางในการเปิดปิดประเด็น

ส่วนใหญ่เป็นคำถามเชิงรุก ตรงประเด็น ไม่อ้อมค้อม บางทีดูเหมือนกำลังครอบงำผู้ร่วมรายการ

อื่นๆที่มีผลต่อการทำหน้าที่ของพิธีกร ดูเหมือนทีมงานจะมีความประณีตกับการทำงานในทุกรายละเอียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดแสง เช่น แสงสีแดง ดำ ซึ่งสามารถสื่อถึงประเด็นร้อนที่กำลังสนทนากัน สีดำก็ขับให้ผู้ร่วมรายการและพิธีกรดูเด่นขึ้นมา มีการติดตั้งจอในมุมที่กล้องจับอยู่ จนคนดูเห็นหน้าทุกฝ่ายได้ในเวลาเดียวกัน ทำให้ผู้ชมได้เห็นปฏิกิริยาของแต่ละฝ่าย เมื่ออีกฝ่ายกำลังพาดพิงถึงในประเด็นต่างๆ นอกจากนี้ มุมกล้องยังมีความละเอียดสอดคล้องกับเนื้อหาและสถานการณ์ เช่น บางครั้งกับ cu (close up) มือที่กำลังบีบแน่นของผู้ร่วมรายการเมื่อตกอยู่ในความกดดันให้ผู้ชมได้เห็นภาวะอารมณ์ของผู้ร่วมรายการในขณะนั้น เป็นต้น

โดยสรุปในเรื่องทัศนคติของผู้รับสารต่อสไตส์การสัมภาษณ์ของคุณสรยุทธ

กลุ่มนิสิตนักศึกษา

เห็นว่าคุณสรยุทธ มีสไตส์การสัมภาษณ์ที่เป็นเชิงรุก ดูดูดี ท้าทางใส่ใจเนื้อหา การถามตอบ มีการวิเคราะห์ประเด็นไปพร้อมกัน อักขระการออกเสียงไม่ชัดเจน บุคลิกโดยรวมเหมาะกับรายการ ควบคุมสถานการณ์ได้ดี มีเพื่อนหนักอ่อนเบา เน้นคำถามเชิงรุก เก็บเอาข้อมูล ในด้านการผลิต องค์ประกอบอื่นๆในรายการดีทำให้พิธีกรดูเด่น ใช้ความขัดแย้งดึงดูดผู้ชมได้สำเร็จ

วัยทำงานตอนต้น

เห็นว่า คุณสรยุทธมีบุคลิกภาพที่ขึงขัง น่าสนใจ แต่อักขระไม่ชัดเจน แต่ด้วยบุคลิกภาพที่โดดเด่นมีความเป็นตัวของตัวเองสูง จึงทำให้คนมองข้ามเรื่องของอักขระที่ไม่ชัด ใช้ภาษาง่ายๆในการถ่ายทอด อธิบายเรียงลำดับประเด็นดี รุกถามผู้ร่วมรายการมากเกินไปในบางครั้ง ดูเร่งเร้า คาดคั้น แต่มีความเป็นกันเอง ตรงไปตรงมาทุกฝ่าย ถามคำถามตรงประเด็น ล้วงลึก คนดูได้ประโยชน์มาก ส่วนองค์ประกอบด้านการผลิตดี และสอดคล้องกันกับรูปแบบรายการ

วัยทำงานตอนปลาย

เห็นว่าคุณสรยุทธมีความเป็นตัวของตัวเองสูง อักขระไม่ดี บุคลิกดูดีนึ่งขัง สไตส์การสัมภาษณ์เป็นเชิงรุก ตรงประเด็น แต่ไม่ก้าวร้าว เป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการ แต่บางทีวางตัวเหนือกว่าผู้ร่วมรายการ ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ในการคุมเกมของคุณสรยุทธ การถามคำถามไม่อ้อมค้อม ตรงประเด็น แต่บางครั้งเหมือนครอบงำผู้ชม องค์ประกอบด้านการผลิตดูประณีต เลือกใช้สีฉากเหมาะสมทำให้พิธีกรดูเด่น มุมกล้องดี ละเอียด

รายการบายนี่มีคำตอบ

คุณวิศาล ดิลกวิช และคุณ สุนทรี อรรถสุข

นิสิต-นักศึกษา วัย 20-25 ปี

กลุ่มนิสิตนักศึกษามองบุคลิกภาพโดยทั่วไปทั้ง คุณวิศาล และ คุณสุนทรี โดยรวมว่าดี ทั้งรูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพ การแต่งกายในการดำเนินรายการ ทั้งคู่มีน้ำเสียง จังหวะ อักขระชัดเจน ชัดถ้อยชัดคำ การใช้ภาษาท่าทางการให้ความสนใจในประเด็นหรือ คำตอบของผู้ร่วมรายการทำได้ดี เนื่องจากบางครั้งเนื้อหาในวันนั้นอาจจะเป็นเรื่องน่าเบื่อ แต่ทั้งคู่ก็สามารถดำเนินรายการให้น่าสนใจได้ คิดตรงที่ว่าคุณวิศาลโดยรวมในด้านบุคลิกภาพจะเด่นกว่า อาจเป็นในแง่ที่ว่า ได้พูดมากกว่า หรือเป็นตัวหลักในการดำเนินรายการ ผู้ชมจึงเห็นได้มากกว่า บางคนในกลุ่มสนทนเห็นว่าคุณวิศาล ชอบทำตัวฉลาดกว่าคนอื่น ๆ บางครั้งมากกว่าผู้ร่วมรายการ ขณะที่คุณสุนทรี โดยรวม ดูสง่าเป็นกันเอง อาจเป็นผลจากเรื่อง การแต่งหน้าแต่งตัว จึงทำให้บุคลิกภาพโดยรวมออกมาสวยเหมาะสม

สไตส์การทำหน้าที่พิธีกร คุณวิศาล และ คุณ สุนทรี มีการรับส่งกันได้ดีจากการทำพิธีกรคู่ คุณวิศาล มักเปิดประเด็นคำถามเชิงรุก เพื่อให้ผู้ร่วมรายการได้อธิบายรายละเอียดส่วนคุณสุนทรี มักเก็บตกประเด็นคำถามหรือคำตอบ โดยการย้ำอีกครั้งหรืออธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้ชมได้รับข้อมูลได้มากที่สุด โดยรวมสไตส์ของพิธีกรทั้งคู่จะค่อนข้างเป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการ และเอาใจใส่ผู้ชมคนดูได้ดีมาก

บรรยากาศในรายการทั้ง คุณวิศาล และ คุณสุนทรี สามารถช่วยสร้างบรรยากาศได้ดี และการนำเสนอเนื้อหาในแต่ละวัน คุณวิศาล ทำได้ดี และเด่นกว่าคุณสุนทรี และรูปแบบรายการเป็นการให้ผู้ชมทางบ้านโทรมาร่วมแสดงความคิดเห็น นับว่าเป็นการสื่อสารทั้งกับผู้ร่วมรายการ

และคนดูได้ดี คุณสุนทรี่คุณเด่นกว่าคุณวิศาลในเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์กับคนดูที่บ้าน ส่วน คุณวิศาล จะเด่นในเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์กับแขกรับเชิญ แต่โดยรวมทั้งคู่สามารถสร้างบรรยากาศออกมาได้ดีกว่า ทำให้รายการดูแล้วไม่น่าเบื่อแม้ประเด็นบางวันจะน่าเบื่อ

การตั้งคำถาม คุณวิศาล มักใช้คำถามเปิดประเด็น ส่วน คุณสุนทรี่ มักเป็นคำถามเก็บรายละเอียด และเป็นตัวถ่ายทอด คำถามจากผู้ชมที่บ้านที่โทรเข้ามาให้ผู้ร่วมรายการได้ตอบ

ปัจจัยแวดล้อม ทั้งรูปแบบรายการ เนื้อหา ฉาก ก่อนข้างมีผลต่อสไตล์ของพิธีกรคู่นี้ บรรยากาศโดยรวม บรรยากาศในรายการจะเป็นบรรยากาศค่อนข้างสบาย ๆ ไม่เครียด ใน กลุ่มสนทนากลุ่มนิสิตนักศึกษา สรุปว่าบรรยากาศคล้าย ๆ ห้องรับแขกรับเชิญมานั่งสนทนากัน แสดงความคิดเห็นกันเพื่อให้ข้อมูลกับประชาชน

กลุ่มวัยทำงาน 25-40 ปี

บุคลิกภาพโดยทั่วไป คุณวิศาลดูมีทักษะ อักขระชัดเจน น้ำเสียงและจังหวะดี ดูรวม ๆ ใช้ได้ดี แต่ความเป็นทางการมีมากกว่าความเป็นธรรมชาติ ดูเหมือนพยายามสร้างบุคลิกให้เป็นกันเองกับแขกร่วมรายการ แต่บุคลิกภาพดูได้เปรียบในเรื่องของการดูแล้วน่าเชื่อถือ การพูด การจาเหมือนเตรียมตัวมาดี แดกฉานในความคิด ส่วนบุคลิกภาพของ คุณสุนทรี่ ดูสวยดี ออกเสียงอักขระพอใช้ น้ำเสียงปานกลาง จังหวะดี พอใช้ ทำทางดูเป็นธรรมชาติกว่าคุณวิศาล แต่ดูฉลาดน้อยกว่า คุณวิศาล

สไตล์การทำหน้าที่พิธีกร คุณวิศาลพยายามทำให้รายการไม่เงียบ พยายามซักถาม สอดแทรกตลอด คุณสุนทรี่คอยรับลูกและเสริมและคอยตามแทรก จะเน้นการวิเคราะห์ทันที หลังจากซักถามข้อมูลในประเด็นนั้น ๆ จากแขกร่วมรายการ บางครั้งทำท่าดูขึงขัง หรือ สนุกสนานกับแขกร่วมรายการ แต่โดยสรุปของ การสนทนากลุ่มนี้คือ รายการยังเรื่อย ๆ จนเกินไปจนไม่ค่อยมีจุดสนใจ

การเสริมบรรยากาศในรายการ ยังไม่เก่ง ยังไม่สามารถสร้างอารมณ์ต่อเนื่องได้ดีนัก แต่ ทั้ง คุณวิศาล และ คุณสุนทรี่ พยายามสร้างความเป็นกันเองกับแขกร่วมรายการพยายามทำให้รายการดูสบาย ๆ ให้มากที่สุด แต่ก็ไม่น้อยไปหรือมากไป แต่เมื่อดูไปนาน ๆ ก็เรื่อย ๆ ไม่น่าติดตาม

การตั้งคำถาม คุณวิศาล พยายามรุก แต่ไม่เสียมารยาท มีการทำความก่อนถามเพื่อล้างข้อมูลจากประเด็นนั้น ๆ คุณสุนทรี มักเป็นคำถามเสริมรายละเอียดที่เหลือจากคุณวิศาล ทำให้คุณวิศาลคุ้นเคยคนเดียวในการดำเนินรายการ

การมีปฏิสัมพันธ์กับแขกร่วมรายการ พยายามสร้างความเป็นกันเองกับแขกร่วมรายการ โดยเฉพาะคุณวิศาลที่พยายามซักถาม-โต้ตอบระหว่างกันอยู่ตลอดเวลา จนบางครั้งหนักประเด็นไปกับผู้ร่วมรายการคนเดียวจนเกินไป ลดบทบาทของคุณสุนทรีลงมาก (โดยกลุ่มวัยทำงานตอนต้นตั้งข้อสังเกตว่าอาจเป็นความตกลงหรือความต้องการของพิธีกรชายหรือรายการ)

ปัจจัยแวดล้อม ฉาก รูปแบบรายการ เนื้อหา ที่มีผลต่อสไตล์ของพิธีกร สรุปว่า ไม่ค่อยมีผลมากนัก แกรมดูรกมากไปหน่อย แต่การแซ่หรือการตัดภาพ ดูน่าเบื่อไม่น่าติดตามซึ่งภาพรวม ๆ สรุปออกมาคือ คุณวิศาลเด่นอยู่คนเดียว คุณสุนทรีดูไม่ค่อยมีบทบาท แต่ดีตรงว่าทั้งคู่ทำเรื่องเครียด ๆ ให้เป็นเรื่องไม่หนักได้ แต่ดูแล้วเหมือนขาดสมดุล เหมือนเดิมกันไม่เต็ม ขาดก็ไม่ขาด สรุปทั้งรายการดูได้แต่ไม่น่าติดตามพิธีกรก็ยังไม่จูงใจและเด่นพอ

กลุ่มวัยทำงาน 40 ปี

กลุ่มวัยทำงานตอนปลายมองว่าบุคลิกภาพโดยทั่วไปของคุณวิศาลทำตัวดูฉลาดมีความรู้ จังหวะการพูดดีน้ำเสียง/อักขระชัดเจน ทำทางดูมีมาดเป็นผู้รอบรู้ ดูเหมือนทำตัวเป็นกันเองกับแขกและผู้ชม แต่ดูจริงจัง ส่วนการแต่งตัวหน้าตาการแต่งกายโดยรวมดูดีเหมาะสม คุณสุนทรีบุคลิกดีการแต่งตัวหน้าตาสวยจังหวะพูดดี/น้ำเสียง/อักขระชัดเจน แต่ดูค้อย อาจเป็นเพราะ ถูกกลบด้วยพิธีกรชาย

สไตล์การทำหน้าที่พิธีกร คุณวิศาลพูดมากบางช่วงดูแข็งขันไป บางทีแซวแบบไม่เหมาะสมกับระดับผู้บริหารของแขกร่วมรายการ แต่ดูสไตล์เป็นพิธีกรเชิงรุกมีการอธิบาย ค่อนข้างดี คุณสุนทรีดูค้อย สไตล์การแสดงออกไม่ชัดเจน เหมือนแค่ช่วยส่งเสริมหรือแทรกพิธีกรชาย หรือแขกร่วมรายการแต่การพูดการจาเข้าใจง่ายดูเหมือนเป็นเพียงผู้ยกข้อมูลประกอบรายการเท่านั้น

การสร้างบรรยากาศในรายการ โดยรวมเหมือนดีในระดับหนึ่งแต่ยังไม่ดีพอ พิธีกรชายกับพิธีกรหญิง ขาดความสมดุล ดูเหมือนไม่ได้พึ่งพาอาศัยกัน ทำให้บรรยากาศรายการดูไม่ค่อยดี แต่โดยรวม ดูบรรยากาศถูกสร้างให้มีความเป็นกันเอง ลดความเครียดของเนื้อหาและประเด็นให้เบาขึ้นไม่ให้หนัก

การตั้งคำถาม คุณวิศาลดูใช้คำถามเชิงรุก แต่เหมือนทำการบ้านมาดี เหมือนมีการสรุปสั้น ๆ ในแต่ละคำถามขยายความน้อย ช่วงที่ควรถามกลับไม่ถาม คุณสุนทรทำหน้าที่ได้ไม่ค่อยดี พยายามช่วยถามกลับเป็นแทรก

การมีปฏิสัมพันธ์กับแขกร่วมรายการ คุณวิศาลทำได้ดีพอใช้ได้ เหมือนว่ามีความต้องการถามแทนคนดู แต่บางครั้งจืดจางอยู่กับแขกบางคนนานไป คุณสุนทรดูดีกว่า คุณวิศาล แต่พยายามสร้างบรรยากาศให้เป็นกันเองตลอดทำให้ลดความเครียดของประเด็นและเนื้อหาลงได้

ปัจจัยแวดล้อมที่มีผลกับสไตล์โดยพิธีกร ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบ เนื้อหา จาก การกำหนด บางอย่าง เช่น จัดให้มีคนรับโทรศัพท์ ช่วยให้รายการน่าสนใจ น่าติดตามเพราะมีการตอบสนอง ทั้งฝ่ายผู้ร่วมรายการ และผู้ชมที่บ้านจะให้ความสนใจกับรายการลักษณะนี้

โดยสรุปในเรื่องทัศนคติของผู้รับสารต่อสไตล์การสัมภาษณ์ของคุณวิศาลและคุณสุนทร

กลุ่มนิสิตนักศึกษา

เห็นว่า ทั้งคุณวิศาลและคุณสุนทรมีบุคลิกภาพส่วนตัวดี ดำเนินรายการได้น่าสนใจ แม้ในเรื่องที่น่าเบื่อ แต่คุณวิศาลดูเด่นกว่า คุณวิศาล มักใช้คำถามเปิดประเด็น ส่วน คุณสุนทร มักถามคำถามเก็บรายละเอียด การนำเสนอเนื้อหาในแต่ละวัน คุณวิศาล ทำได้ดี และเด่นกว่า คุณสุนทร คุณสุนทรดูเด่นกว่าคุณวิศาลในเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์กับคนดูที่บ้าน ส่วน คุณวิศาล จะเด่นในเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการ แต่โดยรวมทั้งคู่สามารถสร้างบรรยากาศออกมาได้ดีกว่า ทำให้รายการดูแล้วไม่น่าเบื่อแม้ประเด็นบางวันจะน่าเบื่อ องค์กรประกอบด้านการผลิตไม่ดีนัก แต่ไม่เป็นผลกับพิธีกร

วัยทำงานตอนต้น

เห็นว่าบุคลิกภาพโดยทั่วไปของคุณวิศาลดูรวมๆดี อักขระชัดเจน น้ำเสียง เป็นทางการ มากจนไม่เป็นธรรมชาติในบางครั้ง แต่บุคลิกภาพดูน่าเชื่อถือ การพูดจาดี เตรียมตัวมาดี แดกฉาน ในความคิด ส่วนบุคลิกภาพของ คุณสุนทร ดูสวยดี ออกเสียงอักขระพอใช้ ท่าทางดูเป็นธรรมชาติกว่าคุณวิศาล แต่ดูฉลาดน้อยกว่า ส่วนสไตล์การทำหน้าที่พิธีกร คุณวิศาล พยายามซักถามสอดแทรกตลอด รุกแต่ไม่เสียมารยาท เน้นการวิเคราะห์ทันทีหลังจากซักถามข้อมูลในประเด็นนั้นต่างๆ คุณสุนทรคอยรับลูกและเสริม คอยตามแทรก มักเป็นคำถามเสริมรายละเอียดที่เหลือจากคุณวิศาล ทำให้คุณวิศาลดูเด่นอยู่คนเดียวในการดำเนินรายการ องค์กรประกอบด้านการผลิตไม่ส่งผล สรุปทั้งรายการดูได้แต่ไม่น่าติดตามพิธีกรก็ยังไม่จูงใจและเด่นพอ

วัยทำงานตอนปลาย

เห็นว่าคุณวิศาลคุณลาดีมีความรู้ เป็นพิธีกรเชิงรุก อธิบายดี คุณสุนทรบุคลิกภาพดี แต่มีบทบาทน้อย การเข้าคู่ขาดความสมดุล ไม่พึ่งพากัน คุณวิศาลทำการบ้านมาดี มีการสรุปสม่ำเสมอ แต่มักจดจ่อกับผู้ร่วมรายการคนใดคนหนึ่งนานเกินไป คุณสุนทรทำหน้าที่ไม่ค่อยดี แต่ทั้งสองมีความเป็นกันเอง การจัดให้มีคนรับโทรศัพท์เป็นสิ่งที่ดึงดูดของรายการ

รายการมันนี่ทอล์ก

รศ.ดร.ไพบูรณ์ เสรีวิวัฒนา

กลุ่มนิสิต – นักศึกษา วัย 20-25 ปี

กลุ่มนิสิตนักศึกษาเห็นว่า บุคลิกภาพคุณเป็นผู้ใหญ่ คงแก่เรียนแต่ลักษณะคำพูดท่าทางน่าเสียงจังหวะคุณเป็นตัวเองสูงมาก ๆ ผ่อนคลายดี มาก ๆ ค่อนข้างมีความสนุกสนานอย่างยิ่งขบวนการพูดการหัวเราะเป็นธรรมชาติ แต่ดูแก่มากเกินไปขึ้นตำแหน่งว่าเป็นรองศาสตราจารย์คือออกเตอร์คงจะไม่น่าสนใจตั้งแต่แรก แต่โดยบุคลิกนี้เมื่อผู้ชมได้ติดตามจะรู้ว่าเป็นสุดยอดของรายการที่เกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจหรือหุ้น เพราะผู้ดำเนินรายการมีภูมิรู้สูงมากเก่งมาก ๆ ในเรื่องดังกล่าว ซึ่งโดยรวมบุคลิกแรกเห็นทำให้นึกถึงความเป็นนักวิชาการที่มีภูมิความรู้สูง

สไตล์การทำหน้าที่พิธีกร ไม่เลียนแบบใคร ไม่มีใครเหมือน แสดงอารมณ์ความคิดเห็นออกมาเป็นธรรมชาติ เน้นการสร้างบรรยากาศในรายการให้คุณสนุกสนาน แต่ได้รับความรู้ได้รับข้อมูลในประเด็นนั้นได้อย่างเต็มที่ แล้วยังความเป็นผู้รู้ของพิธีกรทำให้นเนื้อหาของรายการดังกล่าว น่าติดตามมาก ๆ สำหรับผู้ชมที่เป็นคอหุ้น เศรษฐกิจ พิธีกรเน้นเชิงรุกเพื่อให้แขกร่วมรายการได้อธิบายให้คุณดูเข้าใจ โดยมีสไตล์การทำหน้าที่มีทั้งลูกรับ ลูกส่ง และแขกร่วมรายการ ซึ่งนับว่าเก่งพอควร

การตั้งคำถามมักเป็นคำถามเปิดรวมถึงอธิบายเสริมหรือถามรายละเอียดที่ยังตกหล่น ดูไม่มีการเตรียมสคริปต์คำถาม แสดงให้เห็นถึงภูมิความฉลาดของตัวพิธีกรในการตั้งคำถาม ทั้งคำถามที่ต้องการให้อธิบายประเด็นเนื้อหาหรือคำถามล้วงลูก ซึ่งพิธีกรอาศัยความเก๋า สามารถทำได้ดี และไม่น่าเกลียดกลับกลายเป็นว่าน่าดูให้เกียรติแก่ผู้ร่วมรายการมาก ๆ อีกทั้งอาจเป็นเพราะวัยของพิธีกรกับวัยของแขกผู้ร่วมรายการส่วนใหญ่ที่เป็นผู้บริหารมีวัยใกล้เคียงกันความเป็นกันเองค่อนข้างสูง

ปฏิสัมพันธ์กับแขกรับเชิญเป็นกันเองค่อนข้างสูง บางครั้ง นั่งดูแล้วคุณไลน์ไปด้วยกันอย่างไม่สะดวกเหมือนน้ำ เอาผู้รู้มานั่งถกแสดงความคิดเห็นกัน แสดงข้อมูลประเด็นช่วยกันวิเคราะห์ไปด้วยกันทำให้ผู้ชมในขณะนี้คงรู้สึกว่าคุณสำคัญและน่าติดตามชมอย่างมาก

ปัจจัยของรูปแบบรายการ เป็นรายการเนื้อหาที่มีความน่าสนใจมาก ๆ เมื่อได้ชม แต่ฉากและบรรยากาศโดยรวมแย่มาก เหมือนไม่ให้ความสนใจกับฉากเลย ดีที่พิธีกรเก่ง แขกรับเชิญดี วิวสวยแล้วทำให้บรรยากาศโดยรวม ฉาก แสง ไม่จำเป็น เพราะความสวยออกไปรวมที่พิธีกร ประเด็นและเนื้อหาที่น่าสนใจให้ประโยชน์ได้สูงสุดกับผู้ชมเฉพาะกลุ่มนี้ แต่กลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีความเห็นตรงกันว่าถ้าคนที่ไม่ได้เล่นหุ้น หรือติดตามเรื่องเศรษฐกิจ เปิดมาเจอรายการนี้จะต้อง เปลี่ยนหนีทันทีที่เห็นรูปแบบรายการ ฉาก แสงสี และหน้าพิธีกร

วัยทำงานตอนต้น อายุ 25-40 ปี

บุคลิกภาพโดยทั่วไป เป็นวัยที่มีอายุมากดูขึงขัง (มากไปนิด) แต่งจริงแล้วจัดดูเป็นตัวของตัวเองสูง โดยเฉพาะการแสดงอารมณ์ ดูเป็นคนแก่อารมณ์ดี น่าคุยด้วย คุยในเรื่องที่เครียดๆ ให้เป็นเรื่องสบาย ๆ และเข้าถึงได้ ลีลาพูดจาจะฉะฉาน ชัดเจน น้ำเสียงดูข่ม ๆ ดูเป็นตลกหน้าตาย ท่าทางดูเหมือนการสนทนากันในวงเหล้า แต่ดูมีชั้นเชิงในการนำเสนอและดูเป็นผู้จัดซึ่งอากัปกิริยาทำให้แขกร่วมรายการต้องพูดในประเด็นที่อาจารย์ไพบูลย์ต้องการถามได้ เพราะบุคลิกที่ข่มและดูว่าท่านรู้นะ อาจโดนต้อนจนมุมได้

กลุ่มวัยทำงานตอนต้น เห็นว่าอาจารย์เป็นพิธีกรที่มีลักษณะเป็นตลกหน้าตาย เก่งในสไตล์ที่เป็นตัวของตัวเองทำเรื่องเครียด ทำประเด็นที่ยากให้ง่ายและเข้าถึง เป็นสไตล์เชิงรุก มีความเป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการสูง (อาจเพราะวัยใกล้เคียงกัน)

การตั้งคำถามเชิงรุก มีประเด็นชัดเจน เตรียมตัวมาพร้อม รู้สึกในเรื่องประเด็นที่จะถาม อีกทั้งยังช่วยอธิบายเสริมสร้างความเข้าใจให้คนดูได้เข้าใจง่ายขึ้น ทั้งยังมีลักษณะการคุมเกมได้อยู่หมัดสามารถต้อนให้แขกร่วมรายการกลับมาเข้าประเด็นในสิ่งที่ตัวพิธีกรต้องการได้เก่ง

บรรยากาศในรายการ คุณไพบูลย์ ตรึงคนดูได้อย่างดีเยี่ยม ทำให้คนดูหยุดดูว่าเป็นรายการอะไร คุณสนุกสนานแต่ไม่ไร้สาระ ถือว่า ดีที่สุดในรายการที่เกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจ หุ้น เท่าที่ดูมาติดตามมา

มีการปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการ มีความกระตือรือร้นสูง ให้ความสำคัญกับลำดับข้อมูล เหมือนได้เตรียมตัวศึกษาหาประเด็นและผู้ร่วมรายการที่มาทำ เลยเข้าถึง ล้วงลึกได้ แต่ให้เกียรติและดูไม่ก้าวร้าว อาจเป็นเพราะวัยใกล้กัน

ปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อตัวพิธีกร ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบ เนื้อหา จาก โดยรวมแล้ว จากเซชมาก บรรยากาศเลอะเทอะ ไม่ละเอียด (เช่น โฟมตัดบอกรายการ หัวข้อยังไม่สวยเลย) ต้นไม้ประดับ เซชไปหมด สถานที่ แยกกลับมาแปลกที่สิ่งเหล่านี้ ไม่มีผลต่อเนื้อหารายการเลย และตัวพิธีกรทำได้ดีมากทำให้ คนดูต้องหยุดดูว่ารายการอะไร เชื่อแน่ว่าในกลุ่มคนคนที่ต้องการชมเรื่องราวเศรษฐกิจ เรื่องหุ้น ต้องติดตามรายการนี้อย่างจดจ่อ เพราะเนื้อหาและความเขินของตัวพิธีกร (ฉากหรือสิ่งรอบ ๆ ตัวเหมือนไม่ได้ถูกจัดขึ้นอย่างใส่ใจ ถ้าคนดูไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เปิดมาเจอครูสิทว่า รายการไม่น่าสนใจเลย แต่พอชมแล้วจะรู้สึกว่าคุณผู้ใหญ่อยุ่กันสนุกดีทั้งที่คุยประเด็นดูเครียดกลับสนุกสนาน ได้ความรู้

กลุ่มวัยทำงาน อายุ 40 ปีขึ้นไป

บุคลิกภาพทั่วไป Character โดดเด่นมากเหมือนทำให้ดูเลยว่านี่คือพิธีกรรายการเหมาะที่สุดกับรายการประเภทนี้ ตลกหน้าตาย แต่มีความเป็นวิชาการสูงแต่ดูไม่เครียด เน้นอักขระพยัญชนะชัดเจน (เน้นมาก ๆ) จังหวะจะโคนการสอดแทรก น่าเสียดใจ บ่งถึงชั่วโมงบินสูง แม้รายการโดยรวมจะดูน่าเบื่อทั้งบรรยากาศและประเด็นเนื้อหา แต่พิธีกรสามารถปรับลดความน่าเบื่อลงได้ และผู้ชมคนดูจะหันไปให้ความสนใจกับตัวพิธีกร ผู้ร่วมรายการ และประเด็นเนื้อหาทันที

สไตล์การทำหน้าที่พิธีกร มีลักษณะเชิงรุกดูกระตือรือร้นตลอดเวลา ดูเป็นทางการในเรื่องประเด็นที่พูดคุยกัน แต่ดูเหมือนว่าอาจารย์ไพบูลย์ จะแตกฉานในความรู้ บางทีกลับดูเหมือนครูกำลังแลกเปลี่ยนประเด็นหรือสั่งสอนลูกศิษย์ซึ่งเป็นแขกร่วมรายการอยู่

การสร้างบรรยากาศในรายการ เปิดรายการมาให้ความรู้สึกน่ากลัวทั้งท่าทางหน้าตา เนื้อหาประเด็น แต่ดูแล้ว ผ่อนคลายกว่าที่คิด เป็นเรื่องที่คุณนั่งไปก็สามารถเข้าถึงได้ เป็นเรื่องที่มีประโยชน์เฉพาะกลุ่มอย่างยิ่ง นั่นคงเพราะความเก่ง ความฉลาดของตัวพิธีกรที่พยายามลดระดับความยากของประเด็นให้ดูง่ายขึ้น

การตั้งคำถามรูกดี แบ่งคำถามเป็นคำถามย่อยๆ ได้ดี ขยายประเด็นหรือคำศัพท์ ภาษาอังกฤษให้เข้าใจง่าย ถามได้ตรงประเด็นดี แต่บางทีคนไม่มีความรู้ด้านนี้ฟังคำถามดูแล้วคงไม่ถนัดที่จะตอบ

การมีปฏิสัมพันธ์กับแขกร่วมรายการ โดยรวมแล้ว ดูเข้มแขกร่วมรายการนิด ๆ คูมีศักดิ์ศรีเหนือกว่าแขกร่วมรายการเสียอีก แต่ดีตรงที่เน้นข้อมูลหรือประเด็นที่ผู้ร่วมรายการขาดไปให้คนดูทราบ (กลุ่มวัยทำงานตอนปลายวิเคราะห์หว่าอาจเป็นจุดนี้ที่ทำให้ดูเหมือนเข้มผู้ร่วมรายการ)

ปัจจัยแวดล้อม เวที ฉาก เข้มมาก ๆ ไม่ชวนให้ติดตามอย่างมาก ถ้าไม่ใช่บุคคลเฉพาะกลุ่มที่ต้องการข่าวสาร ความรู้ด้านนี้คงไม่มีใครอดทนดู ซึ่งทั้งที่เนื้อหาและพิธีกรดีมาก แต่บางคนอาจเปลี่ยนช่องทันทีที่เปิดมาเจอ และคงรู้สึกว่ารายการอะไรไม่น่าดูเลย

โดยสรุป ทักษะของผู้รับสารที่มีต่อสไตส์การสัมภาษณ์ของพิธีกรแต่ละคน

กลุ่มนิสิตนักศึกษา

เห็นว่า รศ.ดร.ไพบูลย์ ดูเป็นนักวิชาการที่มีภูมิรู้สูง เป็นผู้ใหญ่ แต่กลับดำเนินรายการได้ผ่อนคลาย เป็นตัวของตัวเอง เป็นธรรมชาติ แม้จะดูอายุมากไม่ถึงคุณนักร มีสไตล์เฉพาะตัวไม่เหมือนใคร สร้างบรรยากาศได้สนุกสนาน ให้ข้อมูลกับผู้ชมเต็มที่ คำถามส่วนใหญ่เป็นคำถามเปิด คูไม่มีสคริปต์ ยิ่งดูยิ่งฉลาด มีความเป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการสูง แต่ดูให้เกียรติ ลื่นไหลไปด้วยกันดี ทั้งพิธีกรและผู้ร่วมรายการ ฉากและองค์ประกอบด้านการผลิตที่ดูไม่ดี กลับไม่มีผลเลย

วัยทำงานตอนต้น

เห็นว่า รศ.ดร.ไพบูลย์ มีความเป็นตัวของตัวเองสูง โดยเฉพาะการแสดงอารมณ์ คูเป็นคนแก่อารมณ์ดี น่าคุยด้วย คุยในเรื่องที่เป็นสาระให้เป็นเรื่องสบาย ๆ และเข้าถึงได้ ลีลาพูดจาจะฉานเป็นตลกหน้าตาย เหมือนคุยกันในวงสุรา แต่คูมีชั้นเชิงในการนำเสนอและคูเป็นผู้รู้ มีความเป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการสูง มักตั้งคำถามเชิงรุก มีประเด็นชัดเจน เตรียมตัวมาพร้อม สามารถช่วยอธิบายเสริมความเข้าใจให้คนดูได้เข้าใจง่ายขึ้น บรรยากาศในรายการดูสนุกสนานแต่ไม่ไร้สาระ ถือว่า ดีที่สุดในรายการที่เกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจ หุ่น เท่าที่กลุ่มสนทนากลุ่มนี้เคยดูมา แม้กระทั่งฉากเซช ๆ ยังไม่ส่งผลใดๆ ต่อเนื้อหารายการเลย เพราะพิธีกรทำหน้าที่ได้ดีมาก

วัยทำงานตอนปลาย

เห็นว่าอาจารย์มีบุคลิกภาพที่โดดเด่นมาก เป็นพิธีกรรายการที่เหมาะสมที่สุด ตกแต่มีความเป็นวิชาการสูงดูไม่เครียด แม้รายการโดยรวมจะน่าเบื่อทั้งบรรยากาศและเนื้อหา แต่พิธีกรสามารถปรับให้ตรงนี้ได้ พิธีกรมีสไตล์การสัมภาษณ์เชิงรุก แดกฉานในความรู้ บางทีกลับดูเหมือนครูกำลังแลกเปลี่ยนประเด็นหรือสั่งสอนลูกศิษย์ซึ่งเป็นผู้ร่วมรายการ การสร้างบรรยากาศในรายการ เปิดรายการเกิดความรู้สึกไม่คาดหวัง แต่พอดูแล้ว ผ่อนคลายกว่าที่คิด เข้าถึงได้ เป็นเรื่องที่มีประโยชน์เฉพาะกลุ่มอย่างยิ่ง พิธีกรเก่ง และฉลาดสามารถลดระดับความยากของประเด็นลงได้

รายการเขี้ยวคนแฉง

คุณจอมขวัญ หลาวเพชร และคุณยุทธนา กระจวนแสง

กลุ่มนิสิต-นักศึกษา (อายุ 18-25 ปี)

บุคลิกภาพโดยทั่วไป คุณยุทธนาแต่งกายดีมีความรู้ เหมือนเป็นผู้รู้ (จากการดูรูปลักษณะภายนอก) คุณจอมขวัญจะดูไม่น่าเชื่อถือ คนดูครั้งแรกอาจมองเหมือนเพียงคนดำเนินรายการให้ เป็นไปตามลำดับเท่านั้น ขณะที่บุคลิกคุณยุทธนา เหมือนนักธุรกิจหรือนักวิชาการที่มีความรู้ ส่วนเรื่องน้ำเสียงของทั้งคู่คุณยุทธนา และคุณจอมขวัญ น่าฟังดี แก้วเสียงใส จังหวะชัดเจน อักขระชัดเจน ดีที่คุณจอมขวัญพูดเร็วเกินไปนิด คุณยุทธนามีจังหวะจะโคนมากกว่า ส่วนลักษณะท่าทางที่มองเห็น คุณยุทธนา ดูมีองค์ความรู้ในการดำเนิน รายการมากกว่าคุณจอมขวัญ

สไตล์ของการทำหน้าที่พิธีกร พิธีกรทั้งคู่เมื่อเข้าคู่กันแล้วทำได้ดี (แต่ใน กลุ่มสนทนาบางคนแย้งว่า การทำหน้าที่พิธีกรของคุณจอมขวัญดีน้อยกว่าคุณยุทธนา และชอบพูดแทรกทั้งคู่คุณยุทธนาและเขาร่วมรายการ ซึ่งบางครั้งยังอธิบายไม่เสร็จ) แต่ทั้ง 2 มีลักษณะการทำหน้าที่เป็นเชิงรุก คือต้องการข้อมูลจากผู้ร่วมรายการให้มากที่สุด ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์ต่อคนดูมาก

การสร้างบรรยากาศ ด้วยรูปแบบของรายการทำให้ทั้งคู่คุณยุทธนาและคุณจอมขวัญทำให้เรื่องเครียดกลายเป็นเรื่องที่น่าฟัง ทั้งคู่จึงสร้างบรรยากาศลักษณะเป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการ แต่คุณยุทธนาจะดูไม่สนุกสนานเท่าคุณจอมขวัญ เมื่อเวลาที่ดูจะให้ความรู้สึกผ่อนคลายกับผู้ร่วมรายการเช่นการหัวเราะ (ซึ่งอาจเป็นอาภักดิ์ปฏิกิริยาของผู้หญิงโดยธรรมชาติ)

การตั้งคำถามเน้นคำถามเชิงรุกและลึกลับ คือต้องการให้คนดูได้รับรู้ข้อมูลในบริษัทฯ หรือความรู้ในหุ้นตัวนั้น ๆ ให้มากที่สุด แต่คำถามเปิดของคุณยุทธนา ค่อนข้างแสดงถึงภูมิรู้ที่มีมากกว่าคุณจอมขวัญ

การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการ เป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการ มีการซักถาม มีการเสนอความคิดเห็น รู้จักให้ผู้ร่วมรายการวิเคราะห์ข้อมูลหรือประเด็นในเรื่องนั้น ๆ ไปด้วยเป็นการให้ ผู้ชมได้ความรู้หรือข้อมูลให้มากที่สุด นับว่าเป็นประโยชน์มาก

ปัจจัยแวดล้อม ทั้งรูปแบบรายการ เนื้อหา จาก บรรยากาศโดยรวม ทำให้รายการหุ้นที่ดู หนัก ๆ เบาลงได้ ชาวบ้านรับรู้เข้าใจง่าย แต่การให้ผู้ร่วมรายการนั่ง พิธีกรยืนขาข้างหันหน้า เข้าหากันได้ตอบกันดูไม่ค่อยเหมาะ ผู้ร่วมสนทนาในกลุ่มบางคนบอกว่าเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง ดู เป็นกันเองดีไม่อึดอัด แต่ถ้าแขกร่วมรายการเป็นผู้บริหารสำคัญ ๆ หรือ สูง ๆ หรือผู้หลักผู้ใหญ่ใน บ้านเมืองอาจจะดูไม่เหมาะ แต่โดยรวมแล้วสำหรับคนที่ติดตามข่าวสารและต้องการรับข้อมูลหรือ ประเด็นต่าง ๆ ในด้านนี้ ถือเป็นรายการที่น่าติดตามเพราะเป็นรายการที่ดูเป็นกันเองและไม่เครียด

กลุ่มวัยทำงาน 25-40 ปี

บุคลิกภาพทั่วไปของพิธีกร คุณยุทธนามีบุคลิกภาพดีพอประมาณ คุณจอมขวัญเช่นกัน มีความเป็นกันเอง ดูเป็นธรรมชาติ คุณยุทธนาดูมีบุคลิกน่าเชื่อถือกว่า น่าเสียงชัดเจน จังหวะการ พูดเร็วไปนิด อักขระชัดเจน บางครั้งดูไม่มั่นใจ สื่อออกมาจากกริยาท่าทาง คุณจอมขวัญมี บุคลิกภาพดีถือว่า คุณยุทธนาน่าเชื่อถือกว่า น่าเสียงดี อักขระ จังหวะยังไม่ชัดเจนนัก วางท่ามาก เกินไป น่าจะดู กระตือรือร้นมากกว่านี้

สไตล์การทำหน้าที่พิธีกร เมื่อเริ่มรายการดูเป็นธรรมชาติและดูเป็นกันเอง แต่เมื่อเริ่ม ประเด็นพูดคุยไปเรื่อย ๆ ความราบเรียบเกิดขึ้นมากกว่าเชิงรุก (โดยรวม ๆ) ทำให้ขาดอรรถรส แต่ ในเรื่องการสัมภาษณ์ดูไม่กดดันผู้ร่วมรายการ แต่ดูท่าทางคุณยุทธนา และคุณจอมขวัญ เหมือน เตรียมข้อมูลมาไม่ค่อยดี

การเสริมบรรยากาศในรายการ บรรยากาศในการสนทนาหรือการสัมภาษณ์ดูเรียบง่าย ขาด ความน่าสนใจในการติดตามของคนดู. เน้นการสัมภาษณ์รายละเอียดข้อมูล การนำเสนอประเด็น หรือสิ่งที่คนดูอยากรู้ค่อนข้างน้อย คุณจอมขวัญดูเป็นธรรมชาติในการสร้างความเป็นกันเอง แต่คุณ ยุทธนาดูพยายามมากเกินไป จนไม่เป็นธรรมชาติ

การตั้งคำถาม คำถามขาดความต่อเนื่องดูเป็นคำถามที่นำมากกว่าที่จะเป็นคำถามเชิงรุกดู เหมือนเตรียมตัวในการถาม-ตอบ การถามคำถามลักษณะนี้บางครั้งทำให้น่าเบื่อไม่น่าติดตามเพราะ เป็นเพียงนำแขกร่วมรายการมาเล่าเรื่อง และคำถามบางครั้งขาดความต่อเนื่องแต่คุณยุทธนาผู้มี ความรู้ในการถามมากกว่า คุณจอมขวัญ (อาจเป็นเพราะมีการเตรียมข้อมูลมาดีหรือเป็นตกลงแบ่ง ประเด็นและบทบาทอย่างตั้งใจของทั้งคู่)

การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการ พิธีกรพยายามสร้างความเป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการ แต่ดูไม่แนบเนียนกลมกลืนนัก รูปแบบของตำแหน่งการยืนดูแปลกๆ ดูเหมือนข่มผู้ร่วมรายการ

ปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อสไตล์ของพิธีกร การยืนขนานข้างผู้ร่วมรายการหรือการ ประจันหน้าทำให้ดูอึดอัด ทั้งที่อาจจะพยายามทำให้ดูเหมือนรายการสบาย ๆ เมื่อรับชมครั้งแรก อาจดูน่าสนใจน่าติดตามว่าข้อมูลหรือประเด็นในวันนั้น ๆ คืออะไร แต่เมื่อติดตามไปเรื่อย ๆ กลับ พบว่าน่าเบื่อ ยังเป็นคนดูที่ไม่อยู่ในกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการติดตามข่าวสารดังกล่าวยังไม่อยากดู ซึ่ง ไม่แน่ใจมีสาเหตุจากตัว คุณยุทธนา และคุณจอมขวัญเองหรือจากรูปแบบและ Producer ควบคุม รายการ

กลุ่มวัยทำงาน 40 ปี

คุณยุทธนา บุคลิกมองดูเป็นผู้รู้ ถ้อยคำน่าเสียง จังหวะ อักขระ ท่าทางดูเป็นมิตร พุดจา ฉะฉาน ควบคุมคำ ชัดเจนดี อากัปกริยาโดยรวมดูดี

คุณจอมขวัญ ดูเป็นมิตร น่าเสียงน่าฟัง ชัดเจน แต่จังหวะเร็วเร็ว มีการพูดแทรกใน บางครั้ง บุคลิกยังดูเป็นผู้รู้ไม่เท่าพิธีกรชาย เหมือนเป็นพิธีกรสำรองมาช่วยเสริมประเด็นหรือ เนื้อหามากกว่า

สไตล์การทำหน้าที่พิธีกร ก่อนข้างราบเรียบทั้งคุณจอมขวัญและคุณยุทธนา แต่มีสาระ ฉะฉานดี สร้างบรรยากาศเป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการได้ดี การรับลูกส่งลูกดูสะกด ๆ ผู้ชายแย่ง บทบาทไปเสียมากจนดูเด่นอยู่คนเดียว เหมือนคุณจอมขวัญ เป็นพิธีกรเสริมคอยแทรกมากกว่า

การสร้างบรรยากาศในรายการของคุณจอมขวัญ ทำได้ดีกว่าคุณยุทธนา อาจด้วยรูปลักษณะของ ผู้หญิงอารมณ์ดี ช่วยให้รายการที่มีเนื้อหาดูเครียดหรือประเด็นที่ดูอึดอัดยากแก่การเข้าใจ ดูเบา สบายมากขึ้น เวลาสร้างบรรยากาศผ่อนคลายคุณจอมขวัญจะทำได้เด่นกว่าพิธีกรชาย แต่เวลา

วิชาการคุณยุทธานาจะเด่นกว่า แต่ก็ดูพอที่จะเข้ากันได้ดีพาให้บรรยากาศในรายการเป็นไปในทางเดียวกันได้

การตั้งคำถาม มีการเตรียมมาดีเป็นคำถามเชิงรุก มีความตั้งใจที่จะถามแต่ดูคุณยุทธานา จะเน้นถามประเด็นหลัก คุณจอมขวัญเน้นคำถามเก็บตก

การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการ มีลักษณะผ่อนคลายและเป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการพอสมควร แต่ปัจจัยอื่นที่มีผลต่อสไตล์ของพิธีกร อย่างเช่นฉากดูรกตาไปหน่อย เหมือนมีอะไรมากเกินไปและรูปแบบของรายการที่ทำให้พิธีกรยืนขนานบ้าง ดูไม่ค่อยมั่นคง นำส่งสารผู้ร่วมรายการที่ต้องหมุนเก้าอี้ไปมาซ้าย-ขวา ทำให้เกิดระยะห่าง และไม่อยู่ในระดับสายตาเดียวกัน จึงทำให้บรรยากาศโดยรวมดูแข็ง ๆ และไม่ค่อยเป็นธรรมชาติแม้บรรยากาศจะดูเป็นกันเองก็ตาม

โดยสรุป ทักษะของผู้รับสารที่มีต่อสไตล์การสัมภาษณ์ของคุณยุทธานาและคุณจอมขวัญ

กลุ่มนิสิตนักศึกษา

เห็นว่าบุคลิกภาพภายนอกของพิธีกรชายดูมีความรู้ ส่วนคุณจอมขวัญจะดูไม่น่าเชื่อถือ น่าเสียน่าฟังทั้งคู่ คุณจอมขวัญพูดเร็วไปหน่อย คุณยุทธานามีจังหวะจะโคนดีกว่า ส่วนลักษณะท่าทางคุณยุทธานาดูมีองค์ความรู้ในการดำเนินรายการมากกว่าคุณจอมขวัญ ทั้งคู่ทำหน้าที่เข้าหากันดี แต่ทั้ง 2 มีลักษณะเป็นพิธีกรเชิงรุก คือพยายามถามเอาข้อมูลจากผู้ร่วมรายการให้มากที่สุด ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์ต่อคนดูมาก การตั้งคำถามเน้นคำถามเชิงรุกและล้วงลึก โดยเฉพาะคำถามเปิดของคุณยุทธานา ค่อนข้างแสดงถึงการเป็นผู้มีความรู้มากกว่าคุณจอมขวัญ

ส่วนการสร้างบรรยากาศ ทั้งคู่เป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการดี แต่คุณยุทธานาจะดูไม่สนุกสนานเท่าคุณจอมขวัญ ส่วนองค์ประกอบด้านการผลิตอย่างการวางตำแหน่งการยืนของพิธีกรไม่ค่อยเหมาะสม

วิทยากรตอนต้น

เห็นว่า คุณยุทธานามีบุคลิกภาพดีพอสมควร คุณจอมขวัญเช่นกัน แต่มีความเป็นกันเองดูเป็นธรรมชาติ คุณยุทธานาดูมีบุคลิกที่น่าเชื่อถือกว่า เมื่อเริ่มรายการดูเป็นธรรมชาติและดูเป็นกันเอง แต่เมื่อเริ่มประเด็นพูดคุยไปเรื่อย ๆ ดูเรียบไป ขาดอรรถรส บรรยากาศในรายการดูเรียบง่าย ขาดความน่าสนใจ. เน้นการสัมภาษณ์รายละเอียด คุณจอมขวัญดูเป็นธรรมชาติในการสร้างความเป็นกันเอง แต่คุณยุทธานาดูพยายามมากเกินไป จนไม่เป็นธรรมชาติ การตั้งคำถาม คำถามขาดความต่อเนื่องดูเป็นขึ้นนำมากกว่าที่เป็นคำถามเชิงรุกดูเหมือนเตรียมตัวในการถาม-ตอบกันมาก่อน ทำให้น่าเบื่อไม่น่าติดตาม ตำแหน่งการยืนของพิธีกรเหมือนข่ม ดูอี้อัด

วัยทำงานตอนปลาย

เห็นว่าคุณยุทธนามีบุคลิกคุณเป็นผู้รู้ อักขระดี คุณเป็นมิตร คุณจอมขวัญก็เป็นผู้รู้ เป็นมิตร น้ำเสียงน่าฟัง แต่บุคลิกยังดูเป็นผู้รู้ไม่เท่าพิธีกรชาย เหมือนเป็นพิธีกรรองมาช่วยเสริมประเด็น สไตส์การทำหน้าที่พิธีกร ค่อนข้างราบเรียบทั้งคุณจอมขวัญและคุณยุทธนา แต่มีสาระชัดเจนดี เป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการ การเคลื่อนที่ไม่เท่ากัน เหมือนพิธีกรชายแอ่งบตาบตาไปมาก แต่การสร้างบรรยากาศคุณจอมขวัญทำได้ดีกว่าคุณยุทธนา ช่วยให้เบาสบายมากขึ้น คุณจอมขวัญจะเด่นกว่าในแง่การสร้างบรรยากาศ แต่ในทางวิชาการคุณยุทธนาจะเด่นกว่า แต่โดยรวมดูเข้าหากันดี การตั้งคำถาม มีการเตรียมมาดี คุณยุทธนาเน้นถามประเด็นหลัก คุณจอมขวัญเน้นคำถามเก็บตก รูปแบบของรายการที่ทำให้พิธีกรยืนขนานบทำให้ เกิดระยะห่าง และไม่อยู่ในระดับสายตาเดียวกัน จึงทำให้บรรยากาศโดยรวมไม่ค่อยเป็นธรรมชาติ

รายการเส้นทางนักลงทุน

คุณธีรภัฏ รัตนเสวี

นิสิต นักศึกษา วัย 20-25 ปี

บุคลิกภาพทั่วไป การแต่งหน้า แต่งตัวแต่งกายดูสบายตาน่าเชื่อถือ น้ำเสียงหนักแน่นดี พูดจามีจังหวะจะโคน แต่ติดพูดเร็วเกินไปหน่อย อักขระชัดเจนพอประมาณ สรุปล้วนน่าติดตาม ลักษณะท่าทางองค์ประกอบค่อนข้างนิ่งจนดูเหมือนการมารายงานข่าวหรือเป็นผู้ประกาศข่าวมากกว่าพิธีกร เพราะนั่งตัวแข็ง ตัวตรงมากไป หรืออยู่นิ่ง ๆ มากไป

สไตส์การทำหน้าที่พิธีกร ราบเรียบ ทั้งที่ เนื้อหาคุณหนัก ยิ่งทำให้ดูเครียดและหนักมากขึ้น ผู้ชมอาจเบื่อไม่ติดตามได้ง่าย ๆ เมื่อเทียบกับรายการอื่นที่มีเนื้อหาเหมือนกัน จากสไตส์การทำหน้าที่ของพิธีกรไม่น่าสนใจน่าติดตามเท่าที่ควร

การสร้างบรรยากาศในรายการทำได้ไม่ดีนักคุณนึ่ง ๆ ราบเรียบ หนักอึ้งขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อติดตามไปเรื่อย ๆ พิธีกรไม่พยายามเน้นการสร้างบรรยากาศอะไรทั้งนั้น เน้นข้อมูลเน้นประเด็นอย่างเดียว ทำให้รายการดูน่าเบื่ออึดอัดได้ง่าย

การตั้งคำถาม คู่มือการเตรียมสคริปต์มาถามดี แต่บางครั้งการถามคำถามต่อเนื่องของพิธีกร เพื่อจะอธิบายต่อคนดู คุณแล้วยังไม่แน่นพอ เน้นในเรื่องของการรายงานข่าวสารมากกว่า

ปัจจัยแวดล้อมอื่นๆที่มีผลต่อสไตล์การทำงานของพิธีกรไม่ว่าจะเป็นฉากและตัวประกอบอื่น ๆ โดยรวมถือว่าดีไม่แยจนเกินไป แต่พิธีกรต่างหากที่ทำให้บรรยากาศดูเครียดขึ้นเรื่อย ๆ จากการดำเนินรายการที่ดูราบเรียบจนกลายเป็นน่าเบื่อ กอปรกับการพูดรัวลิ้นบ่อยครั้ง คนฟังอาจรำคาญหรือฟังไม่เข้าใจ

กลุ่มคนวัยทำงานอายุ 25-40 ปี

บุคลิกภาพโดยทั่วไป มีความน่าเชื่อถือ คุณดี มีความเป็นธรรมชาติของตัวเอง น่าเสียจริตใจจนหงวเหวไปนิด เหมือนอ่านข่าวมากกว่าการทำหน้าที่พิธีกร ทำทางดูน่าเชื่อถือ การวางตัวดูเป็นกันเอง

สไตล์การทำหน้าที่พิธีกร มีการรุก-รับที่ดี เสริมข้อมูลได้ดีเหมาะสม สไตลล์รักแต่สุภาพ ไม่ระดมยิงคำถามมากเกินไป มีสมาธิการรับฟัง ให้เกียรติผู้ร่วมรายการในการอธิบายประเด็นเนื้อหาหัวข้อนั้น ๆ สร้างความน่าสนใจในการติดตามข้อมูลของคนดูได้ดี แต่พอพิธีกรพูดกลับดูเหมือนการรายงานข่าวมากเกินไป มากกว่าการทำหน้าที่พิธีกร

การสร้างบรรยากาศในรายการคู่มือการรณรงค์ กระชับในการส่งข้อมูลกับคนดู คุณธีรรัตน์ทำได้ดี สร้างบรรยากาศให้คู่มือสาระแต่ไม่หนักเกินไป

การตั้งคำถาม คู่มือการทำกรบ้านมาดี เลือกถามได้ตรงประเด็นดี น่าสนใจเหมือนถามแทนคนดูที่อยากรู้ แต่ข้อเสีย คุณธีรรัตน์เหมือนถามตามบท ตามสคริปต์ มากไปนิดมากกว่าคำถามที่จะออกจากตัวพิธีกรเอง

การมีปฏิสัมพันธ์สัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการ คุณธีรรัตน์ให้เกียรติคู่สนทนาดี พูดคุยเป็นกันเอง ให้ความสำคัญกับการส่งเสริม ถาม-ตอบกันและกันดี แต่บางครั้งคุณธีรรัตน์ทำให้รูปแบบระหว่างพิธีกรกับผู้ร่วมรายการดูมีแบบแผนมากเกินไป จนดูห่างเหินบางครั้ง

ปัจจัยแวดล้อมที่มีผลกับสไตล์ของพิธีกร ไม่ว่าจะเป็น รูปแบบ เนื้อหา และฉาก คุณมีรูปแบบมากเกินไป จนคุณเป็นกรอบครอบงำทั้งตัวพิธีกรและผู้ร่วมรายการให้ทำตามสคริปต์ ตามรูปแบบที่ต้องการ โดยสรุปแล้วพิธีกรดูน่าเชื่อถือกว่าปัจจัยอื่น และรูปแบบรายการดูน่าเบื่อ

กลุ่มวัยทำงานอายุ 40 ปีขึ้นไป

บุคลิกภาพโดยทั่วไป แสดงว่ามีความมั่นใจสูง บุคลิกน่าเชื่อถือ ทรงผมหน้าตาทำทางดูน่าเชื่อถือเหมาะกับเนื้อหารายการ น้ำเสียงน่าฟังแต่จังหวะเร็วพูดเร็วในบางช่วง ไม่ชัดเจนในบางครั้ง อักขระชัดเจนพอประมาณ ถ้าปรับเรื่อง ความเร็วและความเร็วได้น่าจะพัฒนาให้ดูดีขึ้นกว่านี้

สไตล์การทำหน้าที่พิธีกร คุณเป็นลักษณะแบบเรียบมากกว่ารุก บางครั้งยังชอบแทรกผู้ร่วมรายการ สไตล์การทำงานเหมือนลักษณะทั่วไป ๆ ของพิธีกรและผู้ประกาศของ ITV แต่บุคลิกภาพเข้าถึงคนดู มีอารมณ์ร่วมกับผู้ร่วมรายการ พูดคุยเป็นธรรมชาติ มีสไตล์ที่ราบเรียบตลอดรายการทำให้ผู้ชมเบื่อก่อนที่จะติดตาม

การสร้างบรรยากาศในรายการ เปิดประเด็นโดยการนำเอาเรื่องราวประจำวันด้านเศรษฐกิจมาพูดคุย แสดงเนื้อหาสาระและแนวคิดชัดเจน แต่บรรยากาศโดยรวมให้ความรู้สึกเรียบๆ ในระดับเดิม ตั้งแต่เริ่มจนจบรายการ พาลให้คนดูที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายเบื่อก่อนถ้าคิดจะติดตามชม

การตั้งคำถาม ดูน่าสนใจ ตรงประเด็น มีการทำการบ้านมาดี แต่บางครั้งเหมือนชอบถามแทรก หรือพูดแทรกในขณะที่ผู้ร่วมรายการตอบคำถามเหมือนพยายามแสดงว่ารู้เหมือนกัน

การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการ สร้างความเป็นกันเอง เหมือนพยายามช่วยผู้ร่วมรายการตอบคำถาม (ซึ่งบางทีดูไม่ค่อยเป็นผลดีหรือเหมาะสมนัก)

ปัจจัยแวดล้อม ฉาก เนื้อหา และรูปแบบรายการ ส่งผลโดยรวมให้รายการดูไม่น่าเบื่อเท่าไรนัก ถ้าต้องการทราบข้อมูล เรื่องราวต่างๆ ในประเด็น หรือ เนื้อหาในแต่ละวันก็ถือเป็นรายการที่น่าติดตาม ด้วยปัจจัยในเรื่องของฉาก แสง องค์ประกอบต่างๆ ที่ดูสบายๆมากกว่าหลายรายการ ส่งผลให้พิธีกรดูดีและดูน่าเชื่อถือขึ้นด้วยเล็กน้อย

โดยสรุปทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อสไตล์การสัมภาษณ์ของคุณธีรศักดิ์

กลุ่มนิสิตนักศึกษา

เห็นว่าคุณธีรต์พูดค่อนข้างเร็ว แต่บุคลิกภาพและการพูดจาโดยรวมมีความน่าเชื่อถือ น่าติดตาม ท่าทางการนำเสนอตัวเองเหมือนผู้ประกาศข่าวมากกว่าพิธีกร สไตส์ค่อนข้างราบเรียบ ประกอบกับเนื้อหารายการที่ค่อนข้างหนัก และยังไม่ได้มีความพยายามในการสร้างบรรยากาศในรายการ ดูเรียบและหนัก เพราะเน้นประเด็นอย่างเดียว ทำให้เกิดความน่าเบื่อได้ง่าย ถามคำถาม เหมือนการเตรียมสคริปต์มาอย่างดี โดยรวมแล้วพิธีกรทำให้บรรยากาศดูเครียด เรียบๆ และน่าเบื่อ

กลุ่มวัยทำงานตอนต้น

เห็นว่าคุณธีรต์ดูดีน่าเชื่อถือ มีความเป็นธรรมชาติ และเป็นกันเอง พูดเร็วไป เหมือนอ่านข่าวมากกว่าการทำหน้าที่พิธีกร มีสไตส์การสัมภาษณ์ทั้งรุกและรับอย่างสุภาพ มีสมาธิในการรับฟัง ให้เกียรติผู้ร่วมรายการ แต่การนำเสนอตัวเองเหมือนผู้ประกาศข่าวมากกว่าพิธีกร ดูมีระเบียบแบบแผนมากไป สร้างบรรยากาศในรายการได้ดีดูเป็นกันเอง ตั้งคำถามดี ดูมีการเตรียมตัว ตรงประเด็น น่าสนใจ แต่ดูเหมือนตามสคริปต์มากไป ส่วนองค์ประกอบอื่นๆ ในรายการดูมีรูปแบบมากเกินไป จนเหมือนเป็นการจำกัดพิธีกรและผู้ร่วมรายการให้ทำตามสคริปต์และรูปแบบที่ต้องการ ทำให้น่าเบื่อ

กลุ่มวัยทำงานตอนปลาย

เห็นว่าคุณธีรต์เป็นพิธีกรที่มีความมั่นใจสูงบุคลิกหน้าตาทำทางน่าเชื่อถือ เหมาะกับเนื้อหารายการ น่าเสียดายน่าฟังแต่พูดค่อนข้างเร็วและเร็ว ไม่ชัดเจนในบางช่วง มีสไตส์การสัมภาษณ์ที่เรียบๆ ซึ่งอาจจะดูราบเรียบในระดับเดียวตลอดทั้งรายการจนน่าเบื่อ บางครั้งพูดแทรกผู้ร่วมรายการ แต่การปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการและการสร้างบรรยากาศโดยรวมมีการพูดคุยกับผู้ร่วมรายการอย่างเป็นธรรมชาติและเป็นกันเอง แต่บางครั้งพยายามช่วยผู้ร่วมรายการตอบจนดูไม่ดี การตั้งคำถามน่าสนใจตรงประเด็น ดูแล้วเหมือนทำการบ้านมาดี

จากผลการศึกษาดังกล่าว สามารถแจกแจงรายละเอียดของความคิดเห็นและทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อสไตส์การสัมภาษณ์ของพิธีกรทั้ง 6 รายการ โดยแยกนำเสนอทีละกลุ่มวัย ได้ดังนี้

กลุ่มนิสิตนักศึกษา มีความเห็นต่อพิธีกรแต่ละรายการดังนี้

อดิศักดิ์ ศรีสม กลุ่มนิสิตนักศึกษามีความชื่นชอบในบุคลิกภาพส่วนตัวของคุณอดิศักดิ์ โดยเฉพาะหน้าตา การแต่งกาย การใช้เสียง ส่วนการถามคำถาม กลุ่มนิสิตนักศึกษา เห็นว่าคุณอดิศักดิ์ทำได้ดี

มีปฏิภาณไหวพริบ จับประเด็นดีมีประโยชน์กับผู้ชม แต่สไตส์ดูเนิบช้า จนดูน่าเบื่อในบางครั้ง การสร้างบรรยากาศก็ดูน่าเบื่อ ปัจจัยแวดล้อมในรายการไม่ดี

สรุปคือชอบหน้าตาบุคลิกภาพส่วนตัว และการสัมภาษณ์ แต่รู้สึกว่าการนำเสนอ

สรยุทธ สุทัศนะจินดา กลุ่มนิสิตนักศึกษาเห็นว่าคุณสรยุทธ มีสไตล์การสัมภาษณ์ที่เป็นเชิงรุก คุณดูดี ทำทางใส่ใจเนื้อหา การถามตอบ มีการวิเคราะห์ประเด็นไปพร้อมกัน อักขระการออกเสียงไม่ชัดเจน บุคลิกโดยรวมเหมาะกับรายการ ควบคุมสถานการณ์ได้ดี มีเพื่อนนักเพื่อนเบา เน้นคำถามเชิงรุก เก็บเอาข้อมูล ส่วนองค์ประกอบอื่น ๆ ด้านการผลิตรายการดีทำให้พิธีกรดูเด่น ใช้ความขัดแย้งดึงดูดผู้ชมได้สำเร็จ

สรุปคือชอบสไตล์การสัมภาษณ์เชิงรุก และคู่ดีของคุณสรยุทธ แต่ดีเรื่องอักขระ

คุณวิศาลและคุณสุนทรี กลุ่มนิสิตนักศึกษาเห็นว่าทั้งคุณวิศาลและคุณสุนทรีมีบุคลิกภาพส่วนตัวดี ดำเนินรายการได้น่าสนใจ แม้ในเรื่องที่น่าเบื่อ แต่คุณวิศาลดูเด่นกว่า คุณวิศาล มักใช้คำถามเปิดประเด็น ส่วน คุณสุนทรี มักถามคำถามเก็บรายละเอียด การนำเสนอเนื้อหาในแต่ละวัน คุณวิศาลทำได้ดี และเด่นกว่า คุณสุนทรี คุณสุนทรีดูเด่นกว่าคุณวิศาลในเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์กับคนดูทางบ้าน ส่วน คุณวิศาล จะเด่นในเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการ แต่โดยรวมทั้งคู่สามารถสร้างบรรยากาศออกมาได้ดีกว่า ทำให้รายการดูแล้วไม่น่าเบื่อแม้ประเด็นบางวันจะน่าเบื่อ องค์ประกอบด้านการผลิตไม่ดีนัก แต่ไม่เป็นผลกับพิธีกร

สรุปคือชอบบุคลิกภาพส่วนตัวของพิธีกรทั้งสอง เห็นว่าทำหน้าที่ได้ดี

รศ.ดร.ไพบุลย์ เสรีวิวัฒนา กลุ่มนิสิตนักศึกษาเห็นว่ารศ.ดร. ไพบุลย์ คุณเป็นนักวิชาการที่มีภูมิรู้สูง เป็นผู้ใหญ่ แต่กลับดำเนินรายการได้ผ่อนคลาย เป็นตัวของตัวเอง เป็นธรรมชาติ แม้จะอายุมากไม่ดึงดูดนัก แต่มีสไตล์เฉพาะตัวไม่เหมือนใคร สร้างบรรยากาศได้สนุกสนาน ให้ข้อมูลกับผู้ชมเต็มที่ คำถามส่วนใหญ่เป็นคำถามเปิด ดูไม่มีสคริปต์ ยิ่งดูยิ่งฉลาด มีความเป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการสูง แต่ดูให้เกียรติ สั้นไหลไปด้วยกันดีทั้งพิธีกรและผู้ร่วมรายการ ฉากและองค์ประกอบด้านการผลิตที่ดูไม่ดี กลับไม่มีผลเลย

สรุปคือชอบที่พิธีกรเก่ง ดูฉลาด มีความรู้ และสนุกสนาน แม้จะอายุมากไม่ดึงดูด

ยุทธนา และจอมขวัญ กลุ่มนิสิตนักศึกษาเห็นว่าบุคลิกภาพภายนอกของพิธีกรชายดูมีความรู้ ส่วนคุณจอมขวัญจะดูไม่น่าเชื่อถือ น้ำเสียงน่าฟังทั้งคู่ คุณจอมขวัญพูดเร็วไปหน่อย คุณยุทธนามีจังหวะจะโคนดีกว่า ส่วนลักษณะท่าทางคุณยุทธนาดูมีองค์ความรู้ในการดำเนินรายการมากกว่าคุณจอมขวัญ ทั้งคู่ทำหน้าที่เข้าหากันดี แต่ทั้ง 2 มีลักษณะเป็นพิธีกรเชิงรุก คือพยายามถามเอาข้อมูลจากผู้

ร่วมรายการให้มากที่สุด ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์ต่อคนดูมาก การตั้งคำถามเน้นคำถามเชิงรุกและ ล้วงลึก โดยเฉพาะคำถามเปิดของคุณยุทธนา ก่อนข้างแสดงถึงการเป็นผู้มีความรู้มากกว่าคุณจอมขวัญ ส่วนการสร้างบรรยากาศ ทั้งคู่เป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการดี แต่คุณยุทธนาจะดูไม่สนุกสนานเท่าคุณจอมขวัญ ส่วนองค์ประกอบด้านการผลิตอย่างการวางตำแหน่งการยืนของพิธีกรไม่ค่อยเหมาะสม

สรุปคือชอบที่พิธีกรทั้งสองทำหน้าที่ถามคำถามได้ดี เห็นว่าคุณยุทธนามีบุคลิกที่ดูมีความรู้กว่าคุณจอมขวัญ แต่คุณจอมขวัญสร้างบรรยากาศได้ดีกว่า

ธีรภัฏ รัตนเสวี กลุ่มนิสิตนักศึกษาเห็นว่าคุณธีรภัฏพูดค่อนข้างเร็ว แต่บุคลิกภาพและการพูดจาโดยรวมมีความน่าเชื่อถือน่าติดตาม ท่าทางการนำเสนอตัวเองเหมือนผู้ประกาศข่าวมากกว่าพิธีกรสไตส์ค่อนข้างราบเรียบ ประกอบกับเนื้อหารายการที่ค่อนข้างหนัก และยังไม่ได้มีความพยายามในการสร้างบรรยากาศในรายการ ดูเรียบและหนัก เพราะเน้นประเด็นอย่างเดียว ทำให้เกิดความน่าเบื่อได้ง่าย ถามคำถามเหมือนการเตรียมสคริปต์มาอย่างดี โดยรวมแล้วพิธีกรทำให้บรรยากาศดูเครียดเรียบๆ และน่าเบื่อ

สรุปคือชอบบุคลิกที่น่าเชื่อถือ แต่พูดเร็วและมีลักษณะของผู้ประกาศมากกว่าพิธีกร ถามคำถามเหมือนตามสคริปต์

กลุ่มวัยทำงานช่วงอายุ 25-40 ปีโดยประมาณ

อดิศักดิ์ ศรีสม เห็นว่าคุณอดิศักดิ์หน้าตาดี น่าเสียดใจ น่าเชื่อถือ บุคลิกดูเหมาะสม สไตส์การสัมภาษณ์เป็นเชิงรุกมีความเป็นตัวของตัวเองสูง บรรยากาศดูเรื่อยๆ ดูเป็นรูปแบบการทำรายการแบบเก่าๆ ไม่น่าสนใจ ถามคำถามเหมือนตามสคริปต์แต่เหมือนมีการเตรียมตัวดี นำเสนอออกมาดูฉลาด เป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการ แต่ให้เกียรติมากจนดูอึดอัดในบางครั้ง ปล่อยให้ประเด็นด้านการผลิตน่าเบื่อ

สรุปคือชอบบุคลิกภาพส่วนตัว แต่เห็นว่าการดำเนินรายการไม่น่าสนใจ เหมือนตามสคริปต์ ประกอบกับปัจจัยด้านการผลิตดูน่าเบื่อ แต่นำเสนอฉลาด

สรยุทธ สุทัศนะจินดา เห็นว่าคุณสรยุทธมีบุคลิกภาพที่ขึงขัง น่าสนใจ แต่อักระจะไม่ชัดเจน แต่ด้วยบุคลิกภาพที่โดดเด่นมีความเป็นตัวของตัวเองสูง จึงทำให้คนมองข้ามเรื่องของอักระที่ไม่ชัดเจน ใ้ภาษาง่ายๆในการถ่ายทอด อธิบายเรียงลำดับประเด็นดี รุกถามผู้ร่วมรายการมากเกินไปในบางครั้ง ดูเร่งรีบ คาดคั้น แต่มีความเป็นกันเอง ตรงไปตรงมากับทุกฝ่าย ถามคำถามตรงประเด็น

ล้วงลึก คนดูได้ประโยชน์มาก ส่วนองค์ประกอบด้านการผลิตดี และสอดคล้องกันกับรูปแบบรายการ

สรุปคือชอบสไตล์การสัมภาษณ์เชิงรุกที่เป็นตัวของตัวเอง ตรงไปตรงมาของคุณสรยุทธ แต่อั๊กชะไม่ชัดเจน และชื่นชมองค์ประกอบด้านการผลิตเป็นพิเศษในแง่ของความละเอียด และเสริมพิธีกรให้เด่นขึ้น

วิศาล และสุนทร เห็นว่าบุคลิกภาพโดยทั่วไปของคุณวิศาลดูรวมๆดี อั๊กชะชัดเจน น่าเสียง เป็นทางการมากจนไม่เป็นธรรมชาติในบางครั้ง แต่บุคลิกภาพดูน่าเชื่อถือ การพูดจาดี เตรียมตัวมาดี แดกฉานในความคิด ส่วนบุคลิกภาพของ คุณสุนทร ดูสวยดี ออกเสียงอั๊กชะพอใช้ ท่าทางดูเป็นธรรมชาติกว่าคุณวิศาล แต่ดูฉลาดน้อยกว่า ส่วนสไตล์การทำหน้าที่พิธีกร คุณวิศาล พยายามซักถามสอดแทรกตลอด รุกแต่ไม่เสียมารยาท เน้นการวิเคราะห์ทันทีหลังจากซักถามข้อมูลในประเด็นนั้นต่างๆ คุณสุนทรคอยรับลูกและเสริม คอยตามแทรก มักเป็นคำถามเสริมรายละเอียดที่เหลือจากคุณวิศาล ทำให้คุณวิศาลดูเด่นอยู่คนเดียวในการดำเนินรายการ องค์ประกอบด้านการผลิตไม่ส่งผล สรุปทั้งรายการดูได้แต่ไม่น่าติดตามพิธีกรก็ยังไม่จูงใจและเด่นพอ

สรุปคือชอบบุคลิกน่าเชื่อถือของพิธีกรทั้งสอง คุณวิศาลถามคำถามพร้อมกับวิเคราะห์ดีแต่เป็นทางการเกินไป คุณสุนทรถามเสริมดีแต่คุณวิศาลดูเด่นอยู่คนเดียว

รศ.ดร.ไพบุลย์ เสรีวัฒนา เห็นว่ารศ.ดร.ไพบุลย์ มีความเป็นตัวของตัวเองสูง โดยเฉพาะการแสดงอารมณ์ ดูเป็นคนแก่อารมณ์ดี น่าคุยด้วย คุยในเรื่องที่เป็นสาระให้เป็นเรื่องสบายๆ และเข้าถึงได้ ลีลาพูดจาฉะฉาน เป็นตลกหน้าตาย เหมือนคุยกันในวงสุรา แต่ดูมีชั้นเชิงในการนำเสนอและดูเป็นผู้รู้ มีความเป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการสูง มักตั้งคำถามเชิงรุก มีประเด็นชัดเจน เตรียมตัวมาพร้อม สามารถช่วยอธิบายเสริมความเข้าใจให้คุณดูได้เข้าใจง่ายขึ้น บรรยากาศในรายการดูสนุกสนานแต่ไม่ไร้สาระ ถือว่า ดีที่สุดในรายการที่เกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจ หุ่น เท่าที่กลุ่มสนทนากลุ่มนี้เคยดูมา แม้กระทั่งจากเซย์ ๆ ยังไม่ส่งผลใดๆ ต่อเนื้อหารายการเลย เพราะพิธีกรทำหน้าที่ได้ดีมาก

สรุปคือชอบความอารมณ์ดีและความเป็นผู้รู้ของพิธีกร ตัดสินว่าเป็นพิธีกรรายการเศรษฐกิจที่ดีที่สุด แม้องค์ประกอบด้านการผลิตไม่ดี หน้าตาไม่ดึงดูด ก็ไม่ส่งผล สามารถมองข้ามได้ ด้วยความโดดเด่นเฉพาะตัว

ยุทธนา และจอมขวัญ เห็นว่าคุณยุทธนามีบุคลิกภาพดีพอประมาณ คุณจอมขวัญเช่นกัน แต่มีความเป็นกันเอง ดูเป็นธรรมชาติ คุณยุทธนาดูมีบุคลิกน่าเชื่อถือกว่า เมื่อเริ่มรายการดูเป็นธรรมชาติและดูเป็นกันเอง แต่เมื่อเริ่มประเด็นพูดคุยไปเรื่อย ๆ ดูเรียบไป ขาดอรรถรส บรรยากาศในรายการดูเรียบง่าย ขาดความน่าสนใจ. เน้นการสัมภาษณ์รายละเอียด คุณจอมขวัญดูเป็น

ธรรมชาติในการสร้างความเป็นกันเอง แต่คุณบุรุษนาดูพยายามมากเกินไป จนไม่เป็นธรรมชาติ การตั้งคำถาม คำถามขาดความต่อเนื่องดูเป็นขี้นามากกว่าที่เป็นคำถามเชิงรุกดูเหมือนเตรียมตัวในการถาม-ตอบกันมาก่อน ทำให้น่าเบื่อไม่น่าติดตาม ตำแหน่งการยืนของพิธีกรเหมือนข่ม คู่อัด

สรุปคือชอบที่พิธีกรทั้งสองที่มีการเตรียมตัวในการถามดี ชอบคุณจอมขวัญในความเป็นธรรมชาติและเป็นกันเอง ชอบความน่าเชื่อถือของคุณบุรุษนาแต่รู้สึกว่าคุณบุรุษนามีความเป็นกันเองที่ไม่เป็นธรรมชาติ และเห็นว่าตำแหน่งการยืนของพิธีกรไม่เหมาะสม

ธีรศักดิ์ รัตนเสวี เห็นว่าคุณธีรศักดิ์ดูน่าเชื่อถือ มีความเป็นธรรมชาติ และเป็นกันเอง พูดเร็วไป เหมือนอ่านข่าวมากกว่าการทำหน้าที่พิธีกร มีสไตล์การสัมภาษณ์ทั้งรุกและรับอย่างสุภาพ มีสมาธิ ในการรับฟังให้เกียรติผู้ร่วมรายการ แต่การนำเสนอตัวเองเหมือนผู้ประกาศข่าวมากกว่าพิธีกร คุณมีระเบียบแบบแผนมากไป สร้างบรรยากาศในรายการได้ดีดูเป็นกันเอง ตั้งคำถามดี คุณมีการเตรียมตัว ตรงประเด็นน่าสนใจ แต่ดูเหมือนตามสคริปต์มากเกินไป ส่วนองค์ประกอบอื่นๆ ในรายการดูมีรูปแบบ มากเกินไป จนเหมือนเป็นการจำกัดพิธีกรและผู้ร่วมรายการให้ทำตามสคริปต์และรูปแบบที่ ต้องการ ทำให้น่าเบื่อ

สรุปคือชอบบุคลิกภาพส่วนตัว น่าเชื่อถือ แต่เห็นว่าเหมือนผู้ประกาศข่าวมากกว่าพิธีกรถามดีแต่เหมือนตามสคริปต์ องค์ประกอบด้านการผลิตเป็นรูปแบบมากเกินไป

กลุ่มวัยทำงานช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป

อดิศักดิ์ ศรีสม เห็นว่าคุณอดิศักดิ์มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับการเป็นพิธีกร แต่บางครั้งดูวางท่ามากเกินไป สไตล์การสัมภาษณ์เป็นเชิงรุก ถ้าดับความคิดดี ตั้งคำถามดีแต่เหมือนตามสคริปต์ แต่ทำได้ดี การสร้างบรรยากาศเป็นกันเอง ใส่ใจผู้ร่วมรายการ แต่มักลืมปฏิสัมพันธ์กับคนดู องค์ประกอบอื่นในรายการไม่ดี

สรุปคือชอบบุคลิกภาพส่วนตัวเหมาะสมกับการเป็นพิธีกร การทำหน้าที่โดยรวมดี มีการเรียงลำดับความคิดในการถามที่ดี แต่การถามเหมือนถามตามสคริปต์

สรยุทธ สุทัศนะจินดา เห็นว่าคุณสรยุทธมีความเป็นตัวของตัวเองสูง อักขระไม่ดี บุคลิกดูดีน ขึงขัง สไตล์การสัมภาษณ์เป็นเชิงรุก ตรงประเด็น แต่ไม่ก้าวร้าว เป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการ แต่บางทีวางตัวเหนือกว่าผู้ร่วมรายการ ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ในการคุมเกมของคุณสรยุทธ การถามคำถามไม่อ้อมค้อม ตรงประเด็น แต่บางครั้งเหมือนครอปรองผู้ชม องค์ประกอบด้านการผลิตดู ประณีต เลือกใช้สีฉากเหมาะสมทำให้พิธีกรดูเด่น มุมกล้องดี ละเอียด

สรุปคือชอบสไตล์การถามคำถามเชิงรุกที่เป็นตัวของตัวเองของคุณสรยุทธ แม้อักขระจะไม่ดี ก็เป็นเรื่องที่มองข้ามได้ องค์กรประกอบการด้านการผลิตดี ได้สาระที่ตรงประเด็น

วิศาล และ สุนทร เห็นว่าคุณวิศาลฉลาดมีความรู้ เป็นพิธีกรเชิงรุก อธิบายดี คุณสุนทรบุคลิกภาพดี แต่มีบทบาทน้อย การเข้าคู่ขาดความสมดุล ไม่ฟังพากัน คุณวิศาลทำการบ้านมาดี มีการสรุปสม่ำเสมอ แต่มักจกจกกับผู้ร่วมรายการคนใดคนหนึ่งนานเกินไป คุณสุนทรทำหน้าที่ไม่ค่อยดี แต่ทั้งสองมีความเป็นกันเอง การจัดให้มีคนรับโทรศัพท์เป็นสิ่งที่ดึงดูดของรายการ

สรุปคือชอบการถามคำถามของคุณวิศาล ชอบบุคลิกของคุณสุนทร แต่เห็นว่าขาดความสมดุลในการเข้าคู่ คุณสุนทรดูบทบาทน้อยกว่า สนใจรูปแบบรายการที่จัดให้มีการรับโทรศัพท์เพื่อตอบคำถาม

รศ.ดร.ไพบูรณ์ เสรีวิวัฒนา เห็นว่าอาจารย์มีบุคลิกภาพที่โดดเด่นมาก เป็นพิธีกรรายการที่เหมาะสมที่สุด ตลก แต่มีความเป็นวิชาการสูงดูไม่เครียด แม้รายการโดยรวมจะน่าเบื่อทั้งบรรยากาศและเนื้อหา แต่พิธีกรสามารถปรับให้ตรงนี้ลดลงได้ พิธีกรมีสไตล์การสัมภาษณ์เชิงรุก แดกฉานในความรู้ บางทีกลับดูเหมือนครูกำลังแลกเปลี่ยนประเด็นหรือตั้งสอนลูกศิษย์ซึ่งเป็นผู้ร่วมรายการ การสร้างบรรยากาศในรายการ เปิดรายการเกิดความรู้สึกไม่คาดหวัง แต่พอดูแล้ว ผ่อนคลายกว่าที่คิด เข้าถึงได้ เป็นเรื่องที่มีประโยชน์เฉพาะกลุ่มอย่างยิ่ง พิธีกรเก่ง และฉลาดสามารถลดระดับความขากของประเด็นลงได้

สรุปคือชอบและเห็นว่าเป็นพิธีกรรายการที่เหมาะสมที่สุด เก่ง มีความรู้และตลก เหมือนครูกำลังสอนลูกศิษย์ มีความแดกฉานในเนื้อหา

ยุทธนา และ จอมขวัญ เห็นว่าคุณยุทธนามีบุคลิกดูเป็นผู้รู้ อักขระดี ดูเป็นมิตร คุณจอมขวัญก็ดูเป็นมิตร น่าเสียน่าฟัง แต่บุคลิกยังดูเป็นผู้รู้ไม่เท่าพิธีกรชาย เหมือนเป็นพิธีกรรองมาช่วยเสริมประเด็น สไตล์การทำหน้าที่พิธีกรค่อนข้างราบเรียบทั้งคู่คุณจอมขวัญและคุณยุทธนา แต่มีสาระชัดเจนดี เป็นกันเองกับผู้ร่วมรายการ การเฉลียวทไม่เท่ากัน เหมือนพิธีกรชายแย่งบทบาทไปมาก แต่การสร้างบรรยากาศคุณจอมขวัญทำได้ดีกว่าคุณยุทธนา ช่วยให้เบาสบายมากขึ้น คุณจอมขวัญจะเด่นกว่าในแง่การสร้างบรรยากาศ แต่ในทางวิชาการคุณยุทธนาจะเด่นกว่า แต่โดยรวมดูเข้าหากันดี การตั้งคำถาม มีการเตรียมมาดี คุณยุทธนานั้นถามประเด็นหลัก คุณจอมขวัญเน้นคำถามเก็บตก รูปแบบของรายการที่ให้พิธีกรยืนชานาบทำให้ เกิดระยะห่าง และไม่อยู่ในระดับสายตาเดียวกัน จึงทำให้บรรยากาศโดยรวมไม่ค่อยเป็นธรรมชาติ

สรุปคือชอบคุณยุทธนาที่ดูมีความรู้ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบด้านเนื้อหาความรู้ คุณยุทธนาเด่นกว่า ด้านการสร้างบรรยากาศ คุณจอมขวัญทำได้ดีกว่า โดยรวมทั้งสองดูเรียบๆ คุณยุทธนาแข่งขันบทบาทคุณจอมขวัญมากไป ไม่ชอบรูปแบบการยื่นขนาบข้างของพิธีกร

ธีรภัฏ รัตนเสวี เห็นว่าคุณธีรภัฏเป็นพิธีกรที่มีความมั่นใจสูงบุคลิกหน้าตาทำทางน่าเชื่อถือ เหมาะกับเนื้อหารายการ น่าเสียดายที่แต่พูดค่อนข้างเร็วและไม่ชัดเจนในบางช่วง มีสไตส์การสัมภาษณ์ที่เรียบๆ ซึ่งอาจจะดูราบเรียบในระดับเดียวตลอดทั้งรายการจนน่าเบื่อ บางครั้งพูดแทรกผู้ร่วมรายการ แต่การปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมรายการและการสร้างบรรยากาศโดยรวมมีการพูดคุยกับผู้ร่วมรายการอย่างเป็นธรรมชาติและเป็นกันเอง แต่บางครั้งพยายามช่วยผู้ร่วมรายการตอบจนดูไม่ดี การตั้งคำถามน่าสนใจตรงประเด็น ดูแล้วเหมือนทำการบ้านมาดี

สรุปคือชอบบุคลิกภาพส่วนตัวน่าเชื่อถือ เป็นกันเอง ดูมีการเตรียมตัวที่ดี ถามคำถามตรงประเด็น ได้สาระ

จากการศึกษาจะพบว่าช่วงวัยของผู้รับสารมีผลต่อทัศนคติในการรับชมการทำงานของพิธีกรรายการทางโทรทัศน์ จะเห็นได้ว่ากลุ่มนิสิตนักศึกษาจะให้ความสนใจกับการดูบุคลิกภาพส่วนตัวค่อนข้างมาก โดยในระหว่างที่มีการสนทนากลุ่มย่อย กลุ่มนิสิต นักศึกษา จะให้ความสนใจเห็น เรื่องหน้าตา บุคลิกภาพค่อนข้างละเอียด รวมถึงให้ความสนใจกับการวิจารณ์สไตส์การนำเสนอตัวเอง ส่วนวัยทำงานตอนต้นจะเน้นองค์ประกอบอื่นร่วมด้วยนอกเหนือไปจากการดูวิธีการและความสามารถในการทำงานของพิธีกร โดยเฉพาะจะสนใจวิจารณ์เป็นพิเศษในเรื่องรูปแบบรายการ การนำเสนอ ฉาก และองค์ประกอบด้านการผลิต ส่วนวัยทำงานตอนปลายก็จะให้ความสำคัญกับการทำงานของพิธีกรเช่นกัน แต่จะเน้นดูเพิ่มเติมในเรื่ององค์ประกอบด้านการถามคำถาม ว่าตรงประเด็นหรือไม่ มีเทคนิคอย่างไร และยังให้ความสนใจกับเนื้อหาในหลายประเด็น เช่น พิธีกรสามารถดึงเนื้อหาสาระออกมาจากผู้ร่วมรายการได้เพียงใด เนื้อหาที่สนทนามีผลต่อสไตส์การสัมภาษณ์ที่แตกต่างไปจากเดิมหรือไม่ หรือยังมีสไตส์เหมือนเดิม แม้เนื้อหาจะน่าสนใจขึ้นก็ตาม เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ทุกรายการก็ดูดีในทุกช่วงวัยก็ให้ความสำคัญกับความสามารถในการสัมภาษณ์ และการทำหน้าที่ของพิธีกรเป็นอันดับหนึ่ง โดยสนใจองค์ประกอบภายนอกอื่นๆ ในระดับที่รองลงมา ซึ่งจะแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มวัย